

1902

ANGELI ZAVARRONI
BIBLIOTHECA
CALABRA

S I V E

ILLUSTRIUM VIRORUM CALABRIÆ

Qui Literis claruerunt Elenchus

A D

ILLUSTRISS. ET EXCELLENTISS. DOM.

JACOBUM SALUTIUM
CORIOLANI DUCEM,

*Lequilarum Principem, utriusque Apollinaris utilem
Dominum, S. Georgii, Baccariti, & S. Mauri
Baronem, ex Sereniss. Januensis
Reip. Ducibus &c.*

*Ex libris Bernardi Nobilij Schitl
Consentij*

*Ad usum
viri Patritii*

*Montaltini
Francisii Patritii
Materani*

NEAPOLI M.DCC.LIII.

GATTINI

5
486

Ex Typographia Johannis de Simone

SUPERIORUM PERMISSU.

ANGELI ZAVARONI
BIBLIOTHECA
CALABRA

ILLUSTRIUM VIRORUM CALABRIARUM

Qui Literis claruerunt Eminentibus

Actum praeclare cum iis est, quorum virtus nec oblivione
eorum, qui sunt, nec reticentia posterorum sepulta esse
poterit. Cic. Philip. XIV.

CORIO LANI DUCEM

Repositum Principum, varietate, et dignitate, et
Dignitate, et Georgio, et S. Maria

Ex libris, et manu, et
invenit

MEAPOLI M.DCC.LIII

Ex Typographia Johannis de Simeone

SUPERIORUM RECTORUM

EXCELLENTISS. PRINCEPS.

Tatueram (Princeps Excellen-
tiss.) Bibliothecae meae huic,
quamvis sine ulla gratia, sine
ulla venustate conscriptae, ut
tamen diu vita viveret, im-
mortalem Genium ascribere:

insinuante Vate (a).

Victurum Genium debet habere Liber.

a 2

Sane

(a) Martial. VI. Epigr. LX.

Sane fuit hæc Nostratum Scriptorum vetus prudentia, ut quæ illustranda Patria sua Munimenta ederent, illa nonnisi uni ex Sublimioribus Regni nostri Magnatibus ascriberent: ac Barrius quidem Bernardino San-
ctoseverino Besiidentium Principi, Marafio-
tus Baltasari Milano Georgetentium Mar-
chioni Dignissimis sane Geniis sua de Cala-
bria laudibus edita munimenta ascripse-
runt.

Te (Excellentiss. Princeps) Dignita-
temque tuam eximiam jure, ergo meritoque
obsequii mei religio, & observantia elegit
Immortalem Genium, ac plane Inclytum, cui
Lucubrationem hanc meam, quæ Calabriae
laudem continet nobiliorem, ab ipsa Inge-
niorum nobilitate petitam, ascriberem, cu-
jusque veluti Sacrario ipsa quidem, ceu
quoddam Clientelæ Anathema, & propen-
tioris observantiæ Tabula suspenderetur, un-
de, & diu vita viveret, & insectantium
Zoylorum furores feliciter declinaret.

Ac Te, inquam, merito elegi inter
Regni nostri Magnates unum ex Summis,
quod & Te unum quæ in Optimis Mæcena-
tibus suspiciuntur, a præclarissimis, scili-
cet, Majoribus tuis, velut per manus tra-
ditas,

ditas, habere: Avitasque dotes, quotquot
ipse demum sint, quæque, & præclarissimæ
perhibentur in Te unum pari gradu, mira-
bili mixtura confluere cuncti attoniti de-
mirentur.

Equidem Is es, qui priscam Salutii
Insignium in Pedemontio Marchionum, ex
quibus Illustris Sanguinis tui genus recen-
sendum, celebratam satis animi magnitu-
dinem omni re prorsus exhibes: Qui Ale-
xii Salutii Majoris tui, quem, & Minerva
suis Artibus impense excoluit, & Militari
gloria certatim exornat Pallas, omnino re-
præbesentat: Qui Johannis Salutii, Giannis
vulgo dicti, itidem Gentilis tui, sublimio-
ris Sapientiæ causa merito Liguriæ Solonis
nuncupati, de quo, si tunc Claudianus vi-
xisset, dixisset utique (a)

primus sensit, quod cernimus omnes
& mente, & moribus refert: Qui Insignem
Jacobum Salutium Proavum tuum sexies In-
clytæ Januentium Reipublicæ Ducem, cujus
venerabile famæ pondus, probitate, & pru-
dentia, spectatissimis in utroque dotibus,
exprimis: Qui Avum tuum Augustinum Salu-
tium,

(a) De Laud. Stilic.

tium, & ipsum ejusdem Januentium Reip.
Ducem, pietate apud Deum, gratia apud
Summos Europæ Principes, & beneficentia
apud omnes inclaruit, mirifice præbes, &
pulcherrime æmularis: Qui inter peculiare
animi tui dotes effusissima in Pauperes lar-
gitate, raro pietatis exemplo præstas, ut
ingentium divitiarum possessio æternam in
Te uno militaret ad gloriam: Qui cunctis,
denique, tum Liguriæ, tum Regni nostri
Magnatibus, Ipse interim, quod dictum
est, unus ex Summis, Connubiorum fœdere
junctus: quando vel in sola Cornelia Maria
Inurea ex præclarissima Inureorum Familia,
præfati Augustini Senioris Uxore Incompara-
bili, vel in sola Josepha Pignatella Strongy-
lorum Principum celebrato Sanguine Sata,
Conjuge tua Incluta, quam Atavis honori-
bus Celsam, illustrat Majestas grata Virtu-
tum (a):

Par animo quoque forma suo respondet
in illa:

Et genus, & facies, ingeniumque simul.
Inque tot aliis eximiis itidem Regni Fami-
liis Carafa, Bonito, cæterisque, Summa

(a) Ovid. VI. Fast.

Italiæ decora, fausto copulante Hymenæo,
præferens, quæ (a)

sparguntur in omnes
In Te mista fluunt; & quæ divisa beatos
Efficiunt, collecta tenes.

Vides ergo, (Excellentiss. Princeps)
quæ me causæ impulerint, ut Te maxime
elegerim Lucubrationis meæ Genium singu-
larem, Mæcenatem optimum, cujus nec
corda decorem, nec laudem vox ulla capit.
Tuam, igitur, quæso, sentiat illa tutelam,
quæ quo magis exilis, & pusilla est (b)

Hoc Tibi Tutori Sarcina major erit.

Cumque oblata quæque non pondere sui,
sed offerentium voluntate pensentur (c), ubi
jam mihi dies feliciter illuxit, quo quanti
Te facerem certissimo testimonio perspectum
babeas, exiguum suscipe munus, Nasonis
Carminum memor (d):

Ut desint vires, tamen est laudanda vo-
luntas,

Hac Ego contentos auguror esse Deos:
Hæc facit, ut veniat pauper quoque gra-
tus ad Aras

Et placeat cæso, non minus Agna, Bove.

Cæte-

(a) Claud. I. c. (b) Ovidius III. Trist. Eleg. XIV.
(c) Hieron. Epist. XXXIV.
(d) Ovid. III. de Pont. Eleg. IV.

Ceterum D. O. M. Excellentiam Tuam quotidie in majus, & melius spectandam cunctis gentibus evebat.

E. V.

Ex Montalto Kal. Maji MDCCLIII.

Humillimus Servus
Angelus Zavarroni.

ANGELI ZAVARRONII
IN
BIBLIOTHECAM
CALABRAM

P R Æ F A T I O.

Atque Nos primum Natura conciliat, scribit Tullius (a); & alibi ait: Chari sunt Liberi, Propinqui, Familiares; sed omnes omnium charitates Patria una complexa est (b). Quamobrem præclara sæpe ingenia plurimum laboris pro illustranda Patria exantlasse; & quosdam etiam conferendis in eam meritis non dubitasse mortem oppetere satis constat. Ego tantilli ingenii Vir; nec alicujus plane frugis, sæpe tamen mecum cogitans quemadmodum Calabriae Patriæ meæ pro virili consulerem, & obsequii mei erga illam quaecunque anathema suspenderem, illud non contemnendum ejus rei argumentum fore sum ratus, si Illustrium Virorum,

quos Calabria ipsa Litteraria Orbi peperit, hac mea Bibliotheca, hoc meo Elencho Claras sane Imagines, vel saltem, quod mea fert tenuitas, quæ in ipsis apte depingendis fatisceret, paulo plus quam celebrata nomina exponerem: Ut enim illa præclarior est laus, quæ ab ingenii nobilitate defluit; sic illa magis laudanda Patria est, quæ nobiliora ingenia pepererit; tantoque magis digna est, ut ei canatur, & Musis, quanto illorum plura sunt Nomina, quorum illustrata fulgoribus ab offusis invidiæ tenebris vindicetur.

Atque hoc quidem imprimis suscepti argumenti summa in causa fuit, ut rabidi adversus Calabriam Canes discant quot, & quales Viri illam ornaverint, & suam imperitiam agnoscentes, desinant rusticæ simplicitatis Gloriosissimam Italiæ Nationem arguere.

Sed enim ubi in invidam rabidorum Canum mentionem incidimus, nonne operæ pretium erit, tum Patriæ, tum Scientiarum amore, non modo quorundam Scriptorum tandiu injuriâ temporum oblivioni tradita Nomina, e tenebris in lucem proferre, atque in Hominum notitiam revocare, ne qui tantopere laborarunt, ut docti efficerentur, mox apud Posterum Nomen non haberent æternum; sed & eos præsertim, quos licet interim constet Lares suos in hac Regione habuisse, qui tamen incertitudine quadante nus delitescunt, quoad fieri poterit, Laribus ipsis suis, ut sic dixerim, restituere; atque ita illos, dum vagari desinunt, a Plagiariorum insidiis tutos reddere: in quas tantâ Nationis nostræ jacturâ, tanta quoque honestorum Virorum molestia multos sæpe incidisse compertum est? Equidem, non modo

(a) De Resp. Arusp.

(b) I. Offic.

P R Æ F A T I O.

do Siculi, quæ idem suæ Regionis cum nostra Vocabulum (Calabria enim jam inde antiquitus Sicilia dicebatur) & criminis velamentum erant, & plagio patrocinium præbebant; sed & aliæ quoque Gentes tum finitimæ, tum remotiores, quod propriis in locis ostendam, multos sibi, & quidem præstantissimos Scriptores nostros asseruerunt, quibus mox jure optimo vindicandis, nonne vel hæc una sufficiens suscepti argumenti causa fuerit?

Scio Ego *Gabrielem Barrium*, cui uni plus Calabria debet, quam cæteris, qui in ejus laudibus ab ultima antiquitate perscrutandis, perscribendisque tempus, studiumque posuerunt, nunc præsertim illustratum Notis *Eruditis Thomæ Aceti* Episcopi Laquedonien: Scio etiam *Johannem Florem*, *Hieronymum Marasiotum*, *Eliam de Amato*, aliosque Nostrates in suis de Antiquitate Calabriae Libris eos, qui in ea Regione litteris claruerint, recensuisse: Et ex Alienigenis, præter illos, qui universam Bibliothecas conscripserunt, *Nicolaum Toppium*, *Leonardum Nicodemum*, in suis Scriptorum Regni Neapolitani peculiaribus Bibliothecis insigniores aliquot Calabriae Scriptores non præterisse: Quin & litteris Amicissimi mei Viri *Eruditissimi Joannis Bernardini Tafuri* Patrii Neritini certior factus sum ipsum postreceptulandisque immortalæ operam impendere; Ex quibus coniecisse licebit ne unum quidem ex Scriptoribus nostris silentio sepultum iri, & laborem meum, in mea hac Bibliotheca conscribenda frustra esse. Verum Nostrates quod spectat, ex quibus, ut hoc quoque ingenue fatear; magnopere profecti, vel obiter Conterraneos Scriptores recensuerunt, vel eorum notitiam suo involutam argumento exhibentes, proluxa aliarum rerum lectione, molestum sane laborem inquirentibus injiciunt, & tardium generant. Alienigeni vero in servitutem, ut sic dixerim, redactos Scriptores Calabros in patriam postliminio reducere non curarunt. Nisi de ipsis hoc amplius dixisse placuerit: & se quoque plagii alligasse; in quos plane lege agere in hujus Lucubrationis decursu pariter oportebit.

Sed enim quidni licebit sparsos in tot Libris in unum contrahere, & quasi receptui canendo unum, & invictum Scriptorum nostrorum Agmen instruere, ut hostiles Plagiariorum incurfus validius sustineret? Quidni licebit, inquam, flores in campo carpere stemmati idoneos, & hoc ipso peculiari ornamento Patriam coronare? Licet, notat quidam Bibliothecæ suæ Gentis Scriptor, imo me facturum operæpretium existimavi referre alienas Lucubrationes sparsas, ac dissolutas in unam veluti molem coalitas: cum & quadrare lapides, & quadratos collocare in Aedium substruendum mercede dignandum (a). Denique fieri poterit, ut quos nominavimus Auctores Nostrates, & Alienigenas, non omnibus præsto sint, & nostra hæc parvæ molis suppetat Lucubratio: Neque enim omnia, scribit *Augustinus*, quæ ab omnibus conscribuntur in omnium manus veniunt; & fieri potest, ut Nonnulli qui etiam hæc nostra intelligere valent, illos pleniores non inveniant Libros, & in istos saltem incidant. Ideoque utile est plures a pluribus fieri diverso stylo, non diversa fide, etiam de questionibus eisdem: ut ad plurimos res ipsa perveniat: ad alios sic: ad alios autem sic (b).

In hac autem Lucubratione Bibliothecæ arrogantiore vocabulo consignata nemo sit, qui offendantur, ubi pluteos aliqua parte vacuos inspexerit. Plerique enim Auctores, quæ Hominum incuria, qua injuria vetustatis omnia vastantis, interciderunt: & quorundam licet nota sint nomina, scripta tamen, eisdem accedentibus causis, interiisse credendum est. Tametsi ex antiquis Calabris Philosophis, quos interim recensebimus, quosdam fuisse ne-

(a) *Anchor Biblioth. Vet. Sicil.*

(b) *De Trinit. cap. 3.*

P R Æ F A T I O.

se nemo ibit inficias, qui *ἐπεκτιμῶν* dicebantur, nihil desinientes, ac de rebus ita disputantes, ut comprehendi nequirent: Ex quibus plerisque ingenii sui monumenta reliquisse, alios nihil penitus scripisse notat *Laertius* (a). Unde Nobis ipsa horundem nuda Nomina protulisse satis fuerit; Curis secundis, & Eruditorum Virorum industria plura relinquentes, quorum nobiscum non est una, eademque conditio; si qui in hoc Terrarum angulo constituti, in tanta etiam Librorum penuria, quod aliis forsitan innotescat prætermiserimus; quando ut & hoc pariter ingenue fateamur, *Eruditissimo Viro Amico nostro, & Mæcenati Ignatio Maria Como* Patrio Neapolitano & Florentino plurimum debemus, nec præterea modicum sustinemus officii erga *Antoninum Mariam Collacem* Ordinis Prædicatorum Baccalaureum, & Alios, qui desideratas sæpe notitias suppeditarunt. Interim vero ubi ad ea, ad quæ non potuit tenuitas nostra pertingere, summa illorum Eruditio pervaserit, modo apud eos clarescant, apud quos maxime oporteat, non magnopere prætermitti Scriptores silentii nostri dispendio suspirabunt; Illudque Nobis velamentum esto sive incuriæ, sive imperitiæ, quod doctissimus *Togatorum Varro* dicebat: *Ut in bona segete neque nullum est spicum nequam, neque in mala non aliquod bonum; ita nemo est reprehensus, qui e segete ad spicilegium reliquit stipulam* (b).

Cæterum in tradenda, quam habuimus, Scriptorum notitia, eisque Patriæ suæ postliminio revocandis, veritatem imprimis sectamur ingenuam; Nam ubi Nobis refricari ea in re quæstio contigerit, quibus hæc ipsa utrobique sustineatur, momenta narravimus, ut lis omnino Criticis dirimenda relinquatur. Sequimur item Ordinem Chronologicum ut in quodam veluti Theatro pro sua quisque ætate dignius subsellium nanciscatur; & in ætatibus singulis ingeniorum gloria distinctius, & cumulatus Calabria nostra clarescat. Dictionariis autem potius, quam Litterariæ Historiæ Alphabeticus Ordo convenit quando Chronologicus fluxum, & refluxum Doctrinæ explanate, & dilucide ostendit. Hinc a *Stesichoro* Elenchum auspicabimur, *Pythagora*, qui alioquin *Scaturigo* est perennis Scientiarum, & Artium in sedem suam rejecto, quia *Stesichorus* *Pythagoram* ætate præcedit.

Denique illud, insinuante pietate, constanter velle Nos profiteremur: Ea, quæ in hoc Opere celebrandis Scriptorum Personis dicentur eo sensu dicta censei, quo ea solent, quæ humana duntaxat, non autem Ecclesiastica auctoritate nituntur; iis tantummodo exceptis, quas S. R. E., cui, & Nos, & nostra quæque scripta subjicimus, Sanctorum albo conscripsit; Unde Decretis S. R. & Universalis Inquisitionis de die XIII. Martii CIDIICXXV., & V. Junii CIDIICXXXI., & V. Julii CIDIICXXXIV. cuncta quæque consonent, & conformentur.

S T E S I C H O R U S.

Metauriensis, quod Oppidum nunc *Geolia* dicitur, Poeta Lyricus, Musicus, & Philosophus, *Tifias* primum dictus, dein *Stesichorus*, quod Chorum ad cantum Citharæ primus constitueret, quasi *Stator Chorea*. De quo *Suidas*: *Stesichorus*, ait, ut nonnulli volunt, ex *Metauria* Italiae Civitate natus est Olymp. XXXVII. Obiit autem Olymp. LVI. senecta ætate, quintum, & octogesimum annum agens.

Siculi *Stesichorum* *Himeram* repetunt, & alii *Catanam*; adeo ut scribat *Gyrardus Dial. IX. Hist. Poet.* *Himerenses*, & *Catanenses* de illius Patria contententes *Phalam* *Astypalæum* Judicem delegerint, qui pro *Catanensibus*

Clavus Olymp. 47. Ant. Ch. An. 591.

(a) *In Proem.*

(b) *VI. de L. L.*

B I B L I O T H E C A

4 pronuntiavit, quod apud eos Stesichorus studiis operam navasset; & professisset. Nos illum ab utrisque vindicando Suidam testem producimus; Concedentes alioquin cuncta incerta esse, quando sunt & Alii, qui illum Palatinum in Arcadia Oppido natum, & inde profugum venisse Cataiam contendunt; vel Euphemo, vel Euphorbio, vel Euclide, vel Hierte, vel etiam Hesiodo Patre natum; Nam & de hoc quoque sub Judice lis est. Judicent ergo de his rebus qui in antiquitatis tenebris introspicere penitissime queunt; Nam interim Nos, stantes ab Suida, ad ea, quæ nostri sunt argumenti devenimus.

Scriptit Stesichorus Libros sex, & viginti Poematum linguâ Doricâ, quorum tamen ad Nos pauculi admodum versus pervenerunt: cumque suo carmine Helenam carperet, immissa a Castore, & Polluce fratribus cœcitate, mox recantatis laudibus visum recuperasse fabulantur. Fuit, Athenæo teste *Lib. XIII.* non mediocriter lascivus, qui genus constituerit Cantilénarum, quæ *παιδικὰ* antiquitus dicebantur. Ejus Operum suavitati efficaciter auspicio præmonstrasse Luseiniam in ejus infantis ore canentem Plinius scribit *Lib. X. Cap. XXIX.* De quibus Quintilianus sic censuit: *Stesichorus quam sit ingenio validus materia quoque ostendunt, maxima bella, & Clarissimos canens Duces, & Epici Carminis onera lyrâ sustinens reddidit personis in agendo simul, loquendoque debitam dignitatem, ac si tenuisset modo. Lib. X.* Hic, notat Aristoteles in *III. Rhetor. in Locris* dixit: Non oportet eos contumeliosos esse; quia Cicada non cantant defectus, id est cum injuriam patiuntur, non remurmurant. Suadebat etiam Principibus ne quid injuste agerent: ne Cicada canerent, h. e. ne populares murmurarent.

Habuit Stesichorus tres Fratres HALIANACTEN Legislatorem, MAMERTINUM, & AMERISTUM Geometras, de quo postremo statim post dicemus. Meminerunt de his Proclus *Lib. II.* & Suidas laudatus: Cujus postremi, si modo de Metauria dicta non constant, erit, & horum quoque cum Fratre Stesichoro incerta sedes.

A M E R I S T U S.

Clar. Olymp. 47. Ant. Ch. An. 591. Metauriensis Geometra Stesichori frater ex Suida. Flor. Olymp. 47. ante repertam in Græciam transulit, multa quidem invenit, multorum autem principia sibi succedentibus enarravit. Alia quidem universalius, alia vero sensibilius attingens. Post hunc autem Ameristus Stesichori Poeta frater tanquam qui Geometriæ studium tetigit, degustavitque memoratur: Cujus Hippas quoque mentionem fecit, veluti in Geometria gloriam reportantis. Post hos Pythagoras eam Philosophiam, quæ circa ipsam Geometriam versatur liberalis doctrina figuram commutavit, altius ipsius principia considerans &c.

I B Y C U S.

Clar. Olymp. 44. Ant. Ch. An. 609. Reginus Poeta Lyricus unus ex novem Græciæ Lyricis Historicus, & Musicus, Certandis filius ex Suida, Isaacio in *Lycoph.*, & Anonymo meminit Aristophanes in *Cereali*: Ibycus, inquit, Poeta circa Musicam, & concentum versatus est.

Scriptit Libros VII., vel VIII. ex Volaterrano *Lib. VI. Anthrop.*, & plerisque linguâ Doricâ; ejusque versus Ibycinus dictus proxime ad Stesichori suavitatem accedit, ex Athenæo, & Suida laudato. Poemata ipsius maxime lasciva fuisse notat Tullius in *IV. Tusc.* Invenit Instrumentum Musicum

C A L A B R A.

5 sicum triangulare Ibycum ab sese dictum, & Trigonum eodem teste Athenæo *Lib. IV.*, & Triangularem Citharam, quæ *Sambuca* dicitur; de qua notat Porphyrius: *Sambuca est triangulum instrumentum, quod ex inequalibus longitudine, sicut, & crassitudine nervis efficitur.* Ibycum autem instrumentum maximo adjumento Romanis fuisse in Celtarum conflictu, eodem, qui supra Suida notatum: Erat enim tunc innumerabilis Tibicanetarum, & Tibicinum multitudo simul totius Exercitus Canentium Poëana: Clamor erat commixtus, ut & vicina loca resonarent, & terrificam vocem edere videbantur. Ab Ibyco fluxit vetus proverbium *Ιβυκὸς ἵππος Ibyci Equus*, de iis, qui nolentes præter ætatem, ac vires ad periculosum negotium adiguntur; Namque Ibycus, ut in Parmenide scribit Plato, qui & ipse queritur se adigi senem ad rerum difficillimarum explicationem, Equum habebat jam annosum, & Athletam multis certaminibus detritum; is cum ad certamen cursus jungeretur, extimuit, videlicet expertus hujusmodi ludorum aleam; ridente Populo, Ibycus surgens: *Equus, inquit, Domini similis est; Nam & ipse jam senex ad amandum compellor.* Equo suo sese comparans, quod ipse non minus intempestivus esset ad amores, quam vetulus Equus ad certamen. Male quippe Ibycus audiebat, quod Puerorum amore flagraret, Tullio teste, qui in *IV. Tusc.* sic scribit: *Maxime vero omnium flagrasse amore Rhegium Ibycum apparet ex scriptis.* De quo Auctor Epigrammatum ita scribit:

*Rhegium Italiae pallustris extremum cano,
Semper Trinacriam gustans aquam,
Propterea quod amantem lyram, amantem pueros.
Ibycum frondosa posuit sub ulmo.
Hic multa passus, multam sub sepulchro hederam fundit,
Et candidi plantam calami.*

Sed enim, & ab eo quoque alterum illud proverbium dictum est *Αἰβύκου γέρας Ibyci Grues.* De Scelestis, qui novo quodam, & improvise casu proditis sceleribus, iis poenas dant, quos læserant. Cum enim Ibycus, scribit Plutarchus in *Lib. de futuri loquacitate*, in Latrones incidisset jam occidendus, Grues forte supervolantes obstatu est: aliquanto post tempore cum eisdem Latrones in foro sederent, rursusque Grues supervolarent, per jocum inter se susurrabant in aurem: Adsunt Ibyci Grues. Eum sermonem assidentes in suspicionem rapuerunt, maxime desiderato jam pridem Ibyco. Rogati quidnam sibi vellet ea oratio? hesitanter, atque inconstanter responderunt: subiecti tormentis facinus confessi sunt; atque ita, velut Gruum indicio, poenas Ibyco dederunt; Unde versus:

Ibycus ut periit vindex fuit altivolans Grus.

Ibycum Thomas Fazellus *De Reb. Sicul. Dec. 1. Lib. 2.* Messanam falso repetit. Sed occurrit quæso Fazellus contrariis Veterum Scriptorum testimoniis Tullii supra laudati, & Neanthis apud Athenæum *loc. cit.* ac recentiorum Polydori Virgilio in *Catal. Invent. Rer.*, Caroli Stephani in *Dictionario* Johannis Gerardi Vossii *De Poet. Græc. Lib. IV.*, Lillii Gregorii Gyraldi, & aliorum, & sic libenter Ibycum cum Gruibus suis Messanam, transmissio Pharo, evolare sinemus.

O R P H E U S.

Clar. Olymp. VI. Grammat. Lib. Crotoniata Poeta Epopeus ex Suida, id est qui vera, non ficta scripsit: *Clar. Olymp. VI. Grammat. Lib.* Hinc claruisse colligitur circa Olymp. LX ante Christ. *An. 538.* *IXXXVIII.* Ejus sunt *Ecanteria*, *Argonautica*, & alia nonnulla heroica Car-

Carmine. Atque in Argonautica quidem Alcinoi Regis, Aliorumque, qui in Odyssæa celebrantur, mentio fit: quin & alia bene multa refert, quæ post Trojanum excidium contigerunt. Quo argumento illum ab Orpheo Trejiora præcessisse satis constat.

Quamvis & illud non omiserim, quod apud Tullium in *I. De Nat. Deor.* Aristoteles tradit Orpheum Poetam Threjicium nunquam fuisse, & Orphicum carmen, quod habemus, cuiusdam Pythagorici esse, cui nomen *Cercopes*. Quæ si vera sunt, fortasse ea omnia, quæ de Orpheo illo dicuntur, tanquam dicta de nostro hoc intelligantur necesse est. De quo præterea *Aclepiades*, & *Suidas* referunt ipsum dixisse: principium rerum omnium esse *Phanion* i. e. *Amorem*, qui primus ex *Dia* apparuerit. Et *Constantinus Lascaris* putat Orpheum nostrum a Pythagoricis fuisse eruditum, qui ejus ævo cum maxime florebat.

O N O M A C R I T U S.

Clar. circa Olymp. 55. *L*ocrus Legislator, de quo meminit *Aristoteles 2. Polit. 10.* Tentant vero quidam, ait, inducere, quasi *Onomacritus* fuerit primus Legum ferendarum peritus: Hunc vero exercitatum in *Creta*, cum esset *Locrus*; profectum autem per artem divinationis: ei familiarem fuisse *Thaletem*: *Thaletis* autem Auditores fuisse *Lycurgum*, & *Zealeucum*; *Zealeuci* autem *Charondam*; sed qui ita dicunt tempora non supputant &c.

X E N O C R A T E S.

Clar. circa Olymp. 60. *L*ocrus Poeta heroicus, & Musicus excellens: De quo *Plutarchus* in *mutum Poeta Pæanus* fuerit. Argumenta heroica gesta continentia condidisse proditum est memoria; ac propterea nonnulla argumenta dithyrambos vocitasse. Meminit de eo, & *Plinius Lib. 1.* traditque *Heraclides* illum ex nativitate cæcum fuisse.

T H E A N O.

Clar. circa eandem ætatem. *L*ocrensis Poetria Lyrica nobilis ex *Suida*. Scripsit Cantica Lyrica, & Cantus permultos, aliaque nonnulla de Patria sua *Locris* versibus Lyricis ex eodem *Suida*.

T H U R U S.

Incerta ætatis. *S*ybarita Auctor Fabularum, de quo meminit *Theon Sophista*.

A C O P U S.

Incerta ætatis. *S*ybarita Rhetor, a quo, *Hefychio* teste, fluxit adagium vetus: *Sybaritica Oratio*, pro nitidiore, & accuratiore Oratione usurpato. Is enim summo studio incubuit, ut Oratio genus haberet lautum, & opiparum. Vid. *Erasm. in Cheliad.*

P Y T H A G O R A S.

Clar. Olymp. 60. ant. Ch. An. 538. *P*hilosophus, qui primus hoc sibi nomen adscivit, & a quo, *Laertio* teste, Philosophiæ, & Philosophorum, quasi qui sapientiæ studerent, honestius vocabulum est repertum; cum antea *σοφία* Sapientia diceretur, quæ nunc

nunc Philosophia dicitur; & qui illam profitebantur *σοφοί* Sapientes appellarentur. Sami, quæ erat vetustissima Calabriae Urbs, nunc ignobile Oppidulum *Crepacorum* dictum, *Mnesarcho* Patre, natus est Olymp. circiter quinquagesima, ante Christ. Ann. *10XXXIX.* (a). *Philosophiæ Italica* a se *Italo* sic dictæ auctor fuit; cum & Philosophiæ genus alterum *Jonicum*, a *Thalete*, qui erat ex *Jonia*, diceretur. Geometriam quoque altius contemplatus, immaterialiterque, scribit in *II. Proclus*, & intellectibiliter theorematum perscrutans. Qui sane eorum etiam, quæ in Geometria explicari nequeunt, tractationem, mundinarumque figurarum constitutionem invenit. Celeberrimam quoque demonstrationem illam de triangulis, rektangulis *Euclide* (b) proditum invenisse; propter quod illum gaudio elatum, *Hecatombem* (c) sacrificasse refert ex *Apollodoro Athenæus* (d). Quamvis alii ob repertam ab se *Υ* litteram peractum sacrificium contendunt (e), quæ Humanæ Vitæ speciem præferens, alliciendis ad virtutem Hominibus, velut symbolum inserviret. Nam, & symbolis universam Philosophiæ suæ rationem explicuisse, quæ genuinæ Virtutis institutionem redolerent, satis compertum est: Quorum quidem symbolorum Latinam ex Græco versionem *Constantinus Lascaris* exhibuit apud *Gesner. in Biblioth.* Eademque cum apta interpretatione, in *Cheliad.* suis profert *Erasmus*.

Nec plane mirum videri debet, si his symbolis *Pythagoras Ethnicus* alioquin Vir, *Moralium Virtutum præceptor* extiterit; Nam is immortalitatem Animæ a *Pherecyde Syro* edoctus (f), unde suam mox excogitavit *Metempsychosin*, idest Animarum de Corporibus in Corpora transitum, & in *Ægypto* *Mosaicis* præceptis imbutus (g), de uno Deo sententiam colebat, ac ibidem *Jeremiæ* (h), in *Chaldæa* *Ezechielis*, & in *Babylone* *Danielis* tunc senescentis consuetudine usus, veri Numinis notitiâ non caruit. Quando mirificam illam *Pythagoræ* *τετρακτύν* ipsum esse suspicantur Dei nomen ineffabile *τετρακτύς* *Ιεова*. Quin & illud *Pythagoricum*: *Non transeundum illac, ubi Asinus procubuerit*. Ex *Historia Balaam*, & *Asinæ* proditiisse putat *Huetius* (i). Quamobrem apud ipsos quoque *Ethnicos* adeo se moralis ejus Virtus exeruit, ut eadem *Pseudonumina*, debitum illi decus responderent, & ei, cui a *Pythio* nomen erat (*Pythagoram* enim, ideo sic appellatum dicit *Aristippus Cyrenæus* in *Lib. de Physiolog.*, quod veritatem perinde atque *Pythius* loqueretur) Statuam ipse *Pythius Apollo Romæ* jussit erigendam (k).

In Re Medica invenit *Pythagoras Antidotum* contra omnia, quæ in Stomacho dolent, ex *Nicolao Alexandrino* (l). In facultate Astronomica motum syderis *Veneris* primus detexit, teste *Plinio* (m): qui de eo alibi scripsit: *Pythagoras Vir sagacis animi a terra ad Lunam CXXV. millia stadiorum esse collegit: ab ea usque ad Solem duplum; inde ad duodecim signa triplicatum*. Circa Musicam ferunt illum cum apud *Ærarios* fabros observaf-

(a) Vid. *Dionys. Halicarnass. lib. 2.*, *Petav. Ration. Temp. lib. 3.* quicquid contra dicat *Plutarch. in Numa*, *Plin.* & alii, quos refert *Barr. lib. 4. cap. 10.*

(b) *Propos. 47.*

(c) Idest Sacrificium *C. Bohm.*

(d) *Lib. 10.*

(e) *Auct. Antholog.*

(f) *Cic. 5. Tuscul. Laert. Pythag. & alii.*

(g) *S. Justin. Martyr Serm. ad Gent.*

(h) *Augustin. lib. 2. de Doctr. Christi.* & *Clem. Alex. in Strom.*

(i) *Demonstrat. Evang. Prop. 4.*

(k) *Plutarch. Numa, Plin. lib. 34.*

(l) *Antidotus erat: R. Iridos drach. 18. & scrup. 2. Sentianæ drach. 5. Ziziberi drach. 4. & semis, melanopiperis drach. 4. mellis quod sufficit. Detur in modum nucis febricitantibus cum repida.*

(m) *Lib. 2. cap. 8.*

vasset ex Malleorum scibus consonantiam pro modo ponderum provenire, collegisse numeros, quibus sibi consentiens diversitas ponderum continebatur ex Marfil. Ficin. (a). Caterum, scribit Cicero: *Pythagoras magnam auctoritatem tribuit Divinationi (b)*, & alibi: *Pythagoras etiam ipse Augur esse voluit (c)*, ac denique ipsum tria Volumina scripsisse: alterum *De Institutione*, alterum *De Civilitate*, & tertium *De Natura* auctor est Laertius: Quibus quartum addit Athenæus *De Mari Rubro (d)*.

Ad tantum igitur Virum frequens discipulorum turba confluebat, quos amplius sexcentos fuisse Laertius, & Suidas prodiderunt; Cumque horum plerique ex Orientali Græcia essent, inde ex eorum frequentia Calabriam *Magnam Græciam* appellatam scribit Jamblicus (e). Floruitque ejus Schola ad usque quartum annum Olymp. LXX. ant. Christ. CCCCXCVIII. ex Eusebio, cum vixisset ann. LXXX. vel ut auctor est Diogenes XC. Ac deinde post, notante Tullio, floruit Schola Pythagoreorum; ut non immerito Constantinus Lascaris miratus scripserit: *Video per Calabros Philosophos Italiam, Siciliam, ac partem Græciæ nostræ fuisse illustratas (f)*.

Sed enim de Pythagora plura si adderem, cujus cuncta quæque voluerit ingenuitatis, ne quæ in ipso statim præsentis Operis veluti vestibulo, ambitiose fucum facere videretur, quasi Pythagoram inter Calabros ascriverent, in Samo Icarii Maris Insula natum esse dicentes. Igitur Diogenes, ut de eo Scaliger scribit (g), illud idem respondisse licebit, quod apud Græcos proverbio dicebatur *Σαυρι ρεφύλακας κρύπτειν (h)*, quandoquidem ab eo uno pendere cogimur, cum nullus sit alius, ut Eruditissimus Burnet querit, aut saltem nullus melior Auctor nobis supersit, qui de illo argumento scripserit (i); & tamen huic uni, notat Casaubonus in ejus vita, nec memoria firma, nec oculum, nec judicium in digerendo fuit; ac illum plus studii in legendo, quam diligentia in scribendo adhibuisse. Johannis Cardinalis de Bona egregia conjectura fuit (k). Jamblico vero, qui duobus, post Laertium seculis, & amplius scripsit; quique ea, quæ de Pythagora narrat, a Porphyrio Præceptore suo excepit (l), respondere par fuerit, se vitioso Præceptore usum esse ex Laetantio, & plane Græculo alienis plumis exculto, qui, ut Theodoretus addit (m), rabida contra veritatem insania sapissime debacavit. Tamen si Porphyrius quidem Pythagoram Metapontinum, ex Metaponto vetustissima Calabria Urbe fuisse scribit; quo magis de Jamblico mirandum, qui duntaxat in ea re a Præceptore suo recedere maluerit.

Et sane Aristoxenus, Aristarchus, & Theopompus vetustissimi, & gravissimi apud laudatum Theodoretum Auctores Pythagoram Italum fuisse testantur; Sed & Plutarchus Græcus quidem, sed verax Scriptor, Laertio antiquior; tamen in illustrandis rebus Græcorum effusissimus, Pythagoram tamen Italum, & Locrensem fuisse ingenue asseruit: quod iis sane, quæ de Samo

(a) Comment. in Tim. cap. 31.

(b) 1. Tusc.

(c) 1. Offic.

(d) Lib. 4.

(e) Vid. nostram Hist. de Colleg. Corsim.

(f) De Philos. Italis.

(g) Joseph Scaliger. Epist. 103.

(h) Idest: Tibi ipsi Calendas edicito. Vid. Erasmi. in Chelid.

(i) Prefat. in Vit. Dom. Matth. Hal.

(k) Apud Pope-Blunt. Cens. Celeb. Auct. in Diog.

(l) Ex Voss. de Hist. Græc lib. 2. cap. 18.

(m) Serm. 1. & 7. de Affect. Græc. curan.

Samo Urbe Calabria initio statim diximus, non refragatur. Erat enim Samus in Agro, & sub Jurisdictione Reipublicæ Locrensis; quare, ut Virgilius in Pago Andes, haud procul a Mantua natus Mantuanus recte dicitur; sic Pythagoras natus Sami in Agro Locrensi ab Urbe, quæ tanto Viro dignior erat, recte Plutarcho Locrensis ab Locris dici potuit. Cui autem magis, cum in hoc, tum in aliarum Urbium, si quæ & in ipsis similibus nominum æquivoco, paria discrimina occurrerent (*Tempa enim, Pandosia, Miletus, Scylleum, Locrus, Amphissa, Melissa, Thebe, Thuria, Acheron item, Butrothus, Crathis, Sybaris eadem sunt in Utraque Græcia, & Urbium nomina, & fluviorum*) fides accomodari debeat Laertione, an Plutarcho, aliorum esto judicium. Nam Plutarchum quidem verè, & solida eruditione incomparabilem Muretus (a), Eruditorem, & omnium Sapienterem Pontanus (b), Antiquarium summi, limatissimique judicii Dempsterus (c): Totius Sapientia Ocellum Scaliger (d) dixit: De quo denique interrogatus Theodorus Gaza: *Si omnes libri perdendi essent, & ipsi optio daretur, quem servatum vellet? Plutarchum respondit. Cujus propterea fretus auctoritate, & aliorum etiam Divus Thomas Aquinas in 1. Methaph. Arist. Pythagoram Conterraneum suum Sami in Calabria natum non dubitavit asserere.*

B R O N T I N U S.

CRotoniata Philosophus, Socrer Pythagoræ. Scripsit *De Mente, & Cogitatione* & alia ex Jamblic. *De Sect. Pythagor.* Hunc a Pythagora edoctum de pulvere conficiendo, quem *Philosophicum* appellant, eripiendo judicio magis, quam producendo auro, idoneo, si qui stulte aliquando ciceretur, notat Aristoxenus in Opere inscripto *περί του ἀνελχέμεν λόγος*. Clar.Olymp. 60. ante Ch. An. 538.

D I N O N O.

CRotoniata Uxor Brontini, Pythagoræ Socrus docta admodum, & sapiens: Cujus illud erat dictum: *Mulierem a Viri sui congressu surgentem, sacrificare eadem die debere.* Ex Jamblic. *De Sect. Pythagor.* Clar.Olymp. 60. ante Ch. An. 538.

T H E A N O.

CRotoniata Brontini filia, Pythagoræ Uxor Philosophia, & Poetria nobilis ex Laert., & Suid. in *Pythag.* Prima ex Mulieribus, ut notat Clemens Alex. in 1. Strom., scripsit: *Commentaria Philosophica, Apophthegmata, & Poema quoddam heroico carmine* ex Plotino, & Suida laudato, & *De Liberis educandis ad Eubulam*, extatque apud Stobæum in *Nuptial.* ejus scripti fragmentum. Post obitum Viri Scholas cum Thelauge, & Mamercio filiis regendas suscepit, ut not. Laert. Hæc cuidam interroganti, *quomodo celebris evasisset?* respondit: *Contextens telam, & meum curans conjugium.* Item querenti: *Quod officium esset Matræ?* respondit: *Viro suo placere.* Ex Stobæo. Rogata etiam: *Quando Mulier a Viro munda sit, ad Cerevisque Sacrum venire?* respondit: *A suo quæque continuo: ab alieno nunquam.* Ei vero, quæ ad Virum pergeret in mandatis dabat: *Ut cum veste verecundiam poneret, exurgensque denuo illam una cum ipsa resumeret.* Rogata: *Quanam hæc?* Inquit: B

(a) Vol. 2. Orat. 15.

(b) Annot. ad vol. 2. Progymnas. 44.

(c) In Elench. Script.

(d) Lib. 1. pag. 124.

10 BIBLIOTHECA
quit: Per quæ mulier vocor. Apud Laert. l. c. Vestem quoque induens, brachium nudavit, cumque dixisset quidam: O pulchrum cubitum! At non publicum, inquit. Et aliquando ait: Effet revera pulchris vita convivium iis, qui se sceleratè gesserunt, deinde moriuntur, si non esset Anima immortalis, mors esset lucrum. Vid. Plutarch. in Connub. & Clement. Alex. in I. Strom.

MAMERCUS.

Clar.Olymp. 65. ant. Ch. An. 518. **C**rotoniata, cognomento Æmilius, filius Pythagoræ, Philosophus valde doctus, & nimia humanitate præditus. Scholas post Patrem rexit: Ab eo Romana Gens Æmilia fluxit: Æmiliam Gentem, scribit Sex. Pompejus, humanitatem cognomen fuit Æmilius. Et Plutarch. in Paulo Æmil. Æmilioplurimi tradunt. Quod vero primus, qui nomen ei familiæ reliquit Marcus Æmilius propter sermonis lepiditatem, quam Æmiliam Græci vocant, appellatus, Pythagoræ Philosophi puer fuerit, nonnulli ex iis tradunt, qui doctrinam Numæ Pompilii Regis in Pythagoram Auctorem referunt.

THELAGES.

Clar.Olymp. 65. ante Ch. An. 518. **S**ive Theages Mamerci germanus frater, qui & ipse Paternæ Scholæ præfuit Philosophus, & Mathematicus insignis ex Laert., & Suida, habuitque inter Discipulos Empedoclem. Huic Plato Librum de Sapientia tinuens quatuor esse Elementa, sive ut Alii: profundum, silentium, mentem, & verum ex Suida laudato: pro quo Ægyptii ipsum Deum habebant, ut notat Constantinus Lascaris de Philos. Calab.

DAMEA.

Sive Damon Pythagoræ filia Philosophiæ peritissima, in exponendis Paternis Scientiarum involucris miro acumine excelluit, ut notat Jamblic. Meminit de ea Hieronymus Lib. i. Adv. Jovinian. his verbis: Timæus scribit Pythagoræ filiam virginem, Choro Virginum præfuisse, & Castitatis eas instituisse doctrinis. Filiam habuit Biscalam, quæ maternam prætulit conditionem ex Lascare in Philos. Calab.

MYA, ALYA, ARIGNOTIS, sive ERIGONES.

Filiæ Pythagoræ, Damae Sorores Philosophiæ celebres ex Jamblic. De Sect. Pythagor. Harum Epistolas quasdam ævo suo extare scripsit Lascaris.

ARISTÆUS.

Clar.Olymp. 65. ant. Ch. An. 518. **C**rotoniata Filius Domophoontis. Hunc, scribit Jamblicus, Pythagoræ in disciplinis successorem fuisse: post hunc Mamercum, quem diximus, huic successisse Bulgaram, inde Gortydam.

CALABRA. ALCMÆON.

Crotoniata Pythagoræ Auditor ex Laert. in ejus vita, Philosophus, & Medicus insignis, cognomento Physicus, quod omnium primus Physicam, sive de Natura scripserit ex Phavorino in Omnim. Hist. apud eundem Laert. primusque Rerum Naturam litteris explicavit ex Proclo (a): in cujus Operis principio his verbis se Pyriti filium dicit: Alcmæon Crotoniata hæc ait Pyriti filius Brontino, & Leoni, & Bathyllo, de invisibilibus rebus manifestam quidem scientiam habent Dii; quantum vero hominibus conjicere licet &c. De Re Medica quoque plurima scripsit, & primus Excisionem, sive Anatomiam, ut Græci dicunt, excogitavit, & aggressus est (b), quod notant Plutarchus in Lib. De Placit. Philos., & Galen. in Lib. De Hist. Philos. Primus quoque Fabulas adinvenit: Fabulæ, scribit Isidorus in Etymol., ideo sunt introductæ, ut ficto Mutorum Animalium inter se colloquio imago quadam vite hominum nosceretur. Has primus invenisse proditur Alcmæon Crotoniensis; appellanturque Æsopica, quia is apud Phrygiam in hac re polluit. Alcmæon Lunam sempiternam naturam habere dixit; ut Animam immortalem esse confessus est; moverique, ait, perpetuo instar Solis, ex Laert. cit. Meminit de eo Cic. in 1. De Nat. Deor.: Alcmæon, inquit, qui Soli, & Lunæ, reliquisque sideribus, Animoque præterea Divinitatem dedit, non sensit se se mortalibus rebus immortalitatem dare. Et Themistius Lib. 1. De Anima: Alcmæon Crotoniata ille, qui cognomento Physicus dicebatur: Animam, inquit, immortalem esse oportet, ratione ea, quia semper agitur coque simillima rebus immortalibus videatur; moveri enim & reliqua immortalia inaccessibili agitata. Quod & idem dixit Aristot. in Lib. De Anima, & Lib. VII. De Hist. Animalium de eo notat: Alcmæon Crotoniata ait, Mas primum semen genitale magna ex parte incipit ferre anno peracto bis septimo, simul etiam incipit pubescere eodem tempore, ut stirpes semen laturus primum florere. Plutarchus quoque scribit: Alcmæonem dixisse Mulini generis Mares quidem steriles propter genituræ tenuitatem, item feminis frigiditatem; Fœminis vero propter vulvam non dehiscen-tem, item non se laxantem in Lib. De Plac. Philos.

NEOCLES.

Crotoniata Philosophus, & Medicus celebris, Pythagoræ Auditor, de quo meminit Athenæus. Scribit Ælianus Lib. VIII. De Hist. Animal. 65. ant. Ch. Neoclem dixisse: Rubetas duo jecura habere: alterum quidem occidere, alterum alteri adversantem salutem afferre.

ASTO.

Sive Ascon Crotoniata Philosophus illustris Pythagoræ Auditor, qui Laertio teste, quamplurima scripsit, quæ Pythagoræ ascribuntur. Clar.Olymp. 65. B ECPHAN-

(a) Adde Clem. Alex. I. Strom. Voss. lib. 1. de Nat. Animal., & lib. 4. de Script. Græc. & alios apud Eruditiss. Job. Bernard. Tafuri Amicum nostrum in suo De Invent. lib. cap. 1. §. 2. (b) Adde Calcid., & ex recentioribus Volphium, Fabricium, Tiraguell., & alios apud laudat. Tafur. lib. cit. cap. 2. §. 1.

BIBLIOTHECA ECPHANTES

Clar.Olymp. 65. **C**rotoniata Philosophus, & ipse Pythagoræ Auditor. Scripsit *De Regno* extantque ejus Libri fragmenta apud Stobæum in *Admonit. de Regno*.

ARGINOTUS

Clar.Olymp. 65. **C**rotoniata Philosophus Pythagoræ Discipulus, cognomento *Sacer*. Mementit de eo Lucianus in *Apolog.*

PHILTY S

Clar.Olymp. 65. **S**eu Phryntys Crotoniata filia Theophræi, vel ut alii scribunt, Callicratidis, Pythagoræ Discipula. Scripsit quædam, & præterea Librum *De Temperantia*, cujus fragmentum extat apud Stobæum in *Præcept. Nupt. Serm. 74.*

ELICAON

Clar.Olymp. 65. **R**eginus Philosophus, & Legislator Pythagoræ Discipulus, qui una cum Phytio, & Hipparcho Respublicas constituerunt, & eam, quam Gymnasiarcham vocabant, & eam, quæ sub Theone dicebatur, ut notat Jamblic. *de Sect. Pythagoric.*

PHYTIUS

Clar.Olymp. 65. **R**eginus Philosophus, & Legislator, Pythagoræ Discipulus ex Jamblic. l. c. vid. in *Elicaone*.

HIPPARCHUS

Clar.Olymp. 65. **R**eginus Philosophus, & Legislator Pythagoræ Discipulus, de quo in Elicaone dictum. Scripsit Librum *De Animi tranquillitate*, cujus fragmentum habemus apud Stobæum *Serm. CVIII.* Meminit Hipparchi, præter Jamblicum *cit. Lib. De Sect. Pythagor.*, Plinius *Lib. 2.* ubi ait: *Utriusque Sideris cursum in sexcentos annos præcinit Hipparchus Menses gentium, & horas, ac situs locorum, & Vicos populorum complexus, ævo totos annos Hipparchi sagacitate compertum est, & Lune defectum aliquando quinto Mense a priori fieri; Solis vero septimo. Eandem bis in triginta diebus supra terras occultari, sed ab aliis, atque aliis cerni, quæque sunt in hoc miraculo maxime mira, cum conveniat Umbra terræ, Lunam hebetari: nunc ab Occasus parte hoc ei accidere, nunc ab Ortus. Et iterum: Hipparchus nunquam satis laudatus, ut quo nemo magis approbaverit, cognitionem cum Homine Siderum, Animasque nostras partem esse Cæli, novam Stellam, & aliam in ævo suo genitam deprehendit. Ejusque motu, qua die fulsit, ad duobus annis adductus, ante hoc sæpius fieret, moverenturque & æ, quas putamus affixas. Et rursum: De Terra Universa mensura Eratosthenes duplicem computationem efficit trecentis quindecies centena millia passuum. Hipparchus & in coarctuendo eo, & in reliqua omni diligentia minus adjecit eo scribit: Hipparchus nomina Stellis omnibus imponens, Siderum, Stellarum.*

AD CALABRA

sumque numerum explicavit. Clemens Alexandrinus scribit accusatum Hipparchum quod Secreta Pythagoræ scriptis prodidisset, expulsum e Schola, & propter ipsum, tanquam propter mortuum factam esse columnam. Huic Plato Librum inscripsit: *De Studio lucrandi*. Extat apud Stobæum ejus Epitaphium, quod sic erat:

*Sepulchrum hoc Hipparchi est
Perge justitiam animo complectens.*

DICON

Clar.Olymp. 65. **C**auloniata, quod Oppidum nunc Castrovetum dicitur, Philosophus Pythagoræ Discipulus ex Jamblico: Fuit etiam Olympionicus; de quo Pausanias in *Æliac. Dicon*, ait, *Callibrati filius quinque in Pythicis ludis cursu victorias reportavit: tres autem ab Isthmicis: quatuor ex Hemeis, Olympicam unam dum esset Puer inter pueros, duas alias inter Viros; sibi quoque tot Statuæ extant in Olympia, quot victoriæ.* De eo diximus in nostris *Icon. Calab.*

ZELEUCHUS

Clar.Olymp. 65. **L**ocrensis, quæ Urbs nunc Hieracium dicitur, Philosophus Pythagoræ Auditor ex *Laert.*; & Jamblic. ac primus Legum ferendarum peritus ex *Aristotele* in *2. Polit.*, qui Locris Leges scripsit, quem imitatus est Plato ex *Tullio Lib. VI. ad Attic. & 11. De legibus*. Scripsit etiam Leges & Thuriis ex *Athen. Lib. XI.* Easque a Minerva accepisse Ephorus, Chameleon Heracleotes in *Opera De Ebrietate*, & Aristoteles *De Rep. Locrorum*, apud Clem. Alex. in *I. Strom.* fabulantur. Quo argumento illum sub nomine Minervæ apud Locrenses prudentissimum habitam, & Divinis honoribus prosequutum notat *Valer. Max. Lib. III.* Ex harum autem Legum Proemio fragmentum extat apud Stobæum in *Serm. De Legib.* quas optimas sane fuisse eodem, qui supra Platone notatum *Lib. I. De Legib.*

Eas Leges ipsummet Zeleuchum iterum sancivisse proditum est: Cum enim imprimis, Aliano, & laudato Valerio testibus, legem tulisset: Ut in adulterio deprehensis Oculi eruerentur, ejusque Filius in eam Legem commisisset, cunctis rogantibus, ut Filio poenam remitteret, his precibus ægre motus, tandem unum sibi, alterum filio oculum erui mandavit, ut sic Legi satisficeret. Dein vero, cum alia Lege cavisset: Ne quis Ensem in Concilio ferret; atque interim ipse, imminente bello, ens in Concilio tulisset, monitus de lege ab sese temerata, districto ensi protinus incubuit, mortemque sibi conscivit: quod ab Eustachio in *I. IX.*, & Hierocle apud Stobæum in *Serm. de Patria* proditum, ad Charondam refert Valerius.

Cæterum aiebat Zeleuchus: Leges esse similes telis Aranearum, in quas si Musca, aut Culex impegit detinetur; si vero Vespa, aut Apes, tela dirupta, avolat. Quod dictum ab Anacharside similiter repetunt apud laudatum Valerium. Tamen Zeleuchus quidem suarum Legum consulens firmitati, hoc sanxit apud citatum Stobæum: Si quis voluerit Leges sanctas movere, aut novam statuere, is collo ad laqueum immisso, de lege verba faciat; & si per suffragia videatur legem veterem esse tollendam, aut eam, quæ nova fertur, bonam esse, indemnus maneat. Contra si prior lex melius haberi videatur, aut quæ nova proponitur, injusta sit, is, qui movet inferturque legem laqueo attractus, moriatur. Quam ob rem cum inter ejus leges esset, scribit Demosthenes: Ut si quis alteri Oculum excussisset, & ipsi vicissim Oculum excuteretur; Fertur quispiam unum Oculum habens ab inimico aliquando comminatus, se illi eum oculum excussurum: Is, collo in

laqueum immisso, legem proposuit: *Si quis Oculum lusco excusserit illi utrumque eripiendum*, & hoc esse par pari in pari scilicet cœcitate referre. Quæ Lex ab omnibus approbata fuit.

Sed enim inter Leges Zeleuchiillam in II. Polit. Aristoteles recenset: *Ne quis patrimonium alienare posset, nisi evidentem calamitatem ostenderet supervenisse*. Et Ælianus, cum Athenæo Lib. X. illam: *Si quis merum hauserit medicina causa, Medico non præcipiente, morte mulsetur*. Et Plutarch. in Lib. de Curiosit. illam: *Si quis peregre reversus rogaverit: Numquid novi? Is mulctam subeat*. Lege etiam excepisse Zeleucum, scribit Lucianus: *Ne liceret Mulieri aureis ornamentis circumponi, neque contextis indumentis, arteque laboratis venustari, nisi cum scortari, atque Amatorem sibi moliri studuerit*. Et alioquin sanxisse, narrat Suidas: *Liberam Mulierem in forum prodeuntem, candidis vestibus indutam, cum domesticis incedere, Ancillam unam habentem, alias vero in floridis, idest varii coloris*.

Non est autem hujus loci, neque nostri argumenti est singulas Leges ab eo latas, ex variis collectas Auctoribus referre. Unum placet heic addidisse, quod Janus Vincentius Gravina scribit: Romanos, cum augendi Juris, Novarumque Legum consilium inirent, ac tres Legatos eas ab Græcis Urbibus petitem mitterent, illas quidem ab Atheniensibus, & Lacedæmoniis partim accepisse, sed partim etiam habuisse ex M. Græciæ Urbibus Civitum Pythagoræorum Philosophia instructis, atque fundatis: Ea tum enim, scribit laudatus Gravina, Italiæ pars, in qua tantus Vir Zeleuchus, aliique, quos præsens exhibet Lucubratio, floruerant, pro naturali feracitate ingeniorum, & ob illorum temporum culturam, cæteris præstabat Nationibus.

DEMOCIDES

Clar.Olymp. 67. ant. Ch. an. 510. **C**rotoniata Caliphontis filius Medicus suo ævo nulli secundus. Clar. Olympiade LXVII. ante Christ. IDX. Scripsit Librum *De Re Medica*, ex quo multa Plinius excepit, qui de eo Lib. I. meminit, & Athenæo Lib. XII. Herodotus vero Lib. III. satis prolixam ejus Viri narrat historiam: Cujus verba quia retulisse longum foret, indicasse sufficiat. Nam hæc narrat in summa: A solo Democide non minimum Crotonienses Medicos specimen accepisse in Universa Græcia, cum primi numerari cœpissent; Cyrenæi secundi haberentur: Ac Damocidem quidem cum primos Medicos trascenderet ab Ægyptis secundo anno talentò conductum: ab Atheniensibus tertio anno centum minis: a Polycrate Samio quarto anno Talentis duobus: Qui mox in Persarum incidens potestatem, Dario Rege, & Atossa Regina curatis, superataque ea in re Ægyptiorum Medicorum peritia, quorum Rex utebatur, & quos propterea Cruci suffigendos destinaverat, nisi eos Damocides, petita veniâ, liberasset, ingentibus donis cumulatus in Patriam suam rediit, ac Filiæ Milonis Athletæ nupsit. Hæc in summa Herodotus, quem adeat qui plura cupit.

THEAGENES

Clar.Olymp. 67. **R**eginus Poeta illustris. Clar. Eusebio teste, in X. De Prepar. Evang. circa Olymp. 67. Hic, ut notat Tatianus in Lib. contra Græc. ante cæteros Homerum est persequutus; scripsitque de ejus poësi, & tempore; & primus omnium Poëtam illum interpretatus, aliis viam elucidandi Poëtas aperuit; quare corrigendus Morer. in *Distion. Histor.* edit. An. CIDIDCCXL. pag. 79. qui hoc alteri Theageni Grammatico tribuit, cujus interim patriam non prodit.

Reginus Philosophus Academicus floruit Olymp. LXXX. De quo narrat Philostratus in Vit. Apollonii: *Python Reginus exul, cum ad Dionysium Sicilia Tyrannum confugit, atque honoratius ab eo susceptus, quam exuli convenire videretur, Tyranni mentem intellexit Regini capiendi percupidam: cumque id Reginis per Epistolam nuntiasset, a Tyranno deprehensus est. Quapropter Tyrannus illum uni ex Machinis, quas pro Regino expugnando construxerat, vivum suspendit, eumque muris admovit, existimans Reginos ne Pythonem vulnerarent, adversus Machinam tela non emissuros. Ille autem magnis vocibus exclamans, Reginos hortabatur, ut in Machinam tela torquerent; se namque agebat signum libertatis esse propositum. Hic Academicam Disciplinam sequutus, sapiens, liberque evasit.*

PHILOLAÛS

Crotoniata Philosophus Pythagoricus insignis ex Laert. in ejus vita, Clar. Olymp. 80. *Clar.Olymp. 80.* ruit circa Olymp. LXXX. Archita Tarentini pariter Philosophi Pythagorici Præceptor ex Tullio in III. de Orat. ubi scribit: *Pythagoreus ille Lysias Thebanum Epaminondam haud scio an summum Virum omnis Græciæ, aut Xenophon Agesilaum, aut Philolaus Architam Tarentinum, aut ipse Pythagoram totam illam veterem Italiæ Græciam, quæ quondam Magna vocitata est, doctrinis omnibus expolivit, atque instituit.*

Scripsit tres Libros (Laertius ex Hermippo unum dicit) Pythagoricæ disciplinæ, quos Platonem decem millibus denariis ab ejus Consanguineis mercatum notat Aggellius: Laertius vero XL. Argenti Minis Alexandrinis emptos dicit; eamque summam Platonem a Dione Syracusano proditur accepisse: ex quibus Libris Timæum suum transcripsisse apud eundem Laertium est: quamvis probabilius videatur illum ex Libro Timæi Locrensis concinnasse, ut in Timæo dicemus. Multum tamen ex Philolao profecisse Platonem argumento sunt verba Procli, ubi ait: *Plato multas, admirabilesque de Diis sententias per Mathematicas formas Nos edocet Pythagoricorumque phialis utens, velaminibus Sacram Divinarum Scientiarum tegit disciplinam. Talis enim est & Universus Sacer, Divinusque Sermo Philolai in Bacchis, totusque modus enarrationis Pythagorica de Diis. Sed & addit is: Jure Philolaus trianguli angulum Diis quatuor consecravit, ac juxta tertium angulum ipsorum unionem colligit.*

Hic quoque omnia ad Cælestem Harmoniam, Coactionemque Naturæ referebat: Terram ad hæc juxta primum Circulum moveri dixit: quod a Pythagora primum excogitatum, Pythagoræi omnes exceperunt, moxque in Copernicanam evasit hypothesim, cui & Galilæus subscripsit. Putavit autem Philolaus Solem Vitri modo perlucem accipere ab Igne Cælesti splendorem, acceptumque ad Nos transmittere, & tanquam percolare, adeo Cælestem Ignem Soli adsimilem esse, ex quo prodire Solem, & simile quid Speculi, tertiamque inde a Speculo lucem ad Nos per reflexionem dissipari. Hanc enim Nos Solem vocare quasi imaginis imaginem. Dicebat etiam moveri circa Ignem per obliquum Circulum eo modo quo Sol, & Luna; Ignem vero in medio statuit, quem totius Naturæ focum, ac medullium censebat: Supra quem Terram, huic nostræ contrariam, & inde Terram collocat, quam ex opposito sitam illi dixit, & circa eam ferri. Quam ob rem eos, qui illic sunt, Antipodes a Nobis videri non posse. Quæ omnia Plutarch. in Lib. II. De Placit. Philos. & Galen. in Lib. de Hist. Philos. prodiderunt.

Scri-

Scribit Laertius ex Demetrii *Homonym.* Philolaum primum edidisse de Pythagorica Rerum Natura; & M. Varro auctor est illum multas res Organicas, & Gnomonicas numero, naturalibusque rationibus inventas, atque explicatas Posteris reliquisse; ac Numerum dixisse imperiosam esse quantiam. Sed & Mundi corruptionem bifariam fore, tum ex Caelo Ignis defluxu, tum ex Aqua Lunari vertigine ex Aëre effusa, ut notatum Plutarcho. Denique Dei unitatem asseruit; quare Athenagoras ad Antoninos Cæsares scribens: Unum Deum esse ex Philolai scriptis insinuavit.

Dicere solebat: Cum in Sacrum perveneris, ne spectes a tergo. Suspicionem maxime omnibus cavendam monebat. Et si enim, aiebat, nihil committis, sed tantum videaris, infelix es. Ex Suida. Illum tamen, forte quia Pythagoræ Sectatorem, quem etiam virtute bellica clarum, & affectatæ Tyrannidis postulatum narrat Tertullianus, ejusdem criminis suspicione sublatum Laertii Epigrammate discimus, sic latine reddito

Suspicio haud res est minimi, mihi crede, periculi.

Non peccos quicquam, si videre facis.

Sic Philolae Croton te patria perdidit olim.

Te arbitrata trucem velle Tyrannum agere. Sicuti Philolaum sibi ascribunt, sed frustra; nam indicia, quibus utuntur, nec ipsa bene facta quidem, apertissimo Laertii testimonio cedant necesse est.

CYROMACHUS

Clar. circa Olymp. 80. **T**hurius Philosophus, & Historicus. Hic primus scripsit *De Philosophorum Opinionibus* ex Suida.

CEPHALUS

Clar. circa Olymp. 80. **T**hurius Rhetor ex Joh. Tzetza Epigr. XX. Pater Lysiae Rhetoris; tametsi Lysiam quidem Athenis natum, & puerum in Thuriis Coloniam minotatum, & Beyerlink in *Theatr. V. H. Riderque Cicero in Brut. Timæum Siculum historicum*, quod Lysiam Syracusas, quasi Licinia, & Mutia lege repetat, quem Atheniensem esse scribit. At de Cephalo quod Syracusis, vel Athenis natus sit, nullum extat sufficiens testimonium, quod Tzetzae testimonio pro Thuriis nostris refragetur. Quæ enim de altero Cephalo scribuntur, ad Avum Cephalis nostri referri debent, qui Lysianiam genuit, a quo noster est procreatus, Auctore Plutarcho. Noster igitur Cephalus Lysiae Pater, Lysianæ Filius, Cephalis, ut dictum est, Nepos natus Thuriis non ambigitur, tametsi mox Athenis divitiis, nobilitate, ac gloria libertatæ ejus Urbis a XXX. Tyrannis, qui Piræum occupaverant, maxime flo-

HIPPODAMUS

Clar. circa Olymp. 80. **T**hurius Philosophus Pythagoricus, de quo Clemens Alex. II. *Strom. Ac mihi quidem*, ait, pulcherrime Hippodamus Pythagoricus videtur describere Amicitias, Una quidem ex Scientia Deorum, altera vero ex Hominum suppeditatione, Tertia ex voluptate Animantium. Est, ergo, una quidam Philosophi Amicitia, altera vero Hominis, tertia autem Animalis. Scripsit Hippodamus Lib. De Republica, cujus Operis fragmenta habemus ex Stobæo in *Serm. de Rep. & in Serm. Quod Vita brevis sit.*

HIP.

Sive Hippias Rheginus Philosophus, Orator, Poeta, & Historicus ex Sui-Clar. Olymp. da. Clar. circa Olymp. LXXXVI. ex Eusebio. Hic primus *Res Sicu-* 86. ant. Ch. las quinque Libris scripsit, quos postea Myes in compendium redegit. an. 432. Scripsit etiam totidem Libros *De Temporibus*, & tres *De Rebus Argolicis*. Parodiam quoque primus, & Choliambum invenit, quasi Claudum Jambum a *χολός* Claudus, quia exturbato sexta sede Jambo, quasi claudicare videtur. Diciturque etiam *Scæzon* a *σκαζω* Claudico ex Diomede Lib. III. Arcades omnium primus Hippias *προσέλην* i. e. Ante Lunam est fabulatus ex Stephano. V. *Αἰνός*.

In Physicis Materiam Ignem, & Aquam esse dicebat, ac Fœminas non minus Maribus semen effundere, nihil ad foetus conformationem conducens ubi extra Uterum inciderit; & Mulieres quasdam, præsertim Viduas, absque virili concubitu semen interdum emisisse.

In Moralibus Invidiam duplicem esse definiebat: justam, cum quis invidet Improbis honoratis: injustam vero cum Bonis, Improbos, dicebat, duplo magis quam cæteros calamitosos esse, qui non propriis duntaxat malis graventur, ut Alii, sed alienis pariter bonis. Calumniam rem gravissimam esse pronuntiavit, quia nulla poena lege sancita esset Calumniatoribus, ut Furibus, quamvis illi amicitiam, quæ optima est possessio, furerentur: Quam ob rem aiebat, contumelia, licet malefica sit, calumniâ tamen justior est, quæ postrema, quia latet, nocentior est. Videndus Stobæus in *Serm. De Invidia*, & Plutarch. in Lib. *De Calumniâ*.

Xenophon facit Interloquutores de Justo Hippyam, & Socratem Hippyæ Plato inscripsit Libros *De Pulchro*, & *De Mendacio*. Utebatur Hippias vestibus purpureis ex Ælian. Lib. XII. Plura de eo vid. apud Plutarch. Lib. *De Orac. defec.* ex Phenia, & Galen. in Lib. *De Histor. Philosoph.*

GLAUCUS

Alias Glaucias Rheginus Philosophus Pythagoricus, & Musicus excel-Clar. Olymp. lens. Flor. Olymp. 86. Democrito coævus. Scripsit *De Poetis*, & *Mu-* 86. sicis antiquis, & alia ex Plutarch. in *Musica*. Meminit de eo Laert. in *Democrito*.

EURYTUS

Locrus Philosophus Pythagoricus Vir doctus, & Citharædus eximius exClar. Olymp. Jambl. & Lascare in *Philosoph. Calab.* Flor. circa Olymp. LXXXVIII. 88. ant. Ch. Meminit de eo Strabo: Eurytus, ait, Philosophus, quem vidit Plato &c. an. 424.

ANDRODAMUS

Rheginus Legislator, qui, ut Aristoteles notat in II. *Polit. ult.* Chalci-Clar. Olymp. densibus Leges scripsit iis, qui erant in Thracia: Ejus dixit extare 90. ant. Ch. Leges de Homicidio, & de Hereditatibus. an. 416.

STENIDAS

Locrus Philosophus Pythagoricus, & Legislator. Scripsit *de Regno*, ejus-Clar. circa que Operis fragmentum exhibet Stobæus *Serm. XLVIII.* Olymp. 90.

C

EU-

EUTHICRATES

Clar. circa Olymp. 95. **L**ocus Philosophus Pythagoricus ex Jamblico : ad quem audiendum Platonem peragrasse Locros narrat Cic. Plato, ait, ad Euthicratem, Timaeum, & Acrionem Locros Pythagoricos peragravit, ut cum Socratem ex-circiter 396. pressisset, adjungeret Pythagoraeorum disciplinam, eaque, quae Socrates reputabat, addisceret. In V. de Fin.

T I M A E U S

Clar. Olymp. 95. **L**ocus Philosophus Pythagoricus, Mathematicus, & Medicus. Clar. Olymp. XCV. ante Ch. ann. CCCXCVI. Primus. De Animorum Eternitate, & de Universi Natura scripsit ex Laertio, cui & in hoc memoria firma non fuit, quod de eo in Pythagora dictum cum Calaubono; Nam Timaeus scripsit quidem de Animorum Eternitate, ut ait, sed non primus, alioquin ejus de Pythagora, Philolao, & aliis testimonia non constarent. Sed redeamus in orbitam: Plato in Timaeo scribit: Timaeus in Astronomia nostrorum omnium peritissimus, maximeque in Rerum Natura cognoscenda versatus, primus edisserat: ita ut a Mundi generatione exordiens usque ad Generationis Humani Naturam deveniat. Scripsit quoque Librum De Mundo, & Anima, & Mathematica, & de Vita Pythagorae ex Suida.

Refert Proclus in Lib. De Anima, & Demone Timaeum omnem Animae essentiam declarasse: de qua sane quid senserit, mox explicat ipse Proclus, & Aristoteles in Lib. ejusdem argumenti. Metempsychosim tamen a Pythagora ad terrendos impios homines assertam, exclusit. Deum ingenitum asseruit ex Theodoro Lib. II. De Princip. Euseb. Lib. XIII. De Praepar. Evang. & Clem. Alex. I. Strom. Illumque Mundi Opificem ingenue dixit, qui perfecto opere quieverit, ac sese in circumspexit suum receperit. Cui accinit Petrus Comestor: Deus, inquit, requievit ab opere in semetipso, idest a mutabilitate operum ejus immutabilitas apparuit (In Hist. Eccles. super Gen.). Mundum duobus constare adstruit: Mente, & Necessitate, idest actu formali, qui sane est Divinae Mentis voto praecipuus, Mentisque imago: item ex Necessitate, idest Materia, quae non tam intentione propria, quam necessaria quadam conditione ad hoc opus accipitur. Ex Coelio Rhodig. Lib. I. Mundi corpus ex Igne primum, Terraque componitur; ut per Ignem quidem videri: per Terram solidum esse, tangique valeat. Ex Plotin. in Lib. de Caelo. Caelum nominavit Universum: Ait enim: Deus Animam Mundi creavit suo Corpore priorem tum potestate, tum tempore. Quod quemadmodum intelligi debeat explicant Platonis Expositores Plotinus, Porphyrius, & Proclus.

Scripsit etiam Timaeus ut Lib. I. tradit Plinius: De Medicina Metallica, & Lib. II. ait: Timaeus millia de Medicina scripsit: Et rursum: Signiferi autem ambitum peragit in certis, & duo quinquagenis diebus ab Sole nunquam abstinens partibus sex, atque quadraginta longius, ut Timaeo placet.

Fuit Timaeus Platonis Praceptor: Plato, scribit Cicero in I. Tusc. a Timaeo Pythagorae omnia didicit: Ad quem sane peragrasse Locros dictum supra cum eodem Cicerone in Euthicrate. Hinc ex Timaeo Librum suum, cui Timaeo nomen fecit compilasse Plato existimatur: in quo illum colloquentem introducit. Quo argumento Timaeum potius, quam Philolaum a Platone compilatum censuit Thomas De Plagiar. apud quem ejus furti aperte Plato insinuitur. Tametsi ipse quidem in aliquibus a Timaeo Praeceptore recesserit circa ea, & quae Animae Originem spectant, & quae aeternam

nam Dei solius essentiam respiciunt: a quibus rebus, quia notissima sunt, libenter facessio.

A C R I O N.

Locus Philosophus Pythagoricus ex Jamblico citato. Hunc pariter auditurum Plato Locros peragrasse dictum cum Tullio in Euthicrate: Accinit autem indicato loco Tulliano Hieronymus: Plato, inquit, Egyptum, & Architam Tarentinum, eamque Oram Italiae, quae quondam Magna Graecia dicebatur, laboriosissime peragravit, ut qui Athenis Magister erat, & potens, cujusque Doctrinam Academiae Gymnasia resonabant, fieret peregrinus, atque Discipulus, malens aliena verecunde discere, quam sua impudenter ingerere. (Tom. IV. Epist. I. ad Paulin.)

C E T U S

Locus Philosophus Pythagoricus ad quem etiam audiendum Plato Locros venit Valerio Maximo Lib. VIII. Cap. VII. scribitur: ubi de Platone loquutus: Quominus miror, ait, in Italiam transgressum (Platonem) ut ab Archita Tarenti, a Timaeo & Arione (malim Acrione, & vid. dicta in eo) & Ceto Locris Pythagorae praecepta, & instituta acciperet.

P A R M E N I D E S

Eleates, quod Oppidum nunc Bonifatium dicitur, Philosophus multi, ac celebrati Nominis, Xenophanis Discipulus: Legislator, qui Civibus suis leges scripsit ex Speusippo. Primus animadvertisse fertur eundem esse Vesperum, atque Luciferum ex Phavorino; quamvis alii hoc Pythagorae tribuant. Hic Philosophiam suam carmine expressit: Terram primum dixit globosam, atque rotundam in medio sitam: duo esse Elementa Ignem, & Terram: Generationem Hominum ex Sole primum esse ortam: Solem calidum esse: atque frigidum, ex quibus consent omnia; Animam denique, ac Mentem idem esse.

Quod autem Parmenides fuerit Eleates ab Elea, seu Velia, quae nunc Bonifatium dicitur, testem habeo Strabonem Lib. VI. statim in principio; Tametsi Leodontius in Harmonic. illum velit fuisse Locrensem: Vere Litterarum fontes, ait, facile putavim Parmenidem illum Locrum, qui ut Italicorum Philosophorum doctrinam disseminaret Eleam Civitatem colens, doctissimis sermonibus locupletavit; Nec non & Melissum &c. Laertius ea in re Straboni non refragatur, nisi quatenus lividus quorundam oculus in Calabros ubi in Laertio Eleatem Parmenidem fuisse absolute legit, ipsum Eleam Aelidis statim repetit; sed equivocum diluit Strabo idem qui supra, mox in Zenone repetendus; Nam cit. Lib. VI. Hyelam, Helam, & Eleam unam, & eandem esse Urbem Patriam Parmenidis absolutissime affirmat.

Ceterum, etsi non oporteat, placet tamen haec adnotasse: Eleam, Eliam, seu Veliam ex Dionysio, quae idem sunt Goltio, & Hyelam ex Herodoto in Clia unam eandemque Urbem fuisse etiam Straboni in cit. Lib. VI. & ex recentioribus Beyerlink in Theatr. V. H. ubi de Parmenide, & Zenone loquitur; Nam prisci Graeci, scribit laudatus Dionysius Lib. I. Rom. Antiq. de Velia, seu Elea loquutus, Nominibus a Vocali incipientibus, plerumque 8. praeponebant; & Latini quoque prisci U. litteram saepe vel detrahebant dictionibus, vel addebant: Similiter E. & I. apud eos passim

sim in mutua erant functione; præterea apud ipsos Latinos H. & Y. diu non fuerunt in usu, teste Aufonio Popma in Lib. *De Usu Antiq. loquit.* ubi hæc omnia innumeris probat exemplis; Cumque ex Prisciano Lib. XI. in Arte Grammatica nihil omnino sit apud Latinos, quod non idem sit pariter apud Græcos, dixisse licebit Laertium metaplasmo nominis deceptum pro *Velia*, *Eleam* legisse. Verum Laertius non decipitur, sed ii falluntur, qui dum de Oriente Sole, ut sic dixerim, mirantur, quasi non & Calabria potuerit tunc æui tales Viros peperisse, quæ Parmenide ipso, atque Zenone longe præstantiores pepererat; cum gestiant gloriæ nostræ Nationis detrahere, ante iudicant, quam intelligant, & ante detrahunt, quam antiquorum scripta iterando perquirant.

M E L I S S U S

Clar. Olymp.
106. ant. Ch.
an. 352.

SAmius ex Laert. & quidam ex Samo Calabriae Pythagoræ Patria, explicante Leodonto in *Harmonic.*, ubi scribit: *Vere litterarum fontes facile putarim Parmenidem illum Locrum . . . nec non & Melissum Samium ejus Conciuem &c.* Hic Universum infinitum esse dixit, immutabile, immobile, unum, sibi ipsi simile, ac plenum: Motum non esse, verum videri esse ex Laert. cit.

Z E N O

Clar. Olymp.
106.

Eleates, quod Oppidum Bonifatium dicitur, ex dictis supra in Parmenide, auctoritate Strabonis, qui Lib. VI. in principio sic scribit: *E regione Sirenuassarum promontorium adjacet, Posidoniatem sinum efficiens. Alius item flectenti contiguus sinus offertur, ubi Urbs ab Aedificatoribus Phocensibus Hyela nominata est, cum eam quidem Helam a fonte quodam nominarint; nostra vero Ætas Eleam dicit: a qua Parmenides, atque Zeno ducunt originem Pythagoricæ Sectæ Viri. Eam per illos prioribus etiam annis Legibus, & Institutis bene fortunatam exitisse arbitror; Quocirca & adversus Lucanos obstitere; contraque Posidoniates validiores evasere, licet, & agro, & hominum multitudine cederent.* Straboni non refragatur Laertius: *Zeno Eleates, ait, Pyreti, ut Apollodorus inquit, in Chron. filius Parmenidem vero naturam quidem Theletagoræ, adoptione vero Parmenidis filium dixit. . . . Enimvero Zeno, Parmenidis auditor, ac pædica fuit. Et post: Nam & ipse prius quidem Hylen (forte Hyelam) postea vero Eleam Phocensium Coloniam, suamque Patriam Civitatem humilem, bonos tantum Viros nutrire solitam, dilexit magis quam Atheniensem magnificentiam.* Hæc ille quæ verbis Strabonis consonant, ut si contra forsitan discreparent, tamen postremi hujus, ut est prior ætas, sic consensu omnium, auctoritas potior esset.

Zeno, igitur, Philosophus clarissimus ex Platone: Dialecticæ Inventor ex Aristotele, & Legislator ex Laertio, & Strabone, floruit Olymp. LX. si præfatio Laertio credimus. Verum is quidem chorda semper oberrat eadem: semper inquam memoria labitur, Vitium Laertii, notante Casaubono, solemne. Nam si Zeno Discipulus Parmenidis, se auctore fuit; & Parmenides quidem, seipso pariter auctore in ejus vita, floruit Olymp. XCIX. quæ fieri potuit, ut Discipulus Præceptorem suum XXXIX. Olympiadibus præcederet? Quod & idem fieret de Melisso, quem XV. Olympiadibus ante Parmenidem præceptorem floruisse dicit. Dicendum est, igitur, Zenonem & Melissum circa Olymp. CVI. floruisse, ut præposterus ordo corrigatur.

Scriptis Zeno plura volumina Sapientiæ plena ex Laert. Placuitque eidem

dem Mundos esse plures: Vacuum non esse: Naturam Rerum ex calido, & frigido, aridoque, & humido, cum ista in alterutrum commutentur, extare: Generationem Hominum ex Terra esse; & Animam ita ex his omnibus commixtam esse dicebat, ut a nullo eorum, plus quam a cæteris obtineatur.

Maledictis indignari solitus perhibetur, quod diceret: *Si maledicta æquo animo admittam, ne laudes quidem sentiam.* Tyrannum Patriæ Nearchum, vel Diomedontem, ut Alii illum appellant, profligare aggressus: comprehensus, & interrogatus de consiliis, Quidam Ei ad Aurem loqui velle finxit, eamque mordicus apprehensam dentibus, vel Nasum, ut Demetrius dicit, præscidit: Neve mox tormentis Conjuratos prodere cogeretur, linguam in ora Tyranni conspuat; a quo in cavum lapidem conjici, & contundi iussus est: quod exprimunt Græca Carmina apud Laert., quæ latine sic redduntur.

*Fortiter extincto voluisti Zeno tyranno
Tristi Eleam patriam servitio excutere.
Victus es infelix, sevi tamen arte tyranni
Arreptum qui te contudit ære cavo.*

L E U C I P P U S

Eleates ex Laert., quamvis alii Abderitam, alii Milesum fuisse velint. Clar. Olymp. 107. ant. Ch. an. 348.
Nos Philosophis nostratibus iccirco Leucippum ascribimus Laertium sequenti, quod addat Is illum fuisse Eleatem, & Zenonis præterea auditorem. Cæterum judicent peritiores; Nam his concurrentibus conjecturis, præteriri non poterat, nec debebat.

Leucippus infinita esse omnia dicebat, & in se ipsa communicari: Universum istud inane esse, plenumque corporibus, ac Mundos fieri Corporibus in hoc inane incidentibus, & in se invicem implicatis; atque ex Motu secundum illorum incrementa naturam Syderum fieri: Solem in Circo majori secundum Lunam ferri; Terram vehi, ac circa medium verti, figuramque illius tympano similem. Hic primus Atomos principia subjecit. Hæc ex Laertio, qui statim post cuncta explicare aggreditur, ut videre est apud ipsum.

T H E Æ T H E T U S

Reginus Philosophus, & Legislator. Clar. circa Olymp. C. ante Christ. CCCLXXVI: Huic Plato Librum de Scientia inscripsit. Clar. Olymp. 100. ant. Ch. an. 376.

S A L E T H U S

Crotoniata Philosophus, & Legislator, qui Civibus suis Crotoniatis Leges dedit; & inter cætera cavit, ut Mœchi vivi cremarentur; cumque ipse Uxorem Fratris sui polluisset, deprehensus Orationem tam luculentam habuit, ut Cives remittere poenam vellent, eumque duntaxat exilio mulctare; at ille magnitudinem culpæ intelligens, ultro in ignem infiliit. Vid. Lucian. in *Apolog.* Clar. circa Olymp. 100.

A R I S T I D E S

Clar. circa Olymp. 100. **L**ocrus Philosophus Pythagoricus, de quo Plutarch. *Timoleone*: Aristides Locrus, ait, ex Platonis familiaribus unus, cum superior Dionysius unam Natarum ejus in Uxorem peteret, respondit, suavius sibi fore illam mortuam, quam Tyranno nuptam aspicere. Pauld post cum Dionysius eum morti damnavet, & contumeliae causa illum interrogasset si quemadmodum prius de collocatione filia sentiret, respondit: Rerum gestarum maestitia affici; dictorum autem nullâ penitentia detineri.

C A L L I S T H E N E S

Clar. circa Olymp. 100. **S**ybarita Philosophus, & Historicus. Scripsit de Rebus Galaticis ex cujus Operis Lib. XIII. fragmentum habemus apud Stobæum in Serm. C. De moribus, & molest. in eis solut.

D A M O N E T P H I N T I A S

Clar. Olymp. 105. ant. Ch. an. 356. **P**hilosophi Pythagorici ex M. Græcia, de quibus narrat Cicero in III. Off. sc.: Damonem, & Phintiam Pythagoræos ferunt hoc animo inter se fuisse, ut cum eorum alteri Dionysius Tyrannus (forte juniorem intelligit, qui in plerisque M. Græciæ Urbibus dominabatur, & in Locros præsertim crudelitatem magnam exercuit ex Justino Lib. XXI., unde nostros hos Locros fuisse suspicor) diem necis destinasset, & is, qui morti additus esset, paucos sibi dies commendandorum suorum causa, postulasset, vas factus est alter ejus sistendi; ut si ille non revertisset, moriundum esset ipsi: qui cum ad diem se recepisset, admiratus eorum fidem Tyrannus, petivit ut se ad amicitiam tertium adscriberent. Hos sibi Siculi vendicant satis recenti testimonio Lascaris suspectæ fidei in Rebus Siculis celebrandis, nullo solido fundamento in Damone, & Phintia Calabriae nostræ adimendis.

M E N A N D E R

Clar. Olymp. 115. ant. Ch. an. 316. **S**ybarita, vel Thurius; nam Thurium ex ruinis Sybaris crevit, Poeta Comicus clarissimus, Natus Olymp. CIX. Pater Alexis ex Suida. Quamvis Petrus Mosellanus Menandrum Cephiseum velit, ex versu illo Apollodori in Chronic. relato ab Aggellio Lib. XVII. Cap. IV. qui versus sic habetur.

Κεφισεύς δ' ἐν Διοπέτῃ πατὴρ. Idest

Cephiseus genere, ex Diopete patre:

At Cephissus fluvijs est Atticæ: Cephissia item fons ejusdem Regionis: potuit tamen Menander, si qui in ea Regione cognominis vicus extiterit, inde originem suam trahere, & tamen Sybari nasci, vel Thurio, dum Alexis certe equidem Sybaritæ, vel Thurii Pater ex Suida, ac certo Neandri Patrem Cephiseum quidem fuisse, sed qui tamen, deducta mox in Thurios circa Olymp. XCIII. Athenienium Colonia, ibi Menandrum filium genuerit; atque ita, quicquid Apollodorus scribat, sine vi testimonium Suidæ pro Thurio, proque Sybari facile constaret.

Scripsit Menander Comœdias CIX. ex Aggellio loc. cit. vel CV. ut apud eundem Aggellium notat laudatus Apollodorus. Has Comœdias Cæcilius, Plautus, Terentius, & alii magna ex parte Latinas fecerunt: quarum

rum etiam aliquot titulos habemus, suntque: Eunuchus, Colacax, Heautontimerumenos, Trophonius, Ebrietas, Morosus, Iracundia, Hercules mentitus, Artifex, Andria, Hymnides, Cecryphalus, Adelpbi, Plotium, Theophot, Imbria, Georgia, & Alii. Scripsit etiam Epistolam ad Ptolemæum Regem, & alia soluta Oratione ex Suida citato.

Usurpavit ex eo Senarium Div. Paulus, & de seculari, ut ait Hieronymus Epist. XXXIV. Ecclesiasticum fecit.

Φθίρειν ἤδη χυτὴ δούλιαν κακὰ. Idest

Corrumpunt mores bonos colloquia mala.

Cæterum fuit Menander lascivus nimis; quo vitio & ejus Comœdiæ scatebant. Hinc Ovidius l. Amor. El. XV.

Dum fallax Servus, durus Pater, improba lena

Vixerit, & Meretrix blanda, Menandros erit.

A L E X I S

Sybarita, vel Thurius Poeta Comicus, Menandri filius ex Suida, vel Clar. circa Olymp. 117. Patruus ex Aliis apud eundem Suid. Scripsit CCL. Fabulas, quarum unam Brettiam, seu Breuttiam nuncupavit apud Athen. Lib. XIV. quando ant. Ch. an. Brettiorum a Brento vocabulum erat Herculis filio. Hinc Sybarita fabula celebrari cœpta apud Aristophanem in Vespis: quod etiam Sybaritæ primi Fabularum Apologiarum Inventores extiterint, ex Aphronio Sophista. Sybaritas autem Fabulas effinxisse primos ex solis Animantibus rationalibus; Alcæonem vero Crotoniatam, & Phrygium Æsopum etiam ex irrationalibus. notant tum ipsius Aphronii, tum Hermogenis Interpretes. Stobæus nonnullas ex Alexi fabulis sententias collegit, & retulit; & multa pariter ex eo Latinos Poetas subripuisse notat Aggellius Lib. II. Cap. XXII. & Lib. IV. Cap. II. dicit Alexim in Comœdia, quæ Pythagoram imitans inscribitur, docuisse Pythagoram, sua Metempsychosi neglecta, minusculis Porculis, & Hædis tenerioribus victitare solitum fuisse.

Filius habuit Alexis Stephanum nomine, qui & ipse Poeta Comicus ex Suida laudato.

Cæterum Athenæus plura Fabularum nomina tradit, quas scripsit Alexis, eumque in his ferme citat: Videlicet in Locris, Breuttia, Tarentinis Aleatoribus, Excubiis, sive Lanariis, Dorcida, seu Blandiente, Cratia, seu Pharmacopola, Pseudopobolimæo, Demetrio, seu Philetæro, Cyprio, Pythagoram imitante, Parasito, Sopita, Dropida, Equilibri, Concurrentibus, Thebanis, Fugitivo, Commorientibus, Onidia, Phædra, Asclepiadide, Agricola, Sycophanta, Labete, Czoglaucescente, Græca, Certamine, vel Equo, Pamphila, Novacula, Inad puteum, Hesione, Milesiis, Provocante, Attide, Trophomo, Amante, Mentiente, Cellaflancis, Tethye, In Apparatu Phrygii, Æsopo, Saltatrice, Opora, Annulo, Procuratore, Somno, Cyeno, Epaco, Galathea, Threspotis, Vatribus, Amputato, Helena, Midene, Numine afflato, Hybria, Pictura, Apobata, Polyclea, Pyrauno, Vino bacchato, Matertera, Homyttis, Ulysse texente, Hereditario, Ornatu muliebri, Navis Gubernatore, Milefia, Trophonio, Pancratiasta, Albapopulo, Phædone, & in Pamphila.

C L E O M E N E S

Reginus Poeta Dithyrambicus. Clar. circa Olymp. CXII. ant. Ch. 331. Clar. Olymp. ævo M. Alexandri, ad quem Epistolas scripsit. Athen. Lib. 9. cap. 15. 112. ant. Ch. & cap. 23. scribit: Multum est enim temporis ex quo Cleomenis Regini Dithyrambos legi, quos in Meleagro inscripto ita posuit &c.

CHA-

Clar. Olymp. 113. **L**ocrus Poeta ex Suida, quem narrat Athenis fabulam docuisse ann. I. Olymp. CXIII. Archonte Euthryto, an. 327.

GLAUCUS

Clar. circa Olymp. 113. **L**ocrus, de quo Julius Pollux Lib. VI. cap. X. Annumeretur, ait, Culinariis Scriptoribus Heraclides Syracusanus, Tyndarichus Syconius, Simonides Chius, & Glaucus Locrensis, Coquinariae institutionis doctores. Meminit & de eo Athenæus Lib. IX. cap. II. : At Raphym Glaucus Rapyn vocat in Re Coquinaria, sine aspiratione per p. &c.

THEANO

Clar. circa Olymp. 113. **T**huria Mulier Philosophiae Pithagoricae Sectatrix, filia Leophroni, Uxor Caristii. Scripsit elegans carmen de Pythagora, de Hippodamo Thurio Concive suo : De Virtute : Admonitiones Muliebres, & Apophthegmata Pythagoraeorum ex Laert. Jamblic. & Suid.

PHILISTION

Clar. circa Olymp. 100. **L**ocrus Vetus Medicus, & Nobilis, ut ait Gellius Lib. XVII. cap. XI. Meminit de eo Athenæus Lib. III. cap. XVIII. Philistion, ait, Locrus panes similagineos magis ad robur conferre asserit, quam alicarios : secundo loco hos collocat, tertioque triticeos. Huic ergo tribuitur Liber De Visu salutari, quem tamen Galenus tribuit Hippocrati. Exstitit Eudoxii Cnidii Praceptor, quem Olymp. CIII. floruisse scribit ex Laertio Petavius. Hunc Siculi Catanam repetunt nullo antiquo testimonio adducto : pro Locris praesto est Athenæus, quem laudavimus. Meminerunt de Philistione Plin. Lib. I. saepius, & tricesimo, & Galen. Lib. I. Methodorum.

LYCUS

Clar. Olymp. 115. ant. Ch. 319. **R**eginus Philosophus Pythagoricus, & Historicus, cognomento Buteras Lycophronis Tragici adoptione Pater : qui postremus licet Chalcidensis fuerit filius Sophoclis Grammatici ; tamen Chalcidenses deducta Rhegium suorum Civium Colonia, Reginis affines erant ex Strabone Lib. VI. Claruit Lycus Aëvo Demetrii Phaleræi, cujus insidiis petitus interiit. Suidas : Lycus, ait, qui & Buteras, Historicus adoptione Pater Lycophronis Tragici, qui fuit sub Alexandri Successoribus, insidiis petitus a Demetrio Phaleareo.

Scripsit Lycus Historiam Lybiæ, & Siciliae ex Constantino Lascare ; quo argumento illum sibi vendicant Siculi, & Messanam repetunt ; quamobrem necesse est heic statim in Operis hujus veluti vestibulo Aequivocum illud diluere, quod poterit negotium saepe facessere, cogeretque stylum de via ad semitam saepe divertere.

Quod igitur Lycus Historiam Siciliae conscripserit, non inde sequitur ipsum Siculum esse ex Insula Siciliae ; Nam antiquitus Regio, quæ circa Rhegium est, Sicilia dicebatur. Dionysius Lib. I. ex Antiocho Syracusano : Et ut Italus, ait, aliquando Rex Oenotriorum fuit, a quo denominati sunt Itali ; huicque successit Morges, e quo Morgetes vocati sunt ; Et ut Siculum

culus hospes Morgeti factus, proprium sibi constituens imperium, di singula gente huic infertur ; atque ita Siculi, & Morgetæ, & Itali fuerunt, qui erant Aenotrii. Strabo quoque Lib. VI. exerte dicit locum circa Rhegium antiquitus a Morgetiis simul, & Siculis habitatum fuisse ; qui ab Aeno & Triis ejecti in Trinacriam trajecerint. Hinc Thucydides Lib. III. Rhegium, Messanam opulentissimas Siciliae Urbes dicit. Et Lib. VI. ait : Sane adhuc ex tunc in Italia Siculi ; ipsaque Regio ab Italo quodam Arcade hoc Nomen habente cognominata est. Plinius etiam Lib. III. Calabriae habitatores describens sic notat : Post Lucanum Agrum Ager Brettius incipit ; nec ibi rara Incolarum mutatio : tenuerunt eum Pelasgi, Aenotrii, Itali, Morgetes, Siculi, Graecia maximi populi, ultimo Lucani a Samnitibus orti, Duce Lucio. Ex quibus Stephanus Bizantinus Multas Calabriae Urbes Siciliae ascribit ; ac retento mox Antiquitatis Myserio Rogerius Guiscardus Calabriae, & Trinacriae Dominus aëvo Innocentii II. Summi Pontificis, ab Anacleto Pseudopontifice Utriusque Siciliae Rex nuncupari ceptus, titulus hic ab sequutis mox Regibus retentus est : Eoque crevit promiscui hujus Nominis aëquivocum, ut & Innocentius III. ad Consentinum Episcopum scribens, Consentinam Ecclesiam unam ex antiquioribus Ecclesiis Regni Siciliae esse dixerit ; & Raphael Volaterranus Divum Franciscum Paulanum Siculum asseruerit. Si ergo Sicilia, & Calabria promiscuo antiquitus nomine censebantur, Lycus Messanensis non erit quod Historiam Siciliae scriptis suis posteritati commiserit : Alioquin etiam conscriptæ Historiae argumento, & affinitate Nominis, poterit esse Lybicus Lycus, qui Historiam Lybiæ conscripsit, & universam Patriæ suæ hospitari dicerentur qui Alienigenarum Historiam scriberent : Turcae, qui Turcarum : Scythæ, qui Scytharum facta memoriae mandarent. Atque hæc semel dicta sint, ne eadem cogamur saepe repetere. Cæterum, si dicta non arident, Messanenses Lycum nostrum obviis excipiant ulnis : Αἰὶός ἐδρῶν τῶν πρὶν.

PHILIPPUS

Medamensis, quæ Urbs Nicotera nunc dicitur : Ex hac Urbe, scribit Stephanus, fuit Philippus Vir maximæ existimationis, qui scripsit de Ventis. Clar. Olymp. 145. ant. Ch. 220.

HEMITHEON

Thurius Poeta. Scripsit Sybaritida de generibus Voluptatum, & Obscenarum deliciarum. Meminit ejus Operis Ovidius in II. De Trist. Nec qui composuit nuper Sybaritida fugit. Clar. Circa Olymp. 159. ant. Ch. 150.

Et Martialis Lib. XII. Epigram. XCVII. ad Rufum

Musci pathicissimos Libellos,

Qui certant Sybariticis Libellis.

Ubi notat Interpres : Libris abominanda nequitiae, quos scripsit Hemitheon Sybaritida (legendum Thurius ; Sybaris enim tunc interierat) ut restatur Lucianus ἀπερὸς ἀπαυδουτον.

Q. CALABER

Ex M. Gracia Poeta insignis, qui scripsit Lib. XIV. eorum, quæ in Bello Trojano ab Homero relicta fuerant ; & inscribuntur. τὸ ὁμήρου παρῶλεπόμενα. Coepit autem ab Hectore tracto ; ejusque stylus omnino Homericam redolet gravitatem, ut notatum Eruditis. Clar. Circa Olymp. 172. ant. Ch. 100.

Opus hoc insigne diu delitescens, tandem Hydrunti in Templo S. Nicolai

colai repertum, cura Bessarionis Nicæni Cardinalis Tusculani vulgatum scribit Joh. Thomas Freigius in Epistola præfixa in fronte ejusdem Operis; quam Clariss. Viris Johannis Hartungo, Hieronymo Wolphio, Theodoro Zwingero, Guilielmo Xylandro, & Martino Crusio conscribit: in qua de Quinto nostro plura subnectit: de quo præterea multa scripserunt Er-mogenes, Parrhasius, Scaliger, Volaterranus, Vossius, Jodocus, Valereus ejus Interpres, Gyraldus, Udenus, Nisiel, & Crassus in *Poet. Græc. Prodiit iterum Opus ipsum cum Annotationibus Joh. Brodæi Turonensis Basilæ apud Froben CIOCLXIX.*

Q. Calabrum, quidam, indicio prænominis existimarunt fuisse Romanum: Alii vero Smyrnæum. quod Homerus quoque Smyrnæus fuisse diceretur: Et hinc fluxit, ut Tom. I. *Poetarum Græcorum* edito Aureliæ Allobrogum Anno CIOCCVI. a Petro de la Roviére fol. CLXXIII. ubi incipit Poema Q. Calabri, hic Titulus sit Præfixus: *Κοῖντος Σμυρναίου πρὸ καὶ Καλαβρῶν ἀρχαίων Ομήρου*. In Editione tamen Basilicæ An CIOCLXIX. per Sixtum Henricpetri absolute legitur Titulus: *Κοῖντος Καλαβρῶν* &c.

Porro lingua Q. Calabri haud facile illum Romanum accusat; & Romanum prænomen *Quinti* ad Smyrnæum usque antiquitus pervagatum difficulter evincitur. Contra vero utrunque, lingua, scilicet, & prænomen, potuit in Calabria coire; ex quo indicio Nominis imprimis, dein traditionem sequuti, recte Q. Calabrum Conterraneum nostrum esse constanter asserimus. Quando, ut demus sic esse, Smyrnæum Homeri patriam fuisse, quæ adhuc sub Judice lis est; non hinc sequitur Paralipomena ejus Scriptoris non nisi in Patria sua, & a suo Concive fuisse conscripta; Quod si esset, Curtius quoque, & ipse prænomine *Quintus*, ut reliquos interim præteream, qui Alexandri Macedonis historiam scripsit, Macedo dicendus esset. Cæterum judicent ii, quos Calabria gloria non urit; Nam mihi quidem in rebus antiquitate abditis, probabilibus conjecturis suffulcto, ut cumque interim divinasse sat fuerit; & ut Livius Lib. V. ait: *In rebus antiquis, si quæ similia veri sunt, pro veris accipiantur satis habeam.*

P E S T A N U S

Clav. Circa
Olymp. 185.
Ant. Ch. 50.

Vibonensis Historicus, ut puto, de quo meminit Macrobius Lib. VII. cap. IV. ubi scribit: *Sed & Pestanus Vibonensis sic ait: Pedibus Equos transmisimus* &c.

ALII PHILOSOPHI, SCIENTIARUMQUE, ET ARTIUM PROFESSORES ACERVATIM.

Quorum nudum cujusque Nomen, & patriam duntaxat a priscis Scriptoribus accepimus, & sunt v3. Bulgaras, Gortydas Crotoniata successores in *Pythagorica Schola* ex *Jamblic. De Sect. Pythagor.* Ageas, Agylus, Atimædon, Arignotis, Boythius, Bryas, Cleosthenes, Calciphon, Cleophron, Damodes, Dymas, Epistylus, Eratus, Enandrus, Fidæus, Ippoltratus, Ipposthenes, Iranæus, Leophron, Myllias, Menon, Milo, Onatus, Phiciadas, Rhodippus, Silius, Timicha Uxor Millie, Philtis filia Theobrii, Mira Uxor Milonis, Philosophiæ Pythagoricæ Professores Crotoniata ex *Jamblic. l. c.* Callibratus, Drymon Philosophi Pythagorici Caulodionys. Halicarnass. Lib. I. Pausan. in *Aliae*. & Theocr. Edyll. IV. Aristides, Aristocrates, Demosthenes, Athosion, Calais, Euthycles, Mnef-bolaus,

bolaus, Obsimus, Phetius, Selinuntius, Theocles Philosophi Pythagorici, qui exactis Ducibus Philosophia, qui Crotonæ erant Rhegium contendere, ibique diu versati sunt ex *Jamblic. l. c.* Mamertinus Geometra, & Haliana-cta Legislator Metauriensis ex *Suida*, de quibus dictum etiam in *Stesichoro*: Timares Legislator, & Gyptius, Adicus, Evetes, Euthemus, Philodamus, Solistratus, Stenonides, & Xenon Philosophi Pythagorici Locrenses ex *Jamblic. l. c.* Aeneas, Deax, Diocles, Evanor, Empedus, Isapas, Meneister, Proxenus, Polemæus, Timasius, Tirsenus, Tirsenienses Mullier, Philosophi Pythagorici Sybarita ex *Jamblic.* Patrocles Poeta Thurinus ex *Clem. Alex. in l. Strom.* Stephanus Poeta Comicus filius Alexit Sybarita ex *Suida*. Metopus Philo. Pythagoric. Thurinus ex *Stobæo*, Eradoctus Historicus Thurinus ex *Aristot. III. Rhetoric.* Euthydemus, & Dionysiodorus fratres Rhetores ex *Etesippo* apud *Platonem* in *Lib. eidem Euthydemo* Thurio conscripto, & *Heraclippus Thurinus* ex *Heraclide*.

HACTENUS eos notavimus, qui ante Christum natum floruerunt; Deinceps notabimus eos, qui claruerunt post natum eundem Servatorem; Quamobrem, missis Olympiadibus, annorum seriem juxta Æram vulgarem sequemur. Horum autem, quos notabimus, primus esto.

S. THELESPHORUS

Thurinus Pont. Max. Anno Christi CXLII. de quo in Breviario Basilicæ Vaticanæ sic notatum: *Thelesphorus Natio Græcus, patria Thurien-sis in M. Græcia*: A Dionysio Arcopagita edoctus, multa in Pontificatu sanxit, quæ Ecclesiæ Dei utilia erant: inter quæ: *Ut Clericorum dignitas a Plebe secerneretur: Ne Episcopi, & Sacerdotes a Secularibus arguerentur, & temere judicarentur: Quadragesimale Jejunium; Et ut in Dominici Natalis die tres Missæ: media nocte una, illucescente Aurora altera, & tertia hora tertiâ, post Solis Ortum dicerentur.* Quæ Magdaburgenses Centur. II. cap. X. impie cavillantes, sic in illum obloqui non verentur: *Missas cumulat, & Ritum earum auget, atque ad tempus alligat, cum neque propter numerum, neque caeremonias, neque tempus Cæna Domini instituta sit. Clericorum item dignitatem, & sanctitatem nimium effert supra plebejam, quasi non sit scriptum: Omnes Vos unum estis in Christo Jesu.* Ita nec argui vult populo Sacerdotes, nec accusari; Eamque Legem firmissimum vocat sui Ordinis murum constitutum a se, & a Patribus contra Persecutores. Sed blaterent, quibus datum est indecore loqui. Cæterum S. Thelesphorus postquam Valentini, & Marcionis hæreses anathemati subjecisset, Anno demum Christi CLIV Pontificatus vero sui II. & Mens IX. Martyr occubuit. Dictus ab Irenæo *Primus Martyrum*, ut notat Eruditiss. Petavius Tom. III. *Ration. Temp.* Vide plura de eo apud *Anastaf. Bibliothecar. Platin. Ciaccon. & Alios.*

Clav. Anno
Christi 141.

S. ANTHERUS

Strongylensis Pont. Max. Hic constituit, ut Martyrum Acta Notis exciperentur, in Ecclesiæ Ærario servanda, ne illorum memoria periret: 240. Utque Episcopus necessitate, vel utilitate Gregis, ac Pontificia Auctoritate accedentibus, ab una ad aliam sedem transferri possit. Præfuit Ecclesiæ ab Anno Ch. CCXXXVI. usque ad CCXLVIII. quo Martyr occubuit. De ejus patria Strongylo testantur *Anastafius, Ciaccon. Ughell. & Alii.*

D 2

S. DIO-

S. DIONYSIUS

Clar. Ant.
Ch. 260.

Thurius ex Ciaccon. & Nostratibus, Pont. Max. An. Ch. CCLX. Hic Ecclesias in Urbe, & Coemeteria Presbyteris divisit: Parochias præterea extra Urbem, atque Dioeceses limitibus circumscripsit ex Platin. Cogniturus de S. Dionysio Alexandrino, quem Pentapolitani Episcopi apud Sedem Apostolicam postulaverant, quasi in Epistolis a se contra Sabellium vulgaris Divinarum Personarum Trinitatem propugnaturus, Unitatem Divinæ Essentiæ quadantenus impugnasset, Concilium Romæ coegit, illumque innocentem repertum, absolvit.

Sed enim Pontifex Sabellium ipsum de potestatis suæ culmine solemnī sententia damnatum, mox quoque edito *De Personarum Trinitate* Volumine, argumentorum pondere eligit: Neve argumenta ipsa identitatem Divinæ Naturæ viderentur excludere, paulo post aliud, & copiosius Volumen *De Consubstantialitate Divina* conscripsit. Quo, providentia Dei peculiari factum est, ut non modo quæ tum vigeat hæresis Sabelliana confingeretur, sed & futura pariter Arianismum, Trithemitarum, & Samosatenum prædamnari, & confici contingeret: Porro (scribit Anastasius *De Sent. Dionysii contra Arium*) ex Dionysio Romani Episcopi Voluminibus contra eos, qui Filium Dei opus, aut creaturam asseverant, scriptis clare ostenditur hæresim Christi Rebelle Ariarum, non tunc jam primum, sed olim ab omnibus damnatam fuisse. Et Bellarminus Lib. I. *De Christo* cap. X. ait: Ante mille, & tercentos annos non solum Arianos, non dum natos, sed etiam nostri temporis Trithemistas, & Samosatenos (Dionysius) condemnavit. Hinc tributum Dionysio legimus Encomium illud, quod Cæsari præiustaurata Lege Julia Poeta tribuerat: (*Martial. Lib. VI. Epigr. IX. ad Domit.*)

..... Populisque futuris
Succurris, nasci, quos sine fraude jubes.

Jam vero Paulum Samosatenum Patriarcham Antiochenum in detestandam hæresim collapsum, iterum ea in Urbe Synodum cogi mandans, anathemate percuti: Patriarchatu deponi, & in exilium pelli curavit: Coactaque Romæ alia Synodo, & his omnibus confirmatis, adeo vasti hominis artes inefficaces reddidit, ut ne Aurelianus quidem Ethnicus Cæsar Samosateno supplicanti faciles aures præbuerit, quin illum statim rejiceret, notabiliter pronuncians: *Id esse debere ratum; quod una cum Romano Episcopo Italiæ Christiani decernerent.* Ex Euseb. Lib. VII. Denique Anno X. Mense V. Die V. sui Pontificatus expletis, quam egregiis pietatis, doctrinæ, & probitatis facinoribus Cœlestem palmam promeruerat, adeptus est.

S. EUSEBIUS

Clar. An. Ch.
309.

Casiniensis ex Ciaccon. Oldoino, & Nostratibus. Pont. Max. An. Ch. CCCIX. Constituit ne Laici Episcopos in jus vocarent. Hic in educatione alterius Eusebii Vercellensi Episcopi Mallei Arianorum acerrimi, de Ecclesia, de Religione optime meritis Martyrio coronatur An. Ch. CCCXVI. Acetus Eusebium Cosam repetit, sed Cosinianum, quod Oppidum Althanum quondam dicebatur, affirmant Nostrates reliqui.

MARCUS

Reginus Episcopus. Hunc solum ex tota Italia, Victore, & Vincen-
tio Romanis Presbyteris exceptis, Legationis Sociis, Nicænæ Syno-
do I. Anno Ch. CCCXXV. celebratæ, interfuisse notat ex Act. ejus Sy-
nodi Barrius.

LUCIANUS

Maurensis Episcopus egregie doctus: interfuit Synodo Romanæ sub Ju-
lio I. An. Ch. CCCXXXVII. Ex Act. in Tom. I. Concil. 330.

S. ZOSIMUS

Mesurgensis Abrahami filius Pont. Max. An. CCCCXVI. Hic in pur-
gandis Hæresibus Pelagianorum admirabilis prudentiæ extitit ex
Ciaccon. Cumque aliquatenus cunctaretur, quod diceret: *tolerabilius esse*
innocentem quemlibet tardius inveniri, quam cito pro nocente damnare, co-
gnita tandem calliditate Cœlestii, illum una cum suo Magistro Pelagio
damnavit: Approbatisque contra eos Carthaginensis Synodi Decretis, ac
datis per Christianum Orbem Epistolis, proscripsit, ac diffamavit ex D. Au-
gustino *De Peccat. Origin. Cap. XXII.* & D. Prosp. *Adv. Collat.* Constituit
Paschalem Cereum, non ut ante in primoribus duntaxat Ecclesiis, sed in
omni Ecclesia Parochiali posse benedici: Utque Diaconi Manipulo in læ-
va uterentur: Sanxitque Clericos nisi in Vinariis Cellis Fidelium Vinum
palam bibere non posse, & Servos ad Clericalem dignitatem non esse ad-
mittendos. Ex Platin. *Scriptis pro Statu Ecclesiastico Epistolarum ad Di-*
versos Lib. I. = *De Pascha ad Hilarium* Lib. I. = *De Sacerdotio ad Ephy-*
sium Lib. I. & *Decreta*, quæ cum reliquis Pontificiis excusa sunt. Ex Ges-
ner. in *Biblioth. fol. ICCCCXXXII.* Obiit An. Ch. CCCCXVIII. cum se-
disset Ann. duobus, Mensibus quatuor, & Diebus septem. Panvinus hunc
Cæsaream Cappadociæ repetit, conjectura satis levi sumpta ex quadam
Epistola Basilii ejus Urbis Episcopi ad Innocent. I. in qua describitur qui-
dem Zosimus, sed Cæsareensis esse non dicitur, imo nec Abraham filius,
sed illius Hermoginis Nepos qui Nicenum Symbolum composuit. Quod
fuerit Mesurgensis, quod Oppidum *Mesuraca* nunc dicitur, testantur Ana-
stasius Bibliothecar. Ciaccon. Scipio Mazell. & Alii apud Acet. *ad Lib. IV.*
Barrii cap. II.

GAUDENTIUS, LUCIUS, & JOHANNES

Scyllaticus alter, alter Trium Tabernarum, & tertius Thurius Epi-
scopi doctissimi. Hi Romanæ Synodo sub Hilario Papa celebratæ An-
no Ch. CCCCLXV. interfuisse leguntur in Act. ejus Synodi; sed & Jo-
hannes interfuisse quoque legitur alteri Synodo Romanæ sub Symmacho
Anno Ch. IDIII. in Act. ejusd.

M. AURELIUS CASSIODORUS

Scyllacensis natus Anno Ch. CCCCLXXV. sub Odoacre Italiæ Rege: Clar.
Mox sub Theodorico, Atalarico, Theodato, & Vitige Regibus, Co-
mes privatarum rerum, & dorum: Iterum a Secretis Theodorici, &
Theodati: Præfectus Lucaniæ, Bruttiorum: tertium Quæstor: Mæister
Offi.

Officii : quantum Praefectus Praetorio, Patricius, Consul, & Senator Romanus respectivis temporibus creatus, donec Monasticae vitae se ascriberet; Et extructo Ruri suo Monasterio Vivariensi, juxta Scyllaceum, ubi Abbatem egit: ibique Socium sibi arcessens Doctissimum illum virum Dionysium Exiguum, qui constituta Aera Christiana, non exiguum nactus est nomen, quam sub Arianis Regibus, a quibus tot honoribus fuerat cumulatus, cuiusque consilio illi moderari cuncta, legesque sancire Populis consueverant, ex Baron. ad An. Ch. CCCXCIII. Catholicam retinuerat pietatem, admirabiliter coleret.

Hinc Editio Parisiensis Operum ejusdem apud Nivellium An. CID-
IDLXXIX. titulum jure, ac merito praefert: *Magni Aurelii Cassiodori &c.* Qui titulus usurpatus legitur apud Labbè Tom. I. *De Script. Eccles.* Re-
vera non solum pietate, & dignitatibus, quas modo retulimus, sed etiam
litteris, & doctrina noster hic Magnus extitit; & ut Olearius scribit in
Abac. PP., quasi sydus quoddam inter Gothici seculi barbariem eluxit. Ac-
cinitque Oleario, post Vallam in IV. Eleg. LXXXVIII., & quidem eisdem
verbis Caussin: *Magna*, ait, *Aurelii Cassiodori mens, quae inter hanc*
Gothici seculi barbariem quasi sydus quoddam eluxit: stylo veniam depre-
catur, & facile invenit. Sed & Trithemius: *Vir*, inquit, *fuit Cassiodo-*
rus in Divinis Scripturis valde doctus, & in secularibus litteris omnium
suo tempore facile eruditissimus; nec minus sanctitate, quam scientia cla-
rissimus effulsit. Baronius quoque ad Ann. IDIII. *Cassiodorus*, ait, *suorum*
temporum Scriptor luculentissimus, & accuratissimus extitit. Joh. Cardinalis
de Bona: *Cassiodorus Vir gravis, & solide doctus: Cujus sacra, & pro-*
fanæ Lucubrationes plenae sunt jucunditatis, & gratiae. Denique Petrus
Brossæus in ejus Vita: *Inter Viros suo tempore doctissimos, citra controver-*
siam, principatum quandam obtinuit.

Hæc autem ejus sunt Opera, & quidem genuina ex Cave *Sac. Eaty.*
I. Variarum Epistolarum Lib. XII. partim Theodorici, atque Athala-
rici Regum nomine, partim a semetipso exarati. Prodierunt seorsim
Augustæ Vindelicorum CIDXXXIII. Et cum Notis Brossæi, & For-
nerii Lugduni CIDXC. in 8.

II. Historiæ Ecclesiasticæ tripartitæ ex tribus Græcis Auctoribus So-
zomeno, Socrate, & Theodoro, ab Epiphano Scholastico latine ver-
sis, a Cassiodoro collectæ, & in Compendium redactæ Libri XII. Ba-
silæ, & Francofurti CIDXXVIII., LXVIII. & LXXXVIII.

III. Chronicon ad Theodoricum Regem ab Adamo, usque ad An-
num IDXIX. cum Commentariis Joh. Cuspiniani prodit Basileæ CID-
IDLII. Hidelbergæ LXXXVIII. Lugduni Batavorum CIDCXXXII.
in 8. Librum hunc Farraginem censuerunt Scaliger, & Vossius; sed Au-
ctorem ab hac censura vindicat Garejus in ejus Vita.

IV. Computus Paschalis, seu de Paschate, Indictione, Epacta &c.
inveniendis Tractatus. Hic Liber, scribit Labbè, a quibusdam revoca-
tur in dubium; Sed Guilielmus Cave, quem nominavimus, illum ge-
nuinum putat.

V. De Rebus gestis Gothorum Libri XII. Opus hoc deperditum
est; sed extat Jornandis Epitome.

VI. Expositio, seu Commentarius in Psalmos Davidis. Basileæ
CIDXCII., & Parisiis CIDCCXIX. De hoc Libro scribit Sixtus
Senensis in Bibliotheca: *Inter cetera vero multo præstantius Librum Psal-*
morum, in quorum explanatione perstrinxit compendiosa, & eleganti bre-
vitare quicquid S. Augustinus in Psalmorum Tractatibus copiosissima enar-
ratione profuderat; intermixtis etiam de suo non contemnendis Annotatio-
ni-

nibus, definitionibus, propositionibus, & axiomatibus nonnullis ex Gram-
matica, Dialectica, Rhetorica, Musica, Geometria, Astronomia, Arith-
metica, & aliis disciplinis, quibus, tanquam stellis, ac gemmis, niti-
dam Operis sui texturam exornat &c.

VII. Institutionis ad Divinas Lectiones Libri XI. Parisiis CIDID-
XXVII., & Antuerpiæ CIDIDLXVI. in 8.

VIII. De Orthographia Liber. Coloniae CIDIDCV., & Antuer-
piæ CIDIDLXXIX. in 8.

IX. De Septem Disciplinis, Grammatica, scilicet, Rhetorica &c.
Liber.

X. De Anima Liber. Parisiis CIDID.

XI. De Oratione, & Octo partibus Orationis Liber.

Opera vero spuria sunt. I. Expositio in Cantica Canticorum edita
Friburgi CIDIDXXXVIII. De qua Labbeus loc. cit. *At Commentarios*,
ait, *in Cantied Canticorum a Friburgensibus Bisgois Anno CIDID-*
XXXVIII. editos, non esse Cassiodori arguit citatus ibidem S. Gregorius
Papa ad illa verba &c. Johannes tamen Trithemius inter Opera ejus re-
censet; non tamen Sigebertus, & Antiquiores Alii. II. De Schematibus,
& Tropis Liber, qui Bedæ tribuitur ex cit. Labbè. III. De Amicitia
vera Liber, De quo idem Labbeus: *Hic Liber*, ait, *ab eleganti Ni-*
velliana Anni CIDIDLXXIX. editione aberat; nec immerito; cum Liber
hic sit Petro Blesensi, tanquam legitimo Parenti, tribuendus &c. IV. SS. Pa-
phnutii, Spiridionis, & Aliorum Vitæ. De hoc postremo Libro, quod
spurius non sit, probabilior est conjectura apud multos, qui propterea
dictis Lib. I. Collectionis Aloysii Lippomani Veronensis non desinunt
occurrere.

Denique Cassiodori nostri Opera deperdita sunt hæc. I. Ad Reges,
& Reginas Panegyrici nonnulli. II. Expositio Epistolæ ad Romanos.
II. Tractatus Grammatici aliquot de Schematibus Ethymologicis, & in
Donatum. III. Liber Titulorum de Sac. Script. collect. Memorialis di-
ctus. IV. Breves Explanationes in Acta, & Epistolas Apostolorum, &
Apocalypsim.

Omnia Cassiodori Opera Notis, ac Dissertationibus illustravit Johan-
nes Garetius Benedictinus Monachus Rothomagi; & præmissa Cassiodori
Vita cum Dissertatione de ejus Monachismo in duos Tomos in fol. edidit
CIDIDCLXXIX. Prodieruntque iterum Venetiis An. CIDIDCCXXIX.
apud Pitterium.

Plura de Cassiodoro videnda sunt apud Sammartanum alterum ejus
Vitæ Scriptorem, & apud eos, qui de Scriptoribus Ecclesiasticis tractant:
Inter quos Sixtus Senensis notat: *Est præterea ascribenda Operibus Cassio-*
dori Sciographia Tabernaculi Mosæ, juxta exemplar a Moyse in XXVI.
Exod. cap. descriptum: Cujus picturam Beda se vidisse testatur in II. Lib.
De Tabernac. Moys. Sed & idem Cassiodorus de se narrat in Tract. de In-
stit. Divin. Lect. Cap. XXX. Paravimus etiam nocturnis Vigiliis Mechanicas
Lucernas conservatrices illuminantium flammarum, ipsas sibi nutriendas in-
cendium, quæ humano ministerio cessante, prolixè custodiant uberrimi lumi-
nis abundantissimam claritatem, ubi olei pinguedo non deficit, quamvis
flammis ardentibus jugiter torreatur.

Obiit Cassiodorus VII. Kal. Oct. Anno Ch. IDLXXV. centenarius.

Sunt qui illum Appulum velint: sunt qui Ravennatem Monachum:
Eos Cassiodorus ipse rejiciat, a quibus domi suæ cogitur hospitari: Con-
tra eos, inquam, valeat ejusdem Cassiodori testimonium pro Scyllaceo
Patria sua, dum illam summa styli amenitate describens Lib. XII. *Epist.*
LXII.

XLII. ad Maximum inter cætera sic ait: *Scyllaceum prima Urbium Brettiorum, quam Troja destructor Ulysses creditur condidisse, irrationabiliter dicitur præsumendum nimietate vexari; quod Nobis præfidentibus non oportuisset assumi: quia læsiones ejus cogimur plus dolere, dum patriotica Nos probetur affectione contingere.* Et in *Epist. ad Anastasium Lib. cit.* de Scyllatico Vino loquutus, quod super cætera Vina Brettiana, patriotica, ut ipse ait, affectione, effert, sic dicit: *Sed provide, ut supradictas species exactas debeas destinare, quia falli non possumus, qui hoc patriotica veritate retinemus.* Vivariense, igitur, Monasterium nonnisi Scyllacei erectum, in quod ipse secederet: Celebratus ab eo fons Arethuse, qui Scyllacei est: Piscinæ quas ibidem construxit, cedant, ceu conjecturæ apertissimis suæ vocis, & calami sui testimoniis: quibus freti, nemo est profecto ex Universa Scriptorum turba, qui veritatem rerum, sine ulla affectionis mixtura, rimati, statim illum Scyllaceum non repetat: quos, quia versamur in claris, retulisse superfluum foret. Hujus nomen Marchio Scipio Maphæus ob egregia in rem litterariam merita celeberrimus in Tom. I. suarum *Observat. Litterariarum Artic. II. fol. 59. & Tom. II. Artic. VIII. fol. 299.* per tot. vult non Cassiodorum, sed scribendum esse Cassiodorium.

PETRUS, ET DECIUS

Clar. An. Ch. 483. Hieracienſis Episcopus alter: alter Trium Tabernarum doctissimi interfuisse leguntur Synodo Romanæ sub Felice An. Ch. CCCCLXXXIII. in *Act.* ejus Synod.

LAURENTIUS, JOHANNES, ET LAURENTIUS alter

Clar. An. Ch. 503. Trophæenſis alter: alter Vibonenſis, & tertius Bovenſis Episcopi valde docti, qui una cum Joh. Episcopo Thurino, de quo dictum prius, Romanæ Synodo sub Symmaco, Anno Ch. IDIII. celebratæ in *Actis* ejus Synodi interfuisse leguntur.

ZACHARIAS, ET JOHANNES

Clar. An. Ch. 550. Scylaticus prior, posterior vero Crotonenſis Episcopi valde docti interfuerunt Synodo Rom. sub Vigilio Anno Ch. IDL. ex *Act. dictæ Synod.*

PALUMBUS

Clar. An. Ch. 598. Consentinus ex Archidiacono ejusdem Urbis Episcopus An. Ch. IDXC-VIII. Jurisconsultus eximius: de quo meminit S. Gregorius Pont. in *Epist. ad Donnum Episcopum Messanens.* relat. in *Can. Filius noster Tit. V. Decretal. de Testam., & Lib. VII. Epist. IV., Ughell. Tom. XI. & Alii.*

SAGATHO

Clar. An. Ch. 680. Reginus Pon. Max. qui proſtiganda Hæresi Monothelitarum, unam tantum in Christo Voluntatem esse docentium, coactis plerisque in locis Conciliis, tandem Ecumenicam Synodum VI. quæ & Constantino-Pontificatus vero sui II. celebrari curavit; Occasione cujus Synodi duas *Epistolas* præfato Cæsari scripsit, quibus pro illorum temporum condicione, & rara ingeniorum cultura, adeo styli sui pondus enituit, ut ille omni-

omnino loqui visus esset, qui linguas Infantium fecit disertas. De quibus *Epistolis* unanimiter ejus Synodi PP. sic censuisse leguntur: *Charta, & atramentarium videbatur; sed per Agathonem Petrus loquebatur.* Ex *Baron. ad An. Ch. IDCLXXXI. num. XLVI.* Et Domitius præsertim unus ex PP. sic legitur exclamasse: *Eas esse tanquam ex Spiritu Sancto dictas per Os Sancti, ac Beatissimi Principis Apostolorum Petri, & digito ter Beatiss. Papæ Agathonis scriptas.* Ex *Act. Sess. XVIII.* Extant harum *Epistolarum* exemplaria apud laudat. *Baron. An. IDCLXXX. num. VI. & seqq.* Scripsit & aliam *Epistolam* ad Archiepiscopum Viennensem: Aliam ad Ethelredum Marciorum Regem, & alios de collata Abbati Medamstedenſi potestate Vicaria: quæ extat in Tom. VI. Conciliorum pag. DLVI. Confirmavit præterea præfatam Synodum OEcumenicam; quo ad ea scilicet, quæ adversus Monothelitarum hæresim statuta fuerant; & ut in antiquo Breviario Hallicano, quod extat in Biblioth. Vaticana, legitur: citaturque a *Marcha in Cyp. fort. Dissert. II. Cap. XII., Agatho Sextam Synodum ita suscepit, & eosdem anathematizavit, quos Sancta Synodus, præſente Constantino damnaverat.* Denique nonagenario major, cum biennio, & sex mensibus Ecclesiæ Dei præfuisset, naturæ cessit meritis cumulatus.

Siculi Agathonem repetunt Panormum; ridentque Ciacconium, qui illum Aquilaram facit, & in nostrum Hieronymum Marasiotum sicilificat, quod Rheginum fuisse asseruerit. Hinc Octavius Cajetanus Scriptor Siculus in *Vita*, quam de Agathone suo veluti Conterraneo conscripsit: *Multa sunt, ait, quæ Ciacconium convellunt. Venio nunc ad Archangelum (legendum Hieronymum) Marasiotum, qui dum patrio affectu Viros omnes illustres in Calabriam pertrahere studet, Agathonem, Leonem II., Stephanum IV. homines Siculos Rheginos esse contendit, neque proficit hilum &c.* Hæc ille. Vere Tullius *Act. VI. in Verrem: Siculos, ait, Rheginorum Civitati invidere; Nam ut interim verum est, multa esse, quæ Ciacconium convellunt, nihil tamen suppetit quod Cajetanum confirmet, & fulciar; ut stare adversus Marasiotum firmiter faciat, nisi hoc unum quod Agatho Siculus esse scribatur.*

Sed ne hoc quidem Cajetanus proficit hilum; Nam quanti valeat dici Siculus, ut quis Calaber esse negetur hæc abunde dictum in *Lycos*, ubi præsertim diximus cum Thucidide: Rhegium Siciliæ Civitatem pariter appellari. Verum hoc id loco nonnulla addenda supersunt. Et imprimis meminisse decet in *Epistolis* Agathonis, quas Abundantio Episcopo Pater-nensi, & Johanni Episcopo Rhegino suis ad OEcumenicam Synodum Legatis dedit, eosdem Conterraneos suos appellatos; sic enim Gabriel Barrius Vir græce, & latine doctus in antiquis Codicibus legit; non ut nunc legitur apud Labbeum: *βυρδύτης Confamilios*, alioquin accuratissimus Scriptor non est præsumendus in hac sola voce voluisse mentiri, in qua poterat difficultatis cardo consistere, & hoc esset seipsum velle decipare, qui non possent alienis oculis glaucoma perfundere; Si igitur Conterranei appellantur, erit quidem Siculus Agatho, sed ex Sicilia citra pharum sit necesse est.

Quo argumento perspicuum redditur quam male Cajetanus pergat Marasiotum nostrum Dialecticæ rudem ostendere, quasi hoc dixisse in summa: *Est Siculus ergo est Calaber Agatho; Nam si Calabria, & Trinacriæ simul idem Siciliæ vocabulum commune est, ad ea quæ in Lycos sunt dicta, nec suum argumentum constabit: Et Siculus; Ergo est ex insula Siciliæ: est Panormitanus; quando ab universali affirmativo, ad particulare pariter affirmativum argumentum procedere Zeno negat.*

Sed enim non est novum, nec semel observare est in antiquis Codicibus

cibus Calabros Siculos dictos, & e contrario: quod exemplis in eo, quem diximus *Lycō* probavimus; & aliud exemplum satis perspicuum ejus rei superest in Theodoro Taurianensi Episcopo referendum: qui cum Nicænæ Synodo interfuisset; cumque certo certius constaret Taurianum Episcopalem Calabriæ Urbem fuisse, tamen in Actis ejus Synodi: *Episcopus Taurianensis, ex Insula* (quod plus est) *Siciliæ* subscribitur. Quod tamen quare factum sit in eo dimicemus.

Cæterum, traditionem, quam Cajetanus pro Panormo, & quod Civitas hæc Inclyta Agathonis patria sit, vigentem opponit, nihil moror; Nam & Nos similem traditionem pro Rhegio nostro obtinentem præten- dimus ætetricem; Ut cum modo adducta momenta utrobique non probent, & res anceps remaneat; quando etiam Oldoinus est anceps, nec audet Siciliæ Insulæ Agathonem ascribere, quem vel Rhegium, vel cum Ciacconio Aprutinum fuisse putat; Ubi, inquam nequit lis tanta compo- ni, hoc uno opposita invicem traditio proderit, ut pugnemus paribus ar- mis.

A B U N D A N T I U S

Clar. Ann. Ch. 680. **P**aternensis Episcopus, de quo dictum in *Agathone*: Interfuit Synodo CP. VI. unus ex Apostolicæ Sedis Legatis, ab Romana Synodo ele- ctus, quæ ad hoc etiam coacta fuerat, ut Legatio Constantinopolim ad præfatam Synodum OEcumenicam decerneretur, ex *Baron. ad An. Ch. DC- LXXX. num. IV.* Ea enim tum erat infelix temporum conditio, ut vix ubbundantius, & Joh. Episcopus Rheginus, alique pauci, longo labore, pa ultimis Europæ finibus conquiriti legationi habiles reperiri potuerint: quod deplorans Agatho Pontifex, eos tales esse scribit Constantino Cæsa- ri, *quales secundum ejus temporis defectum, ac servilis Provincie qualita- tem inveniri potuerunt.*

Subscriptio Abundantii in Actis ejus Synodi hujusmodi legitur: *Abun- dantius Episcopus Sacrosanctæ Ecclesiæ Tempſanæ Provincie Bruttiorum.* Quæ quidem subscriptio cum sit ejusdem Abundantii, qui passim in eisdem Actis *Episcopus Paternensis* inscribitur, nodum solvit de duplici Tempſa, quæ & *Temesa* dicta est, quando Tabulæ quoque Putingerianæ a Velfero edi- tæ: alteram Tempſam ad Tyrrhenum Mare, alteram ad Ionium sitam ostendunt: illam ubi nunc Nicetum *Sanlucito* vulgo dictum: hanc ubi olim *Paternum*, nunc *Lo Ciro* situm est. De qua re vid. *Acet. ad Barr. Lib. II. Cap. IV.*

J O H A N N E S

Clar. Ann. Ch. 680. **R**heginus Episcopus, & ipse unus ex Apostolicis Legatis, qui in OEcumenica Synodo CP. VI. Agathonis Papæ vices gessit: de quo vide dicta in *Agathone*, & *Abundantio*.

H I L A R I U S

Clar. Ann. Ch. 680. **T**empſanus Episcopus, utique alterius Tempſæ ubi nunc Nicetum *San- lucito* situm est. Hic interfuit Synodo Rom. IV., quæ sub Agathone celebrata est An. DCLXXX. *Ad confirmandam*, ut scribit Baron., *fi- dem Catholicam adversus Monothelitas*, & *Legationem Constantinopolim ad Synodum OEcumenicam decernendam.* Constat ex subscript. & Litteris Sy- nodal., quæ leguntur in *Act. IV. Synod. VI.*

TEO-

TEOPHILUS, PAULUS, JULIANUS, THEODORUS, GEORGIUS, VALERIANUS, ORESTES, PETRUS, SATURNINUS, ET STEPHANUS.

Episcopi Calabri. I. Thurius, II. Scylaticus, III. Consentinus, IV. Tro- pænsis, V. Taurianus, VI. Rossanensis, VII. Vibonensis, VIII. Cro- tonensis, IX. Rossanen. Valeriani Successor, X. Locrensis. Hi omnes OE- cumenica Synodo Constantinopolitanæ VI. interfuisse leguntur; Uno ex- cepto Valeriano, qui simul cum Hilario, de quo paulo ante dictum, dun- taxat Rom. Synodo IV. sub Agathone interfuit ad decernendam ad præ- fatam Synodum OEcumenicam Legationem. Quamvis Baronius, Patriæ suæ favens, facili metaplasmo, in Act ejus Synodi, in quibus legitur *Rossanæ*, quod idem est, ac *Rossanensis* Ecclesiæ legendum contendat: *Sor- ranæ*, sicque Valerianum Convicem suum esse velit, quod interim con- jecturis sane levibus confirmat.

S. L E O II.

Rheginus Pon. Max. *Vir eloquentissimus*, ut scribit Anastasius Biblio- thecarius, in *Divinis Scripturis sufficienter instructus*, *Græca*, *Latina- que Lingua eruditus*: *Cantilena psalmodia præcipuus*, & *in earum sensibus subtilissima exercitatione limatus*; *Lingua quoque Scholasticus*, *eloquendi ma- jore lectione polita*: *Exhortator omnium bonorum Operum*, *plebique floren- tissimam ingerens scientiam*: *paupertatis amator*; & *erga inopum provisio- nem*, *non solum mentis pietate*, *sed & studii sui labore sollicitus*. Pontifex hic Psalmos, & Hymnos in meliorem concentum redegit: Acta VI. Sy- nodi CP. comprobavit, atque in Latinum sermonem vertit: Scripsit mul- tas Epistolas, & alia quædam prosa, & metro, Græce, & Latinæ. Præ- fuit Ecclesiæ a XV. Augusti DCLXXXIII. usque ad IV. Kal. Juli DC- LXXXIV. quo die migravit in Cælum in Sactorum albo notatus.

Leonem quoque, cum Agathone, de quo paulo ante dictum, sibi Si- culi abscribunt: deque ejus patria septem ferme Siciliæ Urbes contendunt apud Octavium Cajetanum. Nobis non oportet contra Siculos tum quæ in *Lycō*, tum quæ in Agathone dicta sunt, quæque dicuntur in Theodo- ro Tauriense heic repetere. Unum hoc in loco adnotasse sufficiat: Leo- nem natum quidem in Valle Sicula, qui locus est prope Rhegium, nunc vulgo dictus: *Piana di S. Martino*, ex quo interim Æquivocum de Leo- ne Siculo natum dixeris, propter quod Septem Insulæ Urbes frustra liti- gant.

Sed & Æquivoco Ciacconius pariter deceptus est dum Leonem dicit esse Aprutinum, legit enim fortasse in aliquo antico Codice pro *Bruttis Aprutis*, sic enim vel decipitur, vel alios contendit decipere insensissi- mus ille nostræ Nationis hostis Ambrosius Calepinus, Vir alioquin nec multi Nominis, nec multi in scribendo laboris, dum *Bruttios* vertit *A- bruzzesi* quo nihil inodiosius.

J O H A N N E S VI.

EX M. Græcia, ut communiter notatum Historicis, Pon. Max. creatus *Clar. Anno Christi 701.* An. DCCI. die XXIX. Octobris. Huic negotium faceffit Tiberius CP. Cæsar, mittens Theophylactum Exarcum, adversus eum aliquid mo- liturus, quo illum ad confirmandos Trullanos Canones seduceret, vel co- geret:

geret: quod nequiquam cum Sergio prædecessore suo, ab Justiniano fuerat tentatum. Quamvis Baronius quænam ejus rei causa fuerit ignorare se dicat. Mansit tamen Pontifex imperterritus; & Romam Universæ Italiæ Militia conveniens Thephylactum repressit. Ex *Anast.* Nos de Johanne plura diximus in *Nostri Icon. Calabr.* Interim illum Rossanensem fuisse arbitramur Successoris sui Concivem, qui fuit.

JOHANNES VII.

Clar. An. Ch. 705. **R**ossanensis ex Ciaccon., Oldoino, Ughell., & Aliis tum Alienigenis, tum Nostriatibus Pon. Max. creatur DCCV. postquam Sedes duodequadraginta diebus vacasset. Fuit filius Platonis. Ad hunc Pontificem Justinianus Rhobotmetus CP. Imperator honorificam Legationem misisse legitur, ut Quinisextæ Synodi, sive Trullanæ controversiam Canonum, prodt sibi æquum esse videretur, definiret. Legatos autem reintegra reverteres esse proditum est memoriæ; Sic enim Canones illos non recepisse videri poterat condemnasse, ut bene notat Baronius ad An. DCGV. ubi pro re mira narrat tot Græcos ad Romanum Pontificatum ab Imperatoribus CP. promotos, ut illos faventes haberent, in his quæ non bene postulabant, illico Nationalitatis qualitatem, & affectum deposuisse. Hic Pontifex causam S. Walfridi Archiepiscopi Eboracensis, qui calumniis oppressus, ac sede pulsus ab Alcfrido Rege, & Episcopis Angliæ, ad eum appellaverat, coacta Synodo cognoscens, illum absolvit, & Sedi suæ restituendum decrevit: quod ab Obsredo Alcfridi filio, qui Patri in Regno successerat, exequutum scribunt Beda *Lib. V. cap. XX*, & Malmesburien. *Lib. III. de gest. Ponif.* extat autem Johannis Epistola ad Idelredum, & Alcfridum Anglorum Reges, quam una cum Actis ejus, quod dicebamus, Concilii ab eo Romæ coacti referunt Labbè, & Arduin. in *Summ. Concilior.* Vide quoque Binium *Tom. V. Operis ejusdem Argumentis.* Obiit denique, cum sedisset annis duobus, mensibus septem, & diebus septemdecim.

HIERONYMUS SERSALIS

Clar. An. Ch. 700. **C**onsentinus ex *Acet. post Samblas.* Abbas Montis Casini Vir summi ingenii Eruditionis, & dexteritatis, quem laudat Paulus Diaconus *De Vir. Casinen. Illustr. cap. XXVIII.*

S. ZACHARIAS

Clar. An. Ch. 744. **S**iberenata Pon. Max. creat. V. Oct. An. DCCCLI. *Vir mitissimus*, ut notat Anastas. Bibliothecar., atque suavis, omni bonitate ornatus: Amator Cleri, & totius populi Rom. tardus ad irascendum: velox ad miserendum: nulli malum pro malo reddens, neque vindicta sibi meritum tribuens, sed pius, & misericors &c.

Doctrinâ quoque mirabilis exstitit, ut notatum in Breviario Canon. Lateranen. Scripsit Epistolas plurimas Constantino Copronymo CP. Imperatori, ut eum ab hæresi Iconoclastica retraheret. Ex *Epist. Hadrian. ad Constantin.*, & *Iren.*, quæ not. in *Act. II. Concil. Nicen. II.* Et aliam etiam Epistolam scripsit ad S. Bonifacium contra Clementem, & Aldebertum Hæreticos, quos, coacta mox Romæ Synodo, damnavit. Extant autem, tum Epistola ipsa, tum ejus Synodi Acta in Vita ejusdem S. Bonifacii: Cui & aliâ Epistola, ibidem relatâ, culpæ tribuit, quod Virgilio, & Sidonio apud Boariorum Provinciâ degentibus injunxisset eos denuo bapti-

ptizandos esse, qui ignorantia Latini sermonis sub hac forma essent baptizati: *Baptizo Te in nomine Patriæ, & Filiæ, & Spiritus Sanctæ.* Aliæ denique ejus Pontificis Epistolæ a Balutio, & Cave referuntur: Easque in Librum unum coalitas Coloniae prodixisse scribit Gesner. easque Bintus retulit in *Tom. V. Collectionis Conciliorum*, & in *Tom. VIII. ultimæ Editionis Antonius Pagius* eruditus notis illustravit.

Sed & accusationem ab eodem S. Bonifacio adversus Virgilium, sive Salisburgensem Episcopum, ut notat Aventinus *Lib. III. Hist. Bavar.*, sive alium, ut rectius putat P. Le Coint. in *Annal.* apud Natalem ab Alex. *Sæc. VIII. in Zach.* expositam, rejecit, quod alium Mundum, alios Homines sub terra esse dixisset, de Antipodis intelligens: Dubitasse enim de Antipodis, scribit Baronius qui S. Virgilium Salisburgensem exortem ejus rei putat, non est hæresis; sed plures statuisset Mundos Divinæ repugnat Scripturæ; & proinde Hæresis esse convincitur.

Cum autem græce optime sciret, in eam linguam Gregorii Dialogos vertit: *Etenim*, scribit Photius in *Biblioth. centum, & sexaginta quinque annis ii*, qui Latinam linguam ignorarent soli utilitate hujus Operis frustrati sunt. Zacharias vero, qui hujus Sancti Viri, post illud tempus Successor fuit, cognitionem, utilitatemque in Italia conclusam, in Græcam linguam vertens, communem utilitatem Orbi terrarum benigne exhibuit. Nec solum Dialogos, sed & dignos lectione alios Libros in Græcam linguam transferre operæ pretium duxit.

Alia quoque potestati suæ digna peregris; Nam Francorum Regnum a Childerico III. stupido, & inepto Rege, ad Pipinum transtulit: negante licet Natale ab Alexandro *Sæc. VIII. Dissert. II.*, sed cunctis tum Græcis, tum Latinis Historicis apud Bellarminum *Lib. II. de Pontif. cap. XVII.* ipsique etiam, quo ad factum Magdeburgensibus *Cent. VIII. cap. X.* concedentibus: Carlomannum ejusdem Pipini fratrem, & Rachim Longobardorum Regem ad Monachorum institutum suscipiendum est cohortatus; atque ab Luitprando Rege quatuor Ecclesiæ Urbes, triennio ante abreptas, restitui precibus impetravit. Denique (nec enim ratio suscepti argumenti patitur, ut reliqua heic egregia ejus facinora referamus) cum sedisset Ann. X., Mensibus III., Diebus XV. obdormivit in Domino.

ANDRONIUS

Clar. An. Ch. 740. **B**esiadensis primus ejus Ecclesiæ Episcopus interfuit Rom. Synod. sub Zacharia Pontif. An. Ch. DCCXLIII. Vid. apud Amat. in *Pantopol.* 740. *Galab.*

S. STEPHANUS III.

Clar. An. Ch. 768. **R**eginus Filius Olybrii Pon. Max. creatus Ann. Ch. DCCLXVIII. *Vir strenuus*, & *Divinis Scripturis eruditus*, atque *Ecclesiasticis traditionibus imbutus*, & in earum observationibus constantissimus perseverator. Ex Anastas. Zachariæ Pontificis Conterranei sui olim Cubicularis eique valde carus.

Hic Synodum Romæ coegit, arcessitis præsertim ex Gallia ductioribus Episcopis: in ea Acta Conciliabuli Constantini Antipapæ abrogavit, & comburi jussit: Statuit ut Episcopi ab eodem Constantino ordinati iterum a se benedictionis suscipere consecrationem. Quod erat, explicante Natale ab Alexandro *Sæc. VIII. cap. I.* Sacramentale quoddam suscipere. Erat enim Ritus Sacer, quem Consecrationem appellat Anast. Bibliothec., quo antiquitus depositi, & gradu suo dejecti Pontificiæ reconciliationis bene-

beneficio ad pristinos honores iterum promovebantur, & ad pristinos gradus restituebantur. Cumque suorum Ordinum insignia coram Altare reciperent, ac benedictione reconciliati, potestatem obeundi munia Ordinis illegitime suscepti, ejusque indulgentiam consequerentur, quasi denuo consecrari videbantur.

In ea Synodo sancita quoque est Sacrarum Imaginum veneratio, damnata Pseudosynodo CP. a Constantino Copronymo adversus earum cultum coacta. Statuit præterea Stephanus ne quis in posterum nisi Diaconus, aut Presbyter Cardinalis ad Pontificatum eveheretur; ex quo, notante Baronio, omnibus Apostolicæ Sedis in vasoribus aditus occultus est.

Scriptit plures Epistolas, quarum duæ reperiuntur in Codice Carolino, scilicet: quadragesima quinta: & quadragesima septima: in Tom. V. Conciliorum una: In Tom. VI. tres. Quinque tamen recensentur a Baronio: plures a Gretsero, & Ughell.

Obiit pr. Kal. Februarii, cum sedisset An. III., Mens. X., Dieb. XX.

Siculi Stephanum repetunt Syracusas, sed ejus rei Auctores incomitati accedunt; & nbi illum Siculum velint, non negamus, dummodo non ex Insula Siciliæ fuisse contendat. Cæterum videantur, quæ heic in *Lyco*, *Agathone*, *Leone II.* & *Theodoro* Episcopo Taurianen. vel dicta sunt, vel dicuntur. De summis autem Pontificibus, & S. R. E. Cardinalibus in nostro Regno Neapolitano natis unicus tandem est consulendus Ignatius Maria Comus in sua Ecclesiastica Neapolitana Historia, quam de His in extrema licet Senectute nullis umquam litterariis laboribus fractus perspicacissimo quo floret ingenio non cessat adhuc perficere, & exornare.

CONSTANTINUS, SERGIUS, STEPHANUS, THEODORUS,
ET THEOTIMUS.

Clar. Ann. Christi 786. **R** Heginus alter, alter Nicoteren., tertius Treopæen., quartus Vibonen. & quintus Crotoniat. Episcopi valde docti. Interfuerunt Synodo Nicænæ II. quæ sub Hadriano I. Anno DCCLXXXVI. celebrata est, ut ex *Act. ejus Synod. in Tom. I. Concil.*

T H E D O R U S.

Clar. Ann. Christi 786. **T**aurianensis Episcopus doctissimus interfuit Synodo Nicænæ II., quæ sub Hadriano I. contra Iconoclastas Ann. DCCLXXXVI. celebrata est: In cujus Synodi *Act. VII.* hæc leguntur: *Sedentibus his ante Sacrum Ambonem Templi Sanctissimæ, & Almæ Ecclesiæ, quæ cognominatur Sophia, presentibus, & audientibus Gloriosissimo, & Magnificentissimo Duce Petrona Clarissimo Consule, & Petro Patricio, & Comite Imperatorii obsequi: præterea Religiosissimis Archimandritis: præsidentibus, & Monachis, & ordine, qui in præcedenti Actione est annotatus: propositis Sanctis, & inviolatis Dei Evangelii Theodorus Sanctissimus Episcopus Taurianus Insula Siciliæ, acceptam in manibus editam definitionem legit &c.*

Erat autem Taurianum antiquissima Urbs Brettiorum, ævo B Nili eruta: ex cujus ruina Palma ex Ferrerio in *Lexic. Geograph.*, & *Seminar. Lib. II. cap. II.* sic scribens: *In Bruttio sunt Columna Regia, Rhegium, Scylla, Taurianum, & Metaurum, & Plinius Lib. III. cap. V. Portus Herculis Metauris Amnis, Taurianum Oppidum, Portus Orestis, & Medma. Athe-næus quoque Lib. VI. refert piscem quendam ab eo Oppido nomen sum-plisse Thimos eictum Taurianum: qui Xiphia Plinio dicitur Lib. XXXII.*
Del-

Delphini magnitudinem quandoque excedens, ex eodem Plinio *Lib. IX.* Hunc piscem Strabo *Galeotam* appellat, & Vulgus *Piscem Spatam*. Dicebatur quoque Oppidum illud, seu Urbs (promiscue enim antiquitus *Urbs*, & *Oppidum* usurpabantur; quando etiam Dionysius: *Oppidum Romæ* dixit) *Tauriana* apud Stephanum: *Tauriana*, inquit, *Urbs, a qua Taurianus Civis*. Meminit, & Taurianæ Sedis Episcopalis S. Gregorius Papa *Lib. II.* Epistolâ ad Paulinum Episcopum Taurianensem, cui commendat Ecclesiam Liparitanam: Meminit, & de eodem Paulino in Epistola ad Petrum Diaconum: quo Paulino vita functo idem S. Gregorius *Taurianensem Ecclesiam Provincie Bruttiorum*, ut ait, Johanni Episcopo Scyllatico commendat. Sed & in Decretis Gregorii III., qui Anno DCCXXXV. Pontificatum obtinebat, mentio extat de Opportuno Episcopo *Taurinensi*, seu *Taurianense*, licet mendose legatur *Metauriensis*.

Quæ omnia iccirco retulisse placuit, ut cum modo Theodorus hic Calaber fuerit; & nihilominus in dicta *Act. VII.* præfatæ Synodi Nicænæ II. Siculus, & quod plus est, ex Insula Siciliæ scribatur, ea, quæ in *Lyco*, *Agathone*, *Leone II.* & Aliis vel hætenus heic dicta sunt, vel deinceps contra Siculos dicuntur, dum præfatos Illustres Viros suæ Insulæ ascribunt, hoc solo quod Siculi scribantur, validius roborentur; Nam vere antiquitus Calabria simul & Sicilia promiscuo vocabulo censebantur, ita tamen ut qui ex Sicilia ultra pharum essent, ex *Insula Sicilia* esse dicerentur: quod Notariorum imperitia cum Theodoro nostro servatum nequaquam illum Calabriæ adimit; Nisi hoc etiam dixisse placuerit, arte potius Notariorum id contigisse, ut in Orientali Synodo Theodorus a Græcis ex M. Græcia fecerneretur, quæ Constantinopolitanis Cæsari, & Patriarchæ antiquitus suberat.

A R N U L P H U S.

Clar. Ann. Ch. 970. **C**alaber, ignotus hætenus Scriptor; sed doctis Curis Cl. Viri Johanni Bernardini Tafuri, de quo heic sæpe dictum, futurus brevi notissimus, & clarissimus, Historiam nostræ Regionis conscripsit, cui titulum fecit: *Chronicon ab Anno CCIDIII. ad CCIDLXIV.*, quod M.S. adhuc, paulo post publica luce fruatur, Eodem, penes quem reperitur, Joh. Bernardino, Opus in lucem dante sub Epigraphe: *Neapolitanæ Historiæ Varia Monumenta*. In illo, ne Quis hæserit, Arnulphum Calabrum esse testantia verba reperiet: *Alaßan Dominus Siciliæ misit Exercitum suum in Calavriam, & confecit magnum bellum: multos occisit, & alios Captivos fecit, & Nostras substantias devastavit*. Hæc in Chronico Arnulphus.

B. N I L U S.

Clar. An. Ch. 990. **R**ossanensis ex Nobili Fam. Malena, ut habet multorum opinio apud Philibert. Campanil. ad Ann. CIIICCLXXX. pag. XCI: Abbas Ord. S. Basilii, sanctitate, & doctrina conspicuus. In Monasteriis S. Mercurii, S. Johannis, S. Nazarii, & S. Hadriani quod ipse erexerat, & ali-quandiu in ipsis Cryptis per Calabriam commoratus; quæ tunc Regio altera Ægyptus Sanctorum Monachorum Parens, & Nutrix erat, Divinæ Scripturæ, & SS. Patrum lectioni sedulus incumbens, piissimus, & eruditissimus evasit. Cumque apud Omnes ejus fama late pervagata esset, Nicephoro Imperatori imprimis notus ab Rossanensibus Archiepiscopus electus in interiora Deserti, aufugit ibique tandiu latuit, donec alium eligerent.

E Ca-

E Calabria dein secedens, ac in Cassinensi, & mox Serperi Monasteriis per aliquot Annos degens, in hoc postremo ab Othone Cæsare in-visitur; Quod Anno CID, vel ut Sigonius scribit, Anno CIDII. factum est: postquam, scilicet, eundem Cæsarem, & Gregorium V. Romanum Pontificem pro Philogato Concive suo, Romam venerat rogari.

Inde Tusculum digressus, Monasterium Cryptæ ferratæ ædificavit: ubi annum agens nonagesimum quintum vitæ suæ cursum peregit Anno CIDV. Ejusque festum agitur VI. Kal. Oct.

Habuit Nilus, notat B. Bartholomæus ejus Concivis, & Vitæ Scriptor, *Atramentarium ex cera compactum: In scribendis Libris plurimum vocabat. Tempus sic dividebat, ut ne quidem momento temporis esset otiosus; Nam ab Hora matutina ad tertiam usque Libros scribebat; singulis diebus quaternionem conficiens &c.* Et rursus; *Humanum condidit proprio ore in S. Patrem nostrum Benedictum, qui complectebatur omnia miracula, quæ in ejus habentur vitæ.* Et iterum: *Si quis colligeret ab se scriptas Epistolas Librum posset conficere valde utilem, & magno usui futurum.* Ex quibus colligitur Nilum scripsisse quædam: quando multa pariter transcripsisse notat Allatius in *Diatriba de Nilis* apud Joh. Albert. Fabric. *Tom. V. Biblioth. Græc. pag. 46. ad 51., & Montfaucon in Paleograph. Græc. pag. 45.* ubi ait in Monasterio Cryptæ ferratæ adhuc Volumen extare, mandante Nilo conscriptum An. Græc. 6494., qui Anno Chr. respondet 988. Sed & Apud Baronium ad An. 980. doctè satis Nilus edisserit de Jejunii secundum Ritus diversarum Ecclesiarum; ex quo pariter dicendo, & scribendo proditur claruisse, prout late etiam videri poterit apud laudatum Albertum Fabric. *l. c.* & in altera ejus Vitæ Historia, quam Abbas Sciomar. ejusdem Instituti Monachus scripsit. Vid. etiam de eo Surium in *Vita S. Adalbert. Tom. II. die XXIII. Aprilis.*

JOHANNES XVII.

Clar. An. Ch.
997.

Rossanensis Philogatus nominatus, qui ex Episcopo Placentino, Crescentio Consule, Clero, & Populo Rom. Auctoribus, Gregorio V. legitimo Pontifice Romæ pulso, Antipapa intruditur An. Ch. CCIDXC. VII. sub Nomine Johannis XVI., vel, ut Alii dicunt XVII. quod Cleri, ipsiusque Rom. Pop. ad quos tunc Pontificum spectabat electio, consensum in ejus electione causentur. Nequicquam animadvertentes, quod Gregorius legitimus Pontifex, illo interim intruso, viveret.

Papebrochius in *Conat. Hist. Cronol.* quærens: Cur Johannes XXII. legitimus Pontifex Silvestri II. Successor permiserit, ut appellaretur Joh. XVII., cum tamen ordine esset tantum XVI.? Hanc plausibilem rationem affert: Licet, enim, inquit, Johannes Placentinus Episcopus nunquam fuerit legitimus Pontifex; attamen cum iste Johannes Placentinus Antipapa, qui per decem menses Selem Romanam occupavit, dictus fuerit Johannes XVI., ac multæ eo nominis numero sparsæ essent toto Orbe, pro occasionum diversitate Epistolæ, & Bullæ, necesse habuit Silvestri II. in Sede Rom. Successor permittere, ut vocaretur Johannes XVII., ne videlicet si nomen Johannis XVI. assumpisset, Bullæ, & Epistolæ suæ fuissent progressu temporis confusæ cum Actis istius Johannis a Crescentio Romæ Tyranno Antipapæ creati, qui se Johannem XVI. appellabat. Apud Graveyson. *Tom. IV. Hist. Eccles. Colloq. II.*

Scripsit, igitur Johannes hic cujuscunque sit numeri, vel sane nullius in legitimorum Pontificum serie, id quod argumenti nostri est, multas

tas Epistolas, & plane illum Virum doctum fuisse notat Platina. ⁴¹ Cæterum intrusionis suæ pœnas dedit, Gregorio V. ab Othone Cæsare in Se-dem restituto.

B. BARTHOLOMÆUS

Rossanensis Ordinis S. Basilii, Abbas Cryptæ Ferratæ, B. Nili Discipulus, sanctitate, miraculis, & doctrina clarus, ut ex ejus Vita, quam quidam Monachus ejus Discipulus scripsit, satis constat. Hic Vitam Magistri sui Nili in litteras retulit, ut Vossius notat *Lib. IV. de Hist. Græc. cap. XIX.*, quam, addit Latine vertisse Federicum Metium Episcopum Thermularum, sequè inde plura hausisse Baronius confitetur *ad An. CCID-LXXXVI. Num. II.* Ac ipsa quidem sic latine a Metio reddita extat in Bibliotheca PP. Oratorii de Urbe. Sed & ipsam Latinam pariter fecerunt Cardinalis Sirletus, extatque inter Codices Vaticanos Cod. 1205., & Joh. Matthæus Cariophilus Archiep. Iconii: proditque Romæ apud Hæredes Bartholomæi Zannetti CIDIDXXIV. in 4. Prodiit etiam Italice ex Versione Nicolai Baldutii *Rom. ex Typegr. Camerali An. CIDIDCCXXVIII.* in 4., & in 8. Scripsit præterea Bartholomæus Hymnos complures ad Deiparæ, multorumque Sanctorum laudem, doctè, & eleganter.

Hic Benedicto IX. suavit, ut se Pontificatu abdicaret; tametsi hoc Alii B. Nilo tribuant. *Vid. Tom. VIII. Novit. Litterar. edit. Floren. CIDIDCCXLVII. pag. 55. & seqq.* Extant in Monasterio Cryptæ Ferratæ duo Libri Græce scripti: quorum alter B. Nili: alter ipsius Bartholomæi Vitam continet: de quo præterea plura vide apud Joh. Albert. Fabric. *Tom. V. Biblioth. Græcæ.* Ejus festum agitur III. Id. Nov.

PROSPER

Reginus Episcopus Philosophus, Theologus, & Historicus multi nominis. Scripsit (notat Barrius) *De Vita Solitaria, & De Tem-* ^{Clar. Anno Christi 1010.} *poribus ab Adam usque ad suum seculum, & alia, quæ Neap. in Biblioth. S. Joh. ad Carbonar. M. S. servantur ex Gualter. in M. S.*

NILUS DEXOPATRIUS

Calaber ex Guilietmo Cave *Tom. I. Hist. Litterar. Script. Eccles. & Aliis.* ^{Clar. Anno Christi 1140.} Vir Sacra, & Civili Eruditione eximius; & hinc suæ ætatis, quæ in Annum incidit CIDCXL. quo Siciliæ Archimandrita evectus est, Magnatibus cunctis acceptus, eo præsertim Rogerio I. Siciliæ Regi loco fuit, ut illi uni Opus scribendum committeret, quod *De Quinque Thronis Patriarchalibus* ab eo græce conscriptum eidem Rogerio Regi nuncupavit: Quo recensitis ordine Ecclesiis a CP. Cæsaris servitute vindicatis, & S. R. E. jurisdictioni, Normandorum ope restitutis, beneficium ab ea Gente S. Sed collatum, ad mentem ejusdem Regis, Opus conscribi mandantis, extulit, & consignatum litteris, Posteritati universæ commendavit. Plane hujusmodi Operis, quamvis Fragmenta quædam legantur impressa apud Leonem Allatium in *Lib. I. de Concord. Eccles. Orient. & Occident.*: a quo mox in sua *Hist. Crit. Fidei, & Rit. Orient.* Rich. Simonem excepisse constat; tamen opus ipsum integrum latinitate donatum publicavit Stephanus Le-Moyne in *Tom. I. Varior. Sacr. Lugdani CIDIDCLXXXV.*, & CIDIDCCXIV. ex quo Auctoris eruditio, de qua initio statim diximus, quanta ipsa demum extiterit, internosci poterit; cum alioquin de ea laudatus Allatius in *Diatriba de Nilis num. XI.* plura late commemoret.

Clar. An.
Ch. 1170.

CAlaber Monachus Basilianus, Abbas S. Nicolai Casulensis prope Hadruntum Vir æqua mentis vertigine, & altitudine famosus: Græcorum etenim Lateranensi Synodo Coryphæus proditur interfuisse, quæ An. MCLXXIX. celebrata est, in qua suæ Nationis Errores acriter propugnavit. Græcorum Schismaticorum Legatus (scribit Baronius ad dictum annum) Nectarius Abbas, eadem, qua venit obdurati Animi nequitia, atque perveritate inflexus, & obstinatus, post prolixas disputationes, est reversus ad suos, a quibus tanquam in Olympicis victor est receptus; Hæc Baronius ex Epistolis, quas refert, Georgii Episcopi Corcyren. ad dictum Nectarium, relatis etiam in Tom. XIII. Concilior. Scripsit Nectarius multa, quod ejusdem Georgii alia Epistola ad Judicem Hadruntinum conscripta demonstrat; in qua notat: Quod ejus scripta (scilicet Nectarii) præ manibus habeo, utroque Idiomate exarata, Græce inquam & Latine, tunc cum Spiritu Sancto esse mihi videor; & Spiritus Sancti Processionem a Patre, quæcumque illa sit, edoceor; & novi modum sustinendi incommutabilem; & Personarum Trinitatem non confundo, & Adversariorum partes damno, qui novam investigant, & querunt viam &c. Sed & Abbas Gualterius in Memor. MSS. Civitatis Hadruntine, cum de Bibliotheca selectissimorum Librorum copiosissima, quæ in præfato S. Nicolai Monasterio erat, meminisset, aliqua in eâ Nectarii Opera extitisse testatur, verum hujusmodi Operum, vel ipsos saltem Titulos, Eruditorum industria adhuc detegisse non potuit. Duntaxat Nicolaus Comnenus Operis sui pag. XII. CCVII. & CCXLII. meminit aliquot Epistolarum Nectarii: quem Anno demum MCLXXXI. in eodem suo Monasterio obiisse, eadem, quam nominavimus, Georgii Episcopi Corcyrensis Epistolâ ad dictum Judicem Hadruntinum proditur. Meminit de eo Joh. Albert. Fabric. Tom. X. Biblioth. Græc. & Tafur. in Script. Regni.

JOHANNES JOACHIM ABBAS

Clar. An. Ch.
1190.

Cælico in Oppido prope Urbem Consentiam Mauro Tabellione, & Gemma Matre natus Ord. Cisterciensis Vitæ sanctitate, magnitudine ingenii, lumine intellectus, & prophetiæ dono Divinitus sibi concessis, quamquam aliqui Scriptores id inficiantur, ut mox dicemus claruit An. Ch. XCXC. Ex præfata autem ingenii magnitudine, exque negata sibi laboris interapedine vel orando, vel legendo, vel scribendo hæc Monumenta accepimus, et sunt:

- I. Concordia Novi, & Veteris Testamenti Lib. V. jussu Lucii III., Urbani III., & Clementis III. Summ. Pontificum elucubrati. Venet. per Simonem de Lucre 1519. sub hoc tit.: *Divini Vatis Abbatis Joachimi Liber Concordiæ Novi, ac Veteris Testamenti, nunc primo impressus, & in lucem editus. Opus equidem Divinum ac aliorum fere Tractatum suorum fundamentale: Divinorum eloquiorum obscura elucidans: Arcana referans; nec non eorundem Curiosos, stribundisque mentibus non minus satietatem asserens.* In 4. In cujus Operis principio exstat Epistola Clem. III. ad illum scripta. In eo Opere de quinque sigillis agens, eximia, & arcana mysteria enodavit; & in quinto nonnulla Danielis, & aliorum Prophetarum Capita dilucidavit. In fine vero hæc leguntur: *Ego Joachimus circa medium, ut opinor, noctis silentium, & hora, qua Leo noster de Tribu Juda resurrexisse existimatur a mortuis, subito*

mi-

mihi meditantem aliqua, quadam mentis oculis intelligentiæ claritate percipita. De plenitudine scientiæ Libri hujus, & de tota percepta Veteris, ac Novi Testamenti concordia revelatio facta est.

II. Commentaria in Jeremiam Prophetam ad Henricum VI. Imperatorem conscripta. Venet. apud Bernardum Benal. 1525. in 4. sub hoc titulo: *Interpretatio præclara Abbatis Joachimi in Jeremiam Prophetam (Sancto dictante Spiritu) ad hæc usque tempora minime prospecta. Nunc vero ejus jam cæpta impletionem, intellectumque dante vexatione in dies magis perspicua fiet.* Iterum edita sunt Colonia apud Hæredes Joachimi Divina prorsus in Jeremiam Prophetam Interpretatio, plurimis referata Vaticiniis: quorum nonnulla jam eventu comprobata, certam de reliquis in posterum fidem faciunt.

III. Psalterium decem Chordarum. Venet. apud Franciscum Bindonum, & Maphæum Pasini C1515XXVII. in 4. sub hoc titulo: *Psalterium decem Chordarum Abbatis Joachimi: In quo de Summa Trinitate, ejusque distinctione perpulchre indagatur: De Numero Psalmorum, & eorum arcanis, & mysticis sensibus. De Psalmodia. De modo, & usu psallendi simul, & psallentium.*

IV. Commentaria in Isaiam Prophetam. Venet. apud Lazarum de Sardis Anno C1515XXVII. in 4. sub hac Epigraphe: *Eximii, profundi, & diffimique Sacrorum Eloquiorum persequutoris, ac futurorum prænunciatoris Abbatis Joachimi Florentis scriptum super Esaiam Prophetam plurimis internis, ac mysticis intellectibus Sacras Litteras penetrans, maximeque partis Orbis Terrarum Civitatum Vaticinia &c. Extant & in hoc Libro Commentaria super nonnulla Capitula Nahum, Habacuc, Zachariæ, & Malachiæ.*

V. Commentaria in Apocalypsim. Apud dictum Bindonum Vener. C1515XXVII. in 4. sub hoc Titulo: *Expositio Magni Prophetæ Abbatis Joachimi in Apocalypsim. Opus illud celebre. Aveca, ac præ cæteris longe altior, & profundior explanatio in Apocalypsim Abbatis Joachimi De Statu Universalis Republicæ Christianæ &c. Prodierunt & Francofurti C1515CVIII. Cum Notis Josephi Scaligeri, & Johannis Andrasæ.*

VI. In Cyrilli revelationem de Statu Ecclesiæ &c.

VII. In Erythraam Comment.

VIII. In Merlinum Commentaria. Aliaque plurima Vaticinia Italice, & Latine. Venet. Anno C1515C. apud Joh. Baptistam Bertonum in 4. Cum Annotationibus Anselmi Episcopi Marficani.

IX. Oraculum B. Cyrilli Eremitæ Montis Carmeli, cum Expositione Abbatis Joachimi, & mutuis Utriusque Epistolis. Ex duplici Exemplari Biblioth. Vaticanæ extare copiam extractam, cum aliis collatam, & marginalibus Notis illustratam Neap. apud Petrum Valerum notat Nicodemus ad Topp.

X. Vaticinia de Statu Pontificum, cum Figuris. Prodierunt sub variis formis apud Varios Calcographos, cum Notis Pauli Schalichii, qui abrenunciata mox Lutherana impietate, & in gremium S. M. Ecclesiæ recipiens sese, Apostata audit a Wolphio: Sed & Schalichius Apostata scribit Wolphius Tom. I. Memorab. Lect., non veritate, sed ventre impellente, contra mentem Auctoris, super eas pro Papa glossas mendaces edidit. Ita Religionis, & rationis Desertor. Prodierunt & cum Annotationibus Theophrasti Paracelsi cum Marginalibus Adami Durischii translatoris in 8. Sed Voetius Tom. II. Disput. Theol. nomen Theophrasti spurium esse, & ab alio harum Annotationum Auctore falso usurpatum dicit.

F 2

„ XI.

44

- " XXVII. *Comment. super Epist. XIV. S. Pauli.*
Hæc autem postrema Joachimi Opuscula extant M. S. in Biblioth. Vati-
cana, ut quidam ferunt, a XVII. scilicet ad usq. XXVII. Verum ubi mo-
do unum ex his Opusculis exceperim, nimirum XVIII. de reliquis a di-
cto Opusculo XVII. ad ultimum usque num legitimi Foetus sint, vel con-
frenda potius malenata impostura de asserta Johannis Calà Sanctitate con-
fingantur, et Joachimo nostro obrudantur, ampliandum censemus.

Sed enim extat & alius Libellus, contra Petrum Lombardum editus, qui Joachimo nostro inscribitur: merito ab Innocentio III. damnatus; sic etenim initio Decretalium scriptum est: *Damnatus, ergo, & reprobatus Libellum, sive Tractatum, quem Abbas Joachim edidit contra Magistrum Petrum Lombardum de Unitate, seu Essentia Trinitatis &c.* & vid. etiam Decret. Gregorii IX. *Lib. I. Cap. II.*, & *ibi Gloss.*, Petavium *Lib. IV. Theolog. Dogmat. Cap. XIII.*, & *Tom. II. Lib. VI. Cap. XII.* & alios. Verum Libellus hic facili argumento in odium Joachimi subdole interpolatus evincitur; quando nimirum Is in reliquis Operibus suis semper, & ubique de Trinitatis Mysterio recte sentiisse probatur: Nec uno cum Libello Auctor damnatus sit, qui omnia sua Opera judicio, & examini S. M. E. subjecisse, non desuit.

Quo argumento facessant Guido Perpinianus in *Summ. de Hæresib.* qui-
que illum sequuntur Alphonsus de Castro in *Lib. Adv. Hæres.*, Prateolus
pag. 230., Bernardus Lucemburgensis *Lib. II. Catal. Hæret.*, & Alii, atque
ignoscit Baronius *ad An. CIOXC.* qui Joachimum, vel Hæreticis an-
numerant, vel tanquam Vaniloquum contemnunt; Non perinde enim
de eo censuerunt Rogerius Hovedenus, Vincentius Bellovacensis, S. An-

45

Sed et Guilielmus Parisienſis in Lib. De Virtutibus Tom. I. Cap. IX. *Donum intellectus, ait, tantæ claritatis eſt, & acuminis in quibuſdam, ut valde aſſimiletur Spiritui Prophetiæ, qualem crediderunt nonnulli fuiſſe in Abbate Joachim, & ipſemet de ſe ipſo dixiſſe dicitur, quia non erat ei datus Spiritus Prophetiæ, ſed Spiritus intelligentiæ: Si quis autem inſpexerit Libros ejus, quos ſcripſit ſuper Apocalypſim, & ſuper Concordiam duorum Teſtamentorum mirabitur donum intellectus in eo. Hæc ille; ſed non ſic omnino Matthæus Palmerius in Chron. Tom. II. ad An. CIOCLVXX. Joachim Abbas, inquit, Vir prophetico ſpiritu plenus, & in Scientia Sacrarum Litterarum doctus floret in Calabria. Paleot. etiam in Exple. Sac. Sind. Cap. I. pag. 2. Atque ut hoc futurum credam, vel ob id inducor quod Abbatem Joachim audiam dicentem &c. Ubi notat Daniel Mallon: Conſtat, igitur, tanti Viri auctoritatem maximæ eſſe commendationis, ut merito Auctor ejus teſtimonio permotus dicere potuerit: In eo ſe conſidere magis quod Abbas Joachim hoc vaticinatus fuerit in Libro, qui ſub Romani Eccleſiæ correptione fuerit. Cardinalis de Bona in Notitia. Auctorum, quos citat in ſua Pſalmodia de Joachimo ſic cenſuit: Joachimus Abbas Ordinis Cisterciensis Vir prophetici ſpiritus; & ſcientiæ non vulgaris. In idem concinit Sixtus Senenſis Lib. IV. & denique omiſſis de Joachimo elogiis Danthis in Paradiso ubi Landinus, Henrici Cornelii Agrippæ Cap. XXVIII. De Vanit. Scient. Gisberti Voetii, tameſſi Calviniani, in Diſput. Theolog., & Wolphii eſto Lutherani; horum enim elogia parum prodeſſe non negamus, audiatur Blaſius Viegas in ſuis ſuper Apocalypſim Comment., cujus verba retuliſſe non gravabimur: Quamvis, ait, Concilium Lateranenſe, ſententiam hanc damnet ut hæreticam, ut revera eſt; ſimul tamen ibidem docet Joachimum hæreticum non fuiſſe &c. Idemque repetit Gloſſa in Cap. Damnamus de Summa Trinit. & Fid. Cath. Extat etiam in Biblioth. Vaticana Epistoſa Honorii III. Rom. Pontificis ad Episcopum Lucanen. adverſus Joachimi Obreſtatores. Quare ſatis mirari non poſſum cur Alphoſus a Caſtro tam male de Joachimo ſenſerit, ut cum levitatis inſimulare, Scriptaque ejus omnia carpere non dubitet &c. Et quidem quod ad rem præſentem attinet, illud non mediocriter facit ad exiſtimationem Joachimi, quod ad Job. Apocalypſim ſuis Commentariis illuſtrandum, trium Summ. Pontificum, ut diximus, auctoritate fuerit, & exhortationibus incitatus. Quæ omnia eo commemoravimus, ut Virum ſua ætate celebratiſſimum ab hæreſis nota, cum Concilio Lateranen., cujus hac de re declaratio multo amplior reſertur a Franciſco Pegna in Comment. ſuper Directorium Inquiſitorum Fratris Nicolai Eymerici, ſimulque ab Adverſariorum calumniis vindicemus &c.*

Quam vero Blaſius memorat Honorii III. Epistolam invenies apud Poſſerin. Tom. II. Appar. in hæc verba conſcriptam: Ad Audientiam noſtram noveritis perveniſſe, quod cum Abbatem, & Monachos Ordinis Florentiniſ de Crimine hæreticæ pravitatis infamas, & a tuis permittis Subditis ſumari, ſumens occaſionem ex eo quod fel. mem. Innocentius Papa prædeceſſor noſter Libellum, ſive Tractatum, quem Abbas Joachimus ejuſdem Ordinis Inſtitutor edidit contra Magiſtrum Petrum Lombardum de Unitate, ſeu Eſſentia Trinitatis, generali approbante Concilio damnavit. Cum, igitur, idem Prædeceſſor noſter in Senſentia prædictæ damnationis expreſſerit, quod per hæc Florentiſ Monasterio nolebat aliquatenus derogari, quoniam & in eo Regularis eſt Inſtitutio, & obſervantia ſingularis. Idemque Joachimus omnia Scri-

Scripta sua ipsi Prædecessori nostro assignari mandaret, Apostolica Sedis approbanda iudicio, vel etiam corrigenda, dictans Epistolam, cui propria manu subscripsit, in qua firmiter confitetur, se illam fidem tenere, quam Romana tenet Ecclesia, quæ disponente Deo, Mater est cunctorum Fidelium, & Magistra: Fraternitati tuæ per Apostolica Scripta mandamus, atque præcipimus, quatenus Fratres Ordinis supradicti super hæreseos crimine nec ipse infamare præsumas, nec a Subditis tuis permittas, seu aliquatenus dissimules infamari. Dat. Romæ apud S. Petrum IV. Non. Decemb. Pon. N. An. I. Videatur & altera ejusdem Honorii Epistola pro Joachimo ipso ad Consentinum Archiepiscopum scripta, quam refert Eymericus in Direct. edit. Romæ CIDIOLXXXVII., in qua inter cætera extant hæc verba: Mandamus quatenus per totam Calabriam facias publice nuntiari, quod cum Virum Catholicum reputamus, & Regularem Observantiam, quam instituit, salutarem.

Obiit Joachimus in præfato Monast. Florensi An. CIDCCI. In cujus Tumulo hæc inscripta leguntur:

*Si licet astra Viros super almos Carmine Vates
Ferre: Joachim jam considet Empirico:
Cœlicolus nascens, parvulus magnalia gessit,
Mundi dum vixit secula fretus homo.
Hic decus, & virtus Calabrum, quem corde cupita
Expulit ad Dominum maxima Religio.
Parturiens Orbi mirum Cistercia proles,
Ordinis in fontem protulit alma Virum.
Florensis genitor (quondam Curatia dona)
Floribus insignis florida Tempia dedit.
Quæ tanta haud repulit verax, & cuncta fovendo
Assumpsit Mater tempore leta tuo.
Filius, & genitor; vitis veneranda propago
Alta Joachim sic maximus Orbe fuit.
Quæ cernis donis hominum tum Principis egit.
Sanctorum Dominum jam reparanda manent.
Nam tam dicta Patrum novit, qui nube fuerunt
Protecti, & vidit, quæ peragenda forent.
Veridicus Vates prædixit: multa fuerunt
Completa, ut monstrat lumine facta dies.
Quæ scripsit matris cunctarum (jure) coegit
Ecclesie pedibus filius ipse piis.
Omnia probantur: quæ vero pauca repellit
Dictavit zelans simplicitatis amor.
Vita, quam tenuit, præclara luce coruscant
In terris, sedes jubilat Empirica.*

B. ROGERIUS

Clar. An. Ch. 1200. **A**Prilianensis ex Diacono Siberenate Monachus Cisterciensis Alumnus Abbatis Joachimi, de quo dictum supra: Cujus Vitam scripsit, quam M. S. extare notat Manriquez Tom. IV. Annal. Cisterciens.

LUCAS

Clar. An. Ch. 1200. **C**onsentinus ex Nostratibus, negante tamen Ughello, qui illum in Campaniæ Provincia natum contendit, Monachus Cisterciensis Joachimi Ab-

batis Alumnus: ob doctrinam, & probitatem Archiepiscopus Consentinus electus. Scripsit quadam de Joachimo Magistro suo, & Historiam a Natali Domini, usque ad Annum Milleimum, trecentimum, decimum sextum, ut Barrius scribit, in quo tamen mendum esse non dubitandum: Nam Joachimus, ut in eo diximus, obiit Anno CIDCCI., Lucam igitur ejus Alumnus, ut in eo diximus, vixisse dicendum esset, si qui modo historiam ad Annusque MCCCXVI. conscripsit; quare legendum MCCXVI. Extat & Lucæ Opus M. S. De Sacra Liturgia ex Acet.

JORDANUS RUFUS

Consentinus Vir exercitiis Equestribus famosus; præsertim vero regen-Clar. An. Ch. 1250.
dis, & curandis Equis, fama illum undique celebrante, præclarus; quam ob rem a Friderico II. Cæsare arcessitus, Equorum Magister sufficitur: quo pariter Cæsare insinuante, celebratissimum opus conscripsit, cui: De Medicina Equorum titulum fecit: Cujus Operis M. S. exemplar unum ab Jano Parrasio Cardinali Seripando testamento relictum, nunc in Bibliotheca Augustinianorum S. Joh. ad Carbonar. Neap. servatur: in cujus Operis calce legitur: Omnia, quæ in eo Libro sunt a Friderico Imperatore Jordanum didicisse. Exemplar alterum inter M. SS. Renati Moræi Medici doctissimi extitisse, Gallicè traductum notat Labbè in sua nova Bibliotheca M. SS. Librorum pag. CCXVI. ibi: Jordani Ruffi Equitis, & Manescalli Imperatoris de Cura Equorum, Gallicè hoc titulo: Jourdain Ruf Chevalier, & Maître de la Mareschaucie de l'Empereur de la Mareschaucie des Chevaux. Quamvis & inter M. SS. Regis Galliarum idem Opus Italice extare laudatus Labbeus scribat; quod & sic narrat inscriptum: Libri di Marescalcia di Giovanni, e di Giordano Rosso di Calabria. Equidem Nostrates Scriptores de Johanne quoque Rufo meminerunt; quem & Tarsiensem faciunt; Verum, cum excepta sola Patria, communia de Utrisque commemorant, in re non levi nebula vetustatis obducta, Jordanum eundem cum Johanne, & unum de Utrisque fecisse satis habeam. Cæterum de præfato Jordani Opere loquuntur Ducang. in suo Glossar. Thuan. in Biblioth. Paschalis Caracciolus in Opere inscripto: Della Gloria del Cavallo, & Alii bene multi.

VERNACIUS

CAlaber, Pontificii Sacelli sub Innocentio IV. Præfectus, dein Anno Clar. An. Ch. 1250.
MCCCLIII. a Capitol. Rhegino electus Archiepiscopus ejus Urbis, & ab eodem Innocentio confirmatus Vir probitate morum, & doctrinæ & ab eodem Innocentio confirmatus Vir probitate morum, & doctrinæ magnitudine eximius. De eo in Opere inscripto Novelle Letterarie pubblicate in Firenze l'An. 1747. Tom. VIII. Col. 526., & 527. ubi legitur Catalogus Codicum M. SS., quos possidet Vitalianus Donà Patavinus, hæc notantur: Incipit Liber . . . . . forum omnium Modernorum &c. compositus per Venerabilem . . . . . Archiepiscopum Rheginum, qui in Mundi partibus diversis studuit ab adolescentia sua; & præsertim suum fecit apud Neapolim in Grammaticalibus, & Logicalibus, nec non & quadrivialibus, & Naturalibus: & etiam sudatus in peregrinatione fertur audiendo a diversis Magistris: In Naturalibus quidem a Magistro Petro de Tbernia: in Logicalibus a quondam Magistro Alexandro Bergamensi: in Grammaticalibus a Magistro de Gelo de Gaeta . . . . . Magistro Petro de Insula juxta Ceperanum sita in Terra Laboris; demum Neapoli destructo Studio de mandato quondam Domini Friderici Rom. Imperatoris, post depositionem ipsius factam per In-

48 B I B L I O T H E C A
*nocentium Papam generatione de Janua apud Lugdunum in Generali Conci-
 lio . . . . . Rex, cum tribus Fratribus suis, scilicet Comite Tolosano, Co-
 mite Atrebatensi, & Domino Rege Karulo nunc Jerusalem, & Sicilia Rege
 feliciter. Amen. Scripsit Vernacius: Pironiarum Informationum Lib. III. =
 Dissertationem Geometricam contra Arismeticos: Contra Musicos: Contra A-
 strologos. Quæ M. S. sunt Characteris Sæc. XIII. Obiit An. MCCLIX.
 cum Rheginæ Ecclesiæ Annis VII. præfuisse ex Flor. Tom. II.*

H U G O

Clar. Ann. Christi 1269. S Iberenates, ejusque Urbis Archiepiscopus Vir prudentia, & dexterita-
 te in Reip. negotiis pertractandis nulli: suo ævo secundus. Hic An-
 no MCCLXIX. Legatus ab Rege Neapolitano missus legitur, & Re-
 gius Procurator ad pacem, vigore compromissi eo anno initi in personas
 Udonis de Brayda, & Bertrandi de Montiliis Regiis Legatis, pertractan-
 dam inter Episcopum Cumanum, Populum Mediolanensem, ejusque Re-
 ctorem, Neapolionem de Turre, Franciscum, Aliosque ejus Familiæ Do-
 minos parte ex una, & Potestatem, Clerum, & Populum Brixianum
 parte ex altera ut ex *Regest. Reg. Sicil. D. 121.* satis constat.

S. THOMAS DE AQUINO

Clar. An. Ch. 1270. B elcastrensis Ordinis Prædicatorum: Calabria, Regni Neapolitani, ac u-
 niversæ demum Italiæ eximium decus, insigne ornamentum; de quo
 tacuisse præstat, quam pauca dixisse. Landulpho Patre Belcastri Comite,
 & Theodora Matre Neapolitana natus Anno MCCXXIV. cum mox
 quinquagesimum vitæ suæ annum non excederet, terrena relinquens Anno
 MCCLXXIV. brevi temporis cursu, non suo duntaxat sæculo, sed fu-
 turis omnibus, quod & ipse fatetur Erasmus in 1. ad Rom., Sanctitate, &
 doctrina Magnus evasit.

Enim verò ab Johanne XXII. Anno MCCCCXXIII. merito in
 Sæclorum albo conscriptus est; & quæ doctrinam ejus spectat hæc quo-
 que in illo brevi vitæ curriculo maximi, & altissimi ingenii sui monimen-
 ta Posteritati universæ admiranda, & veneranda reliquit, septemdecim To-
 mis in fol. comprehensa: Cum Commentariis partim Thomæ de Vio
 Cardinalis Cajetani, & partim Francisci Ferrariensis. Nuper verò in po-
 strema d'etorum Operum Editione Veneta de Anno MDCCXLV. apud
 Battinellum, pluribus Tomis in 4. Cum Notis Bernardi Mariæ de Rubéis
 Veneti Ord. Præd. S. T. M. prodierunt, & sunt &c.

Tom. I. Vita D. Thomæ a diversis collecta = Expositio (imperfe-
 cta tamen) in primum, & secundum per Harmonias, cum duplici Tex-
 tus interpretatione antiquo, & Argyropoli = Expositio in primum, &
 & secundum Posteriorum Analyticorum, cum interpretatione Antiqua,
 & Argyropoli.

Tom. II. Expositio in VIII. Libros de Physico Auditu cum Textu
 antiquo, & Argyrodoli = Commentaria in IV. Libros de Cælo, & Mun-
 do, Cum Tex. Antiquo Argyropoli. In prim. & secund. de generatione,
 cum versione antiqua, & Francisci Varabli.

Tom. III. Expositio in IV. Libros Meteororum, dum versione an-
 tiqua, & Francisci a Vico mercato = In III. Lib. de Anima, cum versio-
 ne antiqua, & Michaelis Sophiani = In parva naturalia cum versione an-
 tiqua, & Nicolai Laonicæni.

Tom. IV. Expositio in XII. Lib. Metaphysicos, cum versione anti-
 qua,

C A L A B R A.

49 qua, & Bessarionis Cardinalis Nicæni = In Tractatum de Ente, &
 Essentia, cum Comment. Thomæ de Vio Cajetani Cardinalis S. Six-
 ti = In Librum de Causis = Tom. V. In X. Lib. Ethicorum ad Ni-
 comachum, cum Versione Antiq., & Joh. Argyrop. = In VIII. Lib.
 Polit. cum Versione Antiq. per Sect. propriis restituta locis, & Leonar-
 di Aretini = Tom. VI. In I., & II. Sentent. Magistri Petri Lombar-
 di = Tom. VII. Scriptum in III., & IV. Petri Lombardi = Tom.
 VIII. Quæstiones disputatæ, & Quodlibetales, vel Placitorum S. Tho-
 mæ = Tom. IX. Summa Catholica Fidei contra Gentiles, cum Com-
 ment. Francisci Ferrariensis = Tom. X. Prima pars Summæ Theolo-
 giæ cum Comment. Thom. de Vio, & = Expositio in Lib. Dionysii
 de Divinis Nominibus = Tom. XI. Prima secundæ, & Secunda Se-
 cundæ, cum Comment. Th. de Vio = Tom. XII. Tertia pars Sum-
 mæ Theologiæ, cum Comment. ejusdem = Tom. XIII. Comment.
 in Job in primam Quinquagenam Davidis, In Canticum-Canticorum,
 & Esaiam, & Jeremiam in lamentationes ejusdem, seu Threnos = Tom.
 XIV. Comment. in S. Jesu Christi Evangelium, secundum Matthæum,
 & secundum Johannem = Tom. XV. Catena Aurea in IV. Evange-
 lia ex dictis SS. Patrûm miro artificio connexa = Tom. XVI. Com-
 ment. in omnes D. Pauli Epistolas, & Sermones pro diebus Dominicis,
 & pro SS. Solennitatibus per annum = Tom. XVII. Opuscula omnia,
 & alia quædam, & Scriptum, ut dicunt, secundum in IV. Lib. Sentent.
 ad Anibaldum Cardinalem = Anno quoque CIDIXXVI. procurante
 Stephano de Sampayo, prodierunt, sub nomine D. Th. *Commentarii ad
 Libros Machabeorum* Lutetiæ in 8. = Sed enim Opuscula D. Thomæ,
 quæ legitimi esse ipsius fœtus existimantur, hæc sunt: Contra Errores
 Græcorum ad Urbanum Pont. Max. = Compendium Theologiæ ad
 Magistrum Reginaldum Socium suum = Declaratio quorundam Arti-
 culorum contra Græcos, Armenos, & Saracenos ad Cantorem Antio-
 chenum = De duobus præceptis Charitatis, & de dem Legis Præcep-
 tis = De articulis Fidei, & Sacramentis Ecclesiæ = Expositio super
 Symbolum Apostolorum, scilicet: Credo in Deum = Expositio Ora-
 tionis Dominicæ = Expositio Salutationis Angelicæ = Responsio de
 Articulis CVIII. sumptis ex Opere Petri de Tarantasia ad Fr. Joh. Ver-
 cellensem Generalem Mag. Ord. Præd. = Responsio de Articulis XLII.
 ad eundem = Responsio de VI. Articulis ad Lectorem Bisuntium =
 Differentia Divini Verbi, & humani = De Natura Verbi intellectus
 = De Substantiis separatis, sive de Angelorum Natura ad Fr. Regi-
 naldum &c. = De Unitate Intellectus contra Averroistas = Contra
 pestiferam Doctrinam retrahentium homines ab Religionis ingressu =
 De Perfectione Vitæ Spiritualis = Contra impugnantes Dei Cultum,
 & Religionem = De Regimine Principum ab Regem Cypri = De
 Regimine Judæorum = De forma Absolutionis = Expositio primæ De-
 cretalis = Expositio super secundam Decretalem = Tractatus de Sor-
 titibus = De Officiis Astrorum = De Æternitate Mundi = De Falso
 = De Principio individuationis = De Principiis Naturæ = De Ente,
 & Essentia = De Natura Materiæ, & dimensionibus interminatis =
 De Mixtione Elementorum = De Occultis Operibus Naturæ = De
 Motu Cordis = De Instantibus = De Oppositis = De Demonstratio-
 ne = De Fallaciis = De Eruditione Principum. Qui quinque Libri
 in Bibliotheca Vaticana reperti sunt. Horum autem omnium D. Thomæ
 Operum, inter universa Scriptorum Elogia, quotquot de eisdem memine-
 runt, unum illum retulisse satis superque fuerit, quod ipsa Summa Sapien-
 tia

tia Christus Dominus: Thomam de se bene scripsisse miraculose pronuntiarit; ejusque in Terris Vicarius dicto huic accinens: Thomam tot miracula peregrisse censuerit, quot Volumina scripserit = Cæterum pro suscepti argumenti ingenuitate, quam initio statim præsentis Lucubrationis velle nos profiteri diximus, haud heic hæremus fateri a Nicolao Verniate Thomam appellatum esse Theatensem: in *Quæst. de Intellect.* A Cæsare Engenio, & Nicolao Toppi in *Biblioth.*, Neapolitanum: A Carafa *Lib. I. Hist. Neap.* Lucanum: Ab Joh. Antonio Campan in *Orat.* Aquinatem. Verum irrefragabilia sunt momenta, quibus suffulsi, stant a Belcastro, præter Nostrates Scriptores, ex Alienigenis Paulus Freher in *Theatr. Viror. Illustr.* Tom. III., Aubertus Miræus in *Polit. Ecclesiast. in Indic.*, & *Lib. I. Cap. III.*, Joh. Andreas Quentad *De Patr. Vir. Illustr.*, Joh. Bapt. Nicolosius in *Hierolex. V. Belcastrum*, Ferdinandus Ughell. in *Ital. Sac.* & alii. Scimus, dum hæc scribimus, Dissertationem Pratilli Canonici Capuani prodisse, qua Thomam Calabris conatur eripere, ac conviciis ea in re, ut fere qui juvenantur, assolent, in eorundem Nostratum Scriptorum manes invehitur; scimus tamen, & Epistolam pariter fuisse excusam. Patruo nostro Antonio Zavarroni Episcopi Tricaricensi Autore conscriptam, ut in eo heic dicemus, qua Platillus apte refutatur, & Thoma solidis argumentis Patriæ suæ vindicato, Conterraneorum Scriptorum fama defenditur. Quamobrem, cum alioquin & exufflando Platillo Platone, ut sic dixerim, Calabria non egeat; jamque Liber extet, quo Nostris, Thomas asseritur, a præfatis argumentis, momentisque quibus laudati Scriptores tum Nostrates, tum Alienigenæ utuntur, jure merito facessimus: Unum pro dictis Conterraneis Scriptoribus, quorum hoc Opere honoranda memoria refricatur, nupero Capuano Scriptori regessisse satis sit, quod si viverent, & ipsi fortasse, regerent = Βαλλετε νῦν μετὰ πόμπην δέμα, ὅτι καὶ αὐτοὶ = Νεκρὰ σώμα λείοντος ἐφουβρίουσι λαγροί.

BRUNO

Clar. An. Ch.
1280.

Longoburgensis Medicus in Re Chirurgica nulli secundus: Cujus M.SS. reperiuntur Lypsiæ in Biblioth. Paulina pag. CCLI: in Rostgardian. pag. IDXXIV. Ex Codice Membranaceo Romæ in Bibliotheca Ottoboniana num. 2059. in fol. hæc habentur: *Chirurgiam Magistri Bruni Longoburgensis script. A. D. CIOCCCLXXXV.* Et ad calcem ejusdem: *Anno ab Incarnatione Domini CIOCCCLII. Mense Januar. Indiæ. X., apud Civitatem Paduæ in loco S. Pauli. Ego Brunus gente Calabrica, & Patre (fortasse Patria) Longoburgensis, sub spe Divini favoris, per omnia vestigia Veterum Sapientum persequens huic Operi debitum, finem imposui. Suscipias, ergo, gratanter, Amice carissime, & non erubescas, neque esitis operari cum eo; nam apud compositionem ejus non fui promptus ad aliud, nisi ut colligerentur flores ex Secretis Veterum, quos ante investigaveram exercitio magno, & ipsos aggregarem in eo. Neque etiam animus meus quievit, ut solum illud exciperem, quod in Libris erat depictum; imo illud, cum quo experimento, & ratione perpensa, cognitionem decrevi. Quare non alienes animum tuum a fiducia præsentis Operis: quoniam est radix, & fundamentum totius artis, & secretum occultum. Et observa Te, Amice, secundum prudentiam tuam ab omni via dubitationis; neque cupiditas lucri inducat Te ad illud, apud quod est ignorantia tua, & artium prohibitionem fama tue bonitatis turpibus maculis denigretur. Sed declina ad viam producentem salutem, & dimitte egritudines terribiles, in quibus non est fiducia sanitatis. Ex hoc enim veniet super Te successio laudabilis, fama, & gloria magna. Deus*

CALABRA.

St

Deus Omnipotens inspiret Tibi gratiam suam, Teque ad cognitionem vitæ melioris perducat. Deo gratias semper. Amen. Prodierunt ejus Scripta cum Guidonis Theodorici &c. Scriptis Chirurgicis. *Venet. apud Octavian. Scozum CIOCCCCXC. in fol.* Apud Jontas *CIDIDLVI. in fol.* Et apud Bernardinum Venetum *CIDIDLIX. in fol.* Opus suum Bruno inscripsit Andreæ Vincentino, quem *Venerabilem Amicum* appellat. De ea meminerunt Joh. Albertus Fabricius *Tom. II. Biblioth.* & in *Elench. Medic. Vet. Tom. XIII. Biblioth. Græc.*, Johannes Antonides *Lib. I. de Script. Medic.*, Justus in *Chronolog. Medic.*, Chirurgia Magna, & Parva, & alii.

FULCUS

Calaber Poeta Italico Carmine Insignis ex Allat. in *Catal. Poet. Vet. Clar. An. Ch. fol. XLIII.* Meminerunt de eo pariter Topp. in *Biblioth.* Joh. Maria 1290. Crescimben. *Vol. IV. Lib. I. Operis inscripti: Commentarii intorno all' Istoria della volgar Poesia*, & alii. Claruit An. CIOCCXCVII.

BARLAAMUS

Seminariensis ex Leone Allatio *Lib. II. Cap. XVII. De Eccles. Occid.*, & *Clar. An. Ch. 1340.* *Orient. perpct. consensu.* Instituto Monachus S. Basilii, Abbas S. Salvatoris in Urbe Bizantio, promovente tamen Andronico Cæsare ex Maimburg. infra citando; dein Ann. CIOCCCLII. Hieraciensis Episcopus: Vir in utraque Lingua valde eruditus, & in Græca quidem Francisci Petrarchæ Magister; ut idem Petrarcha in *Epist. XI. Rerum Senilium* ad Hugonem Siberenatem scribit: *Aliquot, ait, Græcæ Linguae doctissimos Homines nostra ætate Calabria habuit, in his duos Barlaam Monachum, & Leontem, seu Leontium Thessalonicensem, uterque mihi familiaris: primus etiam & Magister fuerat: porro Leontem hunc, sive Leontium Pylatum, quem Thessalonicensem (soliis forsitan Originis ratione, nam illum nostris Taurus annumerat) dicit Petrarcha, & ipsum Barlaæ Discipulum fuisse, tum etiam Johannis Boccatii in Græcis Artibus Præceptorem, ita postremus hic in XV. Lib. de Geneal. Deorum Cap. VI. describit: Post hos, & Leontium Pylatum Thessalonicensem Vivum, & ut ipse asserit, prædicti Barlaæ Auditem, persæpe deduco: qui quidem aspectu horridus Homo est: turpi facie, barba prolixa, & capillitio nigro, & meditatione occupatus assidua: moribus incultus, nec satis urbanus Homo; verum, uti experientia notum fecit, Literarum Græcarum doctissimus, & quodammodo Græcarum Historiarum, atque Fabularum Archivum inexhaustum; esto Latinarum non satis adhuc instructus sit: Hujus ego nullum vidi opus, sane quicquid ex eo recito, ab eo viva voce referente, percepi; nam cum legentem Homerum, & mecum singulari amicitia conversantem, fere tribus annis audiui; nec infinitis ab eo recitatis, vergente etiam alia cura Animarum, acius suffecisset memoria, ni cedulis commendasset. Hæc ille, quæ retulisse placuit, tum quia doctrinæ gloria Leontii Discipuli, sive is nativitate Calaber sit, sive Thessalonicensis, ad Barlaamum Præceptorem redit: redeunt enim ad Semina Causæ. Quando etiam Leontio huic demandata sibi a Petrarcha Iliados Homeri, & XVI. Dialogorum Platonis versio debetur: eoque Boccatium in opere, quod laudavimus modo *De Geneal. Deorum* usum esse: a quo primus didicisse cœperit Homericos versus Latinis scriptis inferere, & Græcos Titulos Latinis Libris imponere; unde illi Græcæ Linguae Cathedram Florentiæ obtinuerit, dictum alibi nobis in nostra *Histor. Corsin. Colleg.* Tum etiam quia inde arbitror affinitatem nominis inter Leontium,*

G 2

& Pon-

& Pontium Pylatum fabellam de Pontio Pilato in Calabria aliquandiu commorante; unde etiam tortores Christi in Judæam secum perduxerit, natam esse; sicut & affinitate pariter nominis inter Iscariotam, & Scariotam, altera est ipsa Anilis Fabella de Juda, quod Scaleota fuerit, defluxit, quæ Lucanos apud Sætanum infamat: sed ad Barlaamum, a quo digressa est, redeat Oratio: De eo igitur scribit laudatus Boccatus loco cit. *Trabo præterea aliquando Barlaam Basilii Cesarionensis Monachum, Calabrum hominem, olim corpore pusillum, prægrandem tamen scientia, & Græcis adeo Eruditum, ut Imperatorum, & Principum Græcorum, atque Doctorum Hominum privilegia haberet testimonia: Nedium his temporibus apud Græcos esse, sed nec a multis seculis citra fuisse Virum tam insigni, tamque grandi scientia præditum. Nonne, ergo, huic, & potissime in rebus ad Græcos spectantibus ego credam? &c.* Ab eo quoque Paulum Perusinum, & ipsum Barlaami in Græca Lingua auditorem, in collectanea sua conficienda, profecisse notat, post laudatum Boccatum loc. cit., Volaterranus in *Antropol.* Eodem fere tempore Barlaam Calaber quidam S. Basilii Monachus, utraque lingua eruditus, multis, quæ ad has pertinent, disciplinas uno volumine coegit. Quem imitatus Paulus Perusianus Jurisperitus ejus Discipulus, Præfectus Bibliothecæ Roberti Sicilie Regis, cum plane literatus esset, multa, & ipse Collectanea reliquit.

Scripsit Barlaamus multa et varia, pro suæ mentis vertigine, et varietate. Nam primo quidem Constantinopolim veniens, Græcorum erroribus scriptis suis favere cœpit: dein in se primum, et mox in Italiam reversus, ac Hieracensis Episcopatus dignitate, et honore potitus, quæ faverat, Græcorum errores recitando, exufflavit. Ex quo æquivocum de duplici Barlaamo apud Eruditos irrepsit, qui tamen, Allatio teste, nugantur: *Hinc plane, ait, nugari videntur, qui cum non intelligant quemadmodum unus, idemque, & pro Rom. Ecclesia contra Græcos, & pro Græcis contra Rom. Ecclesiam scripserit, duos Barlaamos constituunt; & ea, quæ contra Latinos sunt ab Hieracensi isto semovent, & aliis, nescio quibus, quos nec ipsi sciunt, vendicant. Distinguant tempora. Barlaamus Constantinopoli degens, doctrina, & favore Principum, & spe rerum novarum laetatus, Græcorum erroribus favens, Latinos oppugnat. Ejectus, diffamatusque in Græcia, in Italiam reversus, & dignitatibus auctus, ne ingratus esse videretur, & forte etiam vere, firmiterque sapiens in defensas a se primum Græcos invehitur, & Latinos a se lingua, scriptoque prius laceratos, defendit. Cit. Lib. II. Cap. XVII. pag. DCCCXXXIX.* Porro Johannes Catacuzenus Græcus Auctor Lib. II. Cap. XXXIX. contra Barlaamum propter ejus palinodias invehitur: *Monachus quidam, inquit, e Calabria profectus Latinorum moribus, & Legibus educatus, nomine Barlaamus, acutus aliqui, & perspicax, & ad intelligentiam explicandam disertissimus: insuper in Euclide, Aristotile, Platone volutatus, & ob id illustri fama, ad calamitatem Rom. Imperii, Thessalonicam advenit; multis enim, magnisque seditionibus Ecclesiam pacatam implevit. Qui cum se Latinorum dogmata profligaturum simulasset, Libellis adversus illos compositis, conclusione rationum demonstrabat eos in Religionis doctrina hallucinari, ac labi, nostrisque gaudebat Institutis, & Legibus, & a se Latinorum cæremonias, atque dogmata ex animo damnari apertissimè dabat indicia, ut apparebat &c.* Pene eadem Nicephorus Gregoras Lib. XI.: tantoque in odio Græcis esse cœpit, postquam ab eis recessit, ut eodem Allatio teste ubi supra, Constantinopolim, celebrata Synodo, Barlaamus condemnaretur: *Barlaamus, quamvis propitium Imperatorem (Andronicum Juniorem) nactus, rebus tamen Græcorum, & Monachis iniquior (de ejus cum Monachis Montis Athos juris*

giis videndus Maimburg. l. c.) quos acerrimo odio prosequutus, exagitavit; ideoque celebrata Synodo in Magno Sacra Sapientie Templo, præsentem etiam Imperatorem, cum Senatus Principibus, & doctissimis aliis Viris condemnatus est. Sed & idem, qui supra Catacuzenus: *Postremo Imperator, & Patriarcha utrosque de pace, ut oportebat, alloquuti, Synodum dimiserunt. Barlaamus haud longum tempus Bizantii moratus, Imperatore brevi defuncto, æque, ut prius de Dogmatis litem movit, judicium valde claudicasse clamitans; & aufugiens in Italiam, cum Latinis, ut antea, sentit, ab eisque Hieracis Episcopus creatus est.* Ex quo assertum de duplici Barlaamo labore manifeste colligit Maimburgus: *Ce Barlaam, qui est encore maintenant un grand probleme entre les sçavans dont les uns veulent qu'il soit Schismatique, & los autre Catholique, etoit un Moine Calabrois, qui dans la verité fut l'un, & l'autre, parce qu'il changea trois fois de Religion &c.* sequiturque late damnatus Autor de eodem multa narrare in sua *Histoire du Schisme des Grecs* Tom. II. pag. CCX.

Quos ergo, Barlaamus Græcos sectatus, pro eis Libros conscripsit, hi sunt ex Allatio: quæ cum initia eorundem Librum, Latine duntaxat, non græce, prout scripta sunt, referemus, ut referamus semel; sic enim notat Allatius loc. cit. *Barlaamus multa scripsit, quibus Græcorum Dogmata, & de Processione potissimum stabilire conatur, Latinorum evertere. Eorum, quæ ipse perlegi, Catalogus hic fuerit: I. De Processione Spiritus Sancti. II. Supposito ex prima sola causa Spiritum Sanctum existentiam habere, non tollitur identitas secundum essentiam Patris, & Filii. III. Supposito ex solo Patre Sp. Sanctum procedere, non tolluntur personales differentia trium Personarum ad invicem. IV. Supposito ex solo Patre Sp. Sanctum procedere, non tolluntur Theologica dicta. V. Supposito etiam ex Filio procedere Sp. Sanctum, multa ex iis, quæ confitemur, tolluntur, et multis dictis Sanctorum adversatur hoc argumentum. VI. Supposito ex solo Patre procedere Sp. Sanctum nullum omnino absurdum sequitur, nec aliquid ex iis, quæ confitentur Ecclesia, dogmatibus destruitur. VII. Non esse simplex argumentum existimare ex solo Patre Sp. Sanctum procedere, sed necesse esse, qui prius dici vult, ex sola prima causa educere, quæ inde sine tempore eluxerunt, et compendiosa nostri dogmatis traditio. VIII. Dogma Latinorum scriptum ab Oratoribus Papæ. Sequitur ejusdem confutatio. IX. Legatus, sive de Spiritu Sancto. X. Contra Thomam dicentem non per solam Relationem differre inter se Divinas Personas. XI. Ad eo, qui dicunt solam Paternitatem constitutivum esse hypostaseos primæ causæ, ingenitum vero nequaquam. XII. Ad Oratores contrariis eos implicari sententiis. XIII. Ad Oratores communis refutatio omnium Syllogismorum, quos afferunt Latini de Processione Sp. Sancti. XIV. Ad Oratores demonstratio Sanctos PP. nostros, qui Apostolos subsequuti sunt, ex sola prima causa causata habere esse existimasse. XV. Responsio ad argumenta, quæ ad ipsum protulit Bospori Archiepiscopus de Processu Sp. Sancti. XVI. Oratio composita ex diversis Orationum Theologi sectionibus, nec non, et Magni Basilii opportune etiam ad Sapientes Latinorum recitabitur. XVII. Ad Contradictores Latinos impossibile esse dum ipsi cum Græcis sermonem conferunt per syllogismos demonstrare non esse solum Patrem principium, et fontem Deitatis. XVIII. Ad præcipua Latinorum argumenta, quibus se demonstrare existimant Spiritum Sanctum etiam ex Filio existentiam habere. XIX. Consultatoria Oratio de Concordia ad Latinos, et Græcos. XX. Ad Synodum de unione cum Latinis. XXI. Ad Archiepiscopum Nicolaum de Papa (Nicolaum hunc Cabasi-*

„ iam fuisse suspicatur Salmasius, qui librum hunc in Bibliotheca Regia Londinensi dicit extare) XXII. Ad eundem de Primatu Papæ. XXIII. De Primatu Papæ. Qui postremus Liber in Anglia primum ex versione Johannis Luidi apparuit, editus Oxford CIDIXXCII. Dein Claudius Salmasius illum bis cudendum curavit, ut notat Labbè Tom. I. De Script. Ecclæs. ubi in errorem, quem dicebamus, de duplici Barlaamo, cum Oleario simul in Abic. PP., & Script. Eccles. incidisse comperiuntur. Editu quoque est etiam Liber hic postremus Barlaami Hannoviæ CIDIICVIII., & demum Lugduni CIDIICXLVI. in 4. Scripsit præterea, cum nec adhuc mente constaret Tractatum super Anili fabula De Papa Fæmina, ex eodem Allatio, qui propterea loc. cit. jure ac merito in eum invehitur.

Hos ergo Libros scripsit Schismaticus Barlaamus; sed idem mox Catholicus, et ad sanam mentem reversus: Scripsit, notat laudatus Allatius, adversus Græcos Epistolas: Primam ad amicos in Græcia: De Unione Sacrosanctæ Rom. Ecclesiæ: Secundam ad eosdem: De Primatu Ecclesiæ Romanæ, & de Processione Spiritus Sancti. Tertiam ad Demetrium Thessalonicensem, ubi respondet ad illius petita, hortaturque eum ad Unionem S. R. E. Quartam ad Alexium Colochetum, in qua ostendit Græcos non obediens Rom. Ecclesiæ esse non solum Schismaticos, sed etiam Hæreticos. Quintam, in qua probat per Sac. Scripturam Spiritum Sanctum ex Filio esse quemadmodum ex Patre. Meminit de his Epistolis Bzovius ad Ann. CIDCCCXXXI., & CIDCCCXXXIII. §. II. V. XIII. & LIX.

Extant ex eo Λόγισμός, sive Arithmetica Algebraica Libri VI. Græco-Latini edit. Argentinae CIDIOLXXII. in 4. & Parisiis CIDIIC. in 4. cum Scholiis Chaheri. Item Orationes pro Unione Græcorum cum Rom. Ecclesia ad Benedictum XII. Papam Avenione habitæ ex citat. Bzovio ad An. CIDIOLXXXIX. §. XXV. Barlaamus enim ad eum Pontificem Legatus Andronici Cæsaris venisse proditur Maimburgo loc. cit. fol. 216. Scripsit denique: De Ethica secundum Stoicos Libros II. ex Canisio in Bibliot. PP. = Epistolas ad Nilum De Lunari defectu = Diatriba de Georgiis = Commentaria ad Lapitham Cyprinum, & = De Re Mathematica ex cit. Allat. Extant autem aliquot ex his M. S. Viennæ Austriæ in Bibliotheca Cæsarea.

Meminerunt de Barlaamo Gregoras Nicephorus, qui illum detegisse dicit, atque apud Græcos impugnasse Hæresim Palamas, ab eo Palamitarum nuncupatam, Vossius, Sampilius, Goldastus, Jacobus Gaddus, P. Pontanus, Blondellus, Maresius, Ughellus, Philippus Cyprius, Philippus Bergomas, Berninus, & alii, præter eos, quos supra nominavimus.

HUGO

Clar. An. Ch. 1350. S IBERENATES Vir Græcis Litteris, ac Disciplinis Eruditissimus ex Petrar- cha in Epistola ad eum scripta, qua eidem Juvenem quendam Græcam Linguam discere cupientem, commendat, ut illum institueret; nam Universam Græciam, inquit, cum Græcarum Litterarum desiderio peragrasset, si forte uspiam inveniret, a quo eas discere potuisset, nullibi invenit. Floruit Hugo An. Ch. CIDCCCL.

PETRUS CAPUTUS

Clar. An. Ch. 1350. P ATERNENSIS Eremit. S. Augustini Theologus ætate sua, quæ ad annum fertur CIDCCCL. valde celebris. Extat hujus Viri memoria apud Philippum Elsium in Opere inscripto: Encomiasticum Augustinianum, in quo

quo Petro huic, quem de Paternis appellat opus adjudicat De Sufficiencia, & Necessitate Vitæ Humanæ, quod M. S. in Bibliotheca Colbertina dicit extare.

THELESPHORUS

C onsentinus Presbyter sanctitate, & doctrina conspicuus Teolophorus Clar. An. Ch. 1370. alias dictus apud Flor. in Calab. Sac. qui in Eremum sedens soli Deo vocare instituit. Hic, scribit Barrius, Lib. II. Cap. VII. res futuras nosse percipiens apud Thebas Calabriae Urbem, nunc Lucii dictam admodum supplex, & mœrens jugibus Orationibus, & lacrymis die, ac nocte, nec non & jejuniis Deum præcabatur, quo mala Ecclesiæ imminenti sibi revelare dignaretur. Vix tandem a Virgineo partu An. CIDCCCLVI. diluculo Resurrectionis Dominica ei leviter dormienti Angelus Domini virginei vultus, altitudinis cubitorum duorum, duabus longe nitentibus alis ornatus, candida, talarique veste amictus apparuit. Atque ipsum dulcibus alloquens verbis, quæ jamdudum scire concupiverat, sibi aperuit. Invenit etiam apud Thebas inter cetera Libellos Cyrilli; & Johannis Joachimi, & Luca Præsulis Consentini Historias. Edidit de Statu Ecclesiæ, & Tribulationibus futuris Librum. Apud Gesnerum hæc extat Librorum ab eo editorum series = De Devotione Religionis Librum I. = De futuris Ecclesiæ Schismatibus Lib. I. = Explicatio- num Apocalypsis Lib. I. = De magnis Tribulationibus, & de Statu Ecclesiæ, vel de causis præsentis tunc schismatis ex Joachimo, Cyrillo, atque aliis Lib. I. Prodierunt Venet. apud Bernard. Benalium CIDIOLXX. in 4. Memine- runt de eo Ughell. Tom. IX. Acet, Amatus, & multa blaterat Burchardus Menchen. Obiit An. Ch. CIDCCCLXXVIII. senio confectus.

NICOLAUS THYLESIUS

C onsentinus J. C. multi nominis, & Poeta elegantissimus. Clar. Ann. Clar. An. Ch. CIDCCCLXXX. multa latino carmine cecinit gratissima Musis: in- ter quæ extat Poëma quoddam breve: De Venetiarum Laudibus. Nicolaus (scribit Fabricius Maurellus in suo Opere De Patricia Consent. Nobilit.) Insignis Jurisconsultus, ac non infima eruditione præditus. De Venetiarum Laudibus Opus Heroico Carmine exaravit. Meminit de eo Amatus in Pan- topol. pag. CXXVI. An autem hoc Nicolai opus fuerit Typis excusum ignoramus.

CICCUS

M illetensis Poeta Celebris, de quo mentio extat in Codice Buccol- niano, ut notat Acet. ad Barr. Lib. II. Cap. XIV. num. 1F. Clar. circa An. Ch. 1400.

FRANCISCUS ARCERIUS

C Atacensis Episcopus Scylaticus Jurisconsultus suo ævo clarissimus, Fer- dinando Regi valde acceptus. Scripsit De Fide Catholica ex Ag. Præ- fuit Ecclesiæ Scyllaticæ Annis. LVIII. obiit An. CIDCCCLXXVI. ex Flor. Tom. II. Lib. II. Cap. I. Clar. An. Ch. 1430.

NICOLAUS

C RYPTERIENSIS Medicus Clarissimus. Floruit An. Ch. CIDCCCCXXX. Clar. An. Ch. Hic invenit antidotum contra pestem ex Floravant. & M. S. Gualt. 1420. apud Acet.

Clar. An. Ch. 1439. **P**Enredactylensis Monachus S. Basilii Abbas Cryptæferratæ. *Clar. Ann.* CIOCCCCXXIX. quo anno interfuit Synodo Florentinæ sub Eugenio IV. in qua pro Catholica veritate doctissime disputasse proditur in Act. ejus Synodi. Opus sane egregium, scribit Barrius *Lib. III. Cap. V. absolvis*, multa ad utramque Linguam attinentia, continens. Quædam ejus Opuscula reperiuntur, ut *Epistolæ Logistices Libri, Arithmetica, De Numeris, Geometria, super inventione Festi Paschæ, Theologica speculatio*. Meminit de eo David Romæus in *Sanctilog. Regni* apud Topp. in *Biblioth.*

MARTIUS ALTILIUS

Clar. An. Ch. 1445. **M**arcopolitanus, dictus etiam Marcus Altilius Medicus celeberrimus, & Regius familiaris ex Topp. in *Biblioth. Clar. An.* CIOCCCCXLV.

HIERONYMUS TALLAVIA

Clar. An. Ch. 1445. **C**alaber Vir in Mathematicis studiis ætate sua, quæ in Annum incidit CIOCCCCLV. excellens, & antiquis renovandis Paradoxis plus æquo subtilis: Philolai Pythagorici amplexus Hypothesim Solis in Universi medio quietem, et Terreni Globi circularem motum edocuit: Astronomorum decus futurus, nisi ea in re, cum astris simul et ipse mentis vertigine circumageretur; non solum enim a communi Hominum sensu Hypothesis ipsa abhorrebat, quam et Aristarcho Samio acceptam referunt; sed quod multo maximum est, Scripturis Sanctis acerrime repugnat; illam tamen uno seculo post, Copernicum a nostro Hieronymo excepsisse, ac fecisse propriam: serio confirmasse; pervicaciterque sustinuisse, cui postremi hujus opus novi, ac stupendi argumenti, nondum impressum; vix tum enim Typographica Ars Johanne Guttembergio auctore cœperat in usu esse, in manus pervenerat, insignis Thomæ Cornelii testimonio in *Prolog. III. de Universit.* compertum est, ubi scribit: *Hæc sententia (De Motu Terreni Globi Circulari) apud Pythagoreos Incolas nostros primum nata, atque alta, multis ferme seculis oblitterata, & ex Hominum memoria pene deleta jacuerat, donec illam ab oblivione, atque silentio vindicavit Nicolaus Copernicus Borussus, qui cum omnem disciplinam, institutionemque, tum Hypotheses hujus absolutam cognitionem uni debet Italiæ. Nam præterquam quod multa Cardinalis Cusanus De Motu Terræ memoraverat, fama est Hieronymum Tallaviam Calabrum plurima secum animo agitasse, & nonnulla etiam de hoc sistematè conscripsisse; & illius tandem fato præcepti Adversaria in manus Copernici pervenisse. Hactenus Cornelius. Eadem quoque vide apud Auctorem Descript. Neap. in Theatr. Proleg.*

LAURENTIUS DARDANUS

Clar. circa An. Ch. 1450. **T**ropensis. Hunc scripsisse quoddam Volumen, dicit Marafiotus *Lib. II. Cap. XVIII.* exque eo Volumine fragmentum adducit, continens quandam fabulam satis ridiculam, quam vide apud eundem Marafiotum, qui eam excepit, & nimia credidit facilitate. Nos Dardanum in Marafioti fide, & verbo inter Scriptores ascribimus; cæterum qui ejus Volumen contineat ignoramus. An autem Dardanus ipse extiterit *Ἰππὸς Ζεύς*.

AN-

ANTONIUS ROCCHUS

Catacenſis Philoſophus, & Medicus eximius Alphonſo I. Regi acceptiſſimus: a quo munera peritiæ ſuæ digna accepiſſe narrat Toppius in 1450. *Biblioth. Clar. An.* CIOCCCC.

FRANCISCUS SIMONETA

Cacuriensis dictus Ciccus Calaber J. C., & V. Clariss. Floruit Ann. *Clar. An. Ch.* CIOCCCCCL. Hic doctrina, & prudentiâ singulari magnam apud 1450. Franciscum Sphortiam Mediolanensem Ducem auctoritatem nactus, ac Mediolani Prætor creatus; susceptisque pro Duce ipso laboribus arduis, tandem insidiis invidiæ petitus, quod plerumque Aulicis contingit, capite obtruncari septuagenarius jussus est An. CIOCCCCCLXXX. Papiæ sepultus in Templo Divi Dominici, in quo sequentes leguntur Inscriptiones. Quarum altera est:

*Principis Insulubrum fidus, quia sceptræ tuebar
Acephalon tumulo gens inimica dedit.
Me cœcum dicunt, vidi quia multa superstes:
Crede mihi, sine me Patria cœca manes.*

Altera vero est:

*Dum fidus servare volo Patriamque, Ducemque
Multorum insidiis proditus interii.
Ille, sed immensa celebrari laude meretur,
Qui vult vita, immo quam caruisse fide.*

Nos de eo multa diximus in nostris *Icon. Calab.* Interim vide plura apud Raynald. ad An. CIOCCCCCLXXXVII. Cor. in *Hist. Mediolan.* & lege Epistolas bene multas ad eum a Francisco Philolpho datas.

JOHANNES SIMONETA

Cacuriensis Francisci Frater, Vir magni ingenii, & bonarum Litterarum peritiâ nulli secundus. Claruit magna apud Franciscum Sphortiam Mediolanensem Ducem existimatione Ann. CIOCCCCCL. Scripsit opus ingens unius, & triginta Librorum De Rebus gestis ejusdem Francisci Sphortiae; cui Titulum fecit: *Commentar. Rerum gestarum Francisci Sphortiae Mediolanensis Ducis*. Quod opus Christophorus Landinus in Etruscum sermonem vertit: idemque præstitit Sebastianus Faustus; qui tamen in sua Versione edit. Venet. apud Curtium Trojanum de Navo CIOXLVIII. in 8. de plagio cogitans, & Auctoris nomen suppressit, & illum aliquatenus carpere non est veritus, quem interim universi laudaverunt.

Complectitur hæc Historia, quæ Mediolani primum apud Antonium Zarottum IX. Kal. Oct. CIOCLXXXVI. impressa prodit, tempus ab primo Alphonſi in Italiam adventu, & ab quarto, & vicesimo supra quadringentesimum, & millesimum An. a Natali Christi. ad sextum, & sexagesimum usque Annum, non solum Francisci Sphortiae, sed omnium etiam Italicorum Populorum, Regum, & Rerump. facta domi, forisque continentur: tanta fide, & religione litteris prodita, ut nihil gratiæ, atque adulationi datum esse constet: *Simoneta Calaber*, scribit Matthæus Toscanus, *Mediolanensis Ducis Sphortiae res gestas Historiæ commendavit ea sinceritate, ut de veritatis fide nemo jure dubitare possit: ea enim scripsit, quibus aut*

H

aut ipse interfuit, aut quæ a certissimis testibus accepit. Et sequitur: Hujus fratrem optimæ spei adolescentem (non bene heic Toscanus septuagenarium appellat adolescentem) ingratiſſimus Ludovicus Sphortia Francisci Filius indigna cæde sustulit, fraternis precibus, ac lacrymis haudquaquam exorabilis; Hinc in suo Pepl. Ital. pag. XV. recte cecinisse legitur:

Bellica dum vivet virtus, Dux Sfortia vivet,

Quique dedit chartis fortia facta Ducis.

Ast alter Simoneta perit florente quod ævo

Sævitie culpa est hæc Ludovica tua.

Cur vitam in paucos fratri non imperat annos

In multos Patri quam dedit ipse suo?

Laudant præterea insignia Opus Sabellicus *De Latin. Ling. reparat.*, Volaterran. in *Antropol.* pag. CCCXC., Franciscus Phileph. in *Epist.*, Gesner. in *Biblioth.*, Vossius *de Script. Latin.* fol. ICCCXV., Jovius in *Elog.* fol. CCXXXI. Philipp. Bergomas; Raphael du Frenze, Johannes de Flore lib. 1. Calabria Illustrata Par. II. Cap. 5. n. 294. Dominicus Martyre in M. S. Calabria Sacra, & profana tom. 1. lib. 4. Cap. 1. n. 3. Rutilius Benincasa in Almanacco tract. 7. Cap. 10. Gualterius in M. S. Muratorius in Tom. XXI. Rer. Ital. Scriptores fol. 167. & 168., Nicodemus, & alii.

Ex hac Familia, quæ Mediolani deinde propagata est, nati sunt Jacobus Simoneta J. C. & in Divinis Litteris egregie eruditus, propter quas animi dotes a Paulo III. S. R. E. Cardinalis creatus est, & Ludovicus Simoneta, & ipse a Pio IV. in Cardinalium albo conscriptus: qui in Tridentina Synodo Legatus bonam, & proficuum pro Catholica Religione Operam navavit. Quamvis Angelus Simoneta Johannis frater, & ipse propterea Cacusienſis etiam doctissimus extiterit, & a Francisco Sphortia Orator ad Alphonsum Regem, & ad Remp. Venetam missus perhibeatur. Ex Joh. fratre suo in VIII. Sphortiad., & ex Cor. in Hist. Mediolan.

ANTONIUS POERIUS

Clar. An. Ch. 1457. **T**Abernensis Jurisconsultus multi nominis, quem propterea Nicolaus Toppius in suam retulit Bibliothecam. Clar. An. CCCCCCLVII.

NICOLAUS

Clar. An. Ch. 1460. **R**eginus Medicus. Clar. An. CCCCCCLX. Hic omnia Galeni Opera in Latinum vertit: quorum aliqua excusa sunt Venetiis apud Juntas. Vertit etiam in Latinum Opera Medica Nicolai Alexandrini, prodieruntque Ingolstadii CIDIXXII. dein Venet. apud Andream Arrivabenum. Cæterum pauca extant ex operibus ab eo translatis. Scripsit Librum de *Cemate*, qui Græcè desideratur = *Collationem Locorum Galeni*, & Hippocratis emendatiorem. Vid. Gefner. in *Biblioth.* fol. ICCCXXI., & Barr. Lib. III. Cap. IV.

HENRICUS DE MOJO

Clar. An. Ch. 1480. **C**ropanensis Congregat. Floren. Monachus, ex Abbate Calabro-Maria, sive Altilia Archiepiscopus Siberenas Ann. CCCCCCLXXXIII., Alphonso I., & Ferdinando Regibus acceptissimus. Hic inter valde doctos numeratur ab Ughell. in Ital. Sac. Tom. IX. fol. ICLXXXV., & Topp. in *Biblioth.*

JOH. BAPTISTA DE SANCTO BLASIO

Castroveteris, sive Cauloniata, quæ Urbs nunc Castrovetum dicitur, Clar. An. Ch. Philosophus, & Jurisconsultus celebris: in Patavina Universitate U- 1490. triusque Juris Cathedricus primarius. Clar. Ann. CCCCCXC. Hunc Philippus Bergomas ad eum annum Patavium repetit; sed certe domicilii causa, non originis, vel nativitatis. De eo vid. Flor. Lib. I. Cap. IV.

BERNARDINETTUS FRANCHUS

Consentinus Clar. circ. An. CCCCCXC. Scripsit *De Rebus Calabris*, Clar. circa An. & *de earum vicissitudinibus* ex Francisco Zazzera de *Fam. Constan.* Ch. 1490. Part. I. *De Nobil. Ital.* fol. CXXIV., & vid. de eo *Termin.*, & alios.

JULIUS POMPONIUS LÆTUS

AMygdalariensis in Domestico Feudo natus: alias dictus Julius Pomponius Clar. An. Ch. *Fortunatus*, & post mortem Pauli II. Pont. Max. Mœcenatis 1490. sui: *Infortunatus*, & *Pomponius Sabinus*. Apud Pope-Blount in *Cens. Celeb.* dicitur: *Petrus Calaber*: apud alios *Bernardinus*: quod nomen ipse deinde mutavit. Atque heic illud initio statim succurrit, quod narrat Majoragius in *Orat. pro seipso ad Senatum Mediolanensem*: apud quem de mutatione nominis fuerat accusatus: *Pomponius Lætus*, ait, *Vir summa eruditione, atque dicendi elegantia clarus, cum a Paulo II. Pont. Max., cujus consuetudine familiariter utebatur, molli quodammodo brachio reprehenderetur, quod mutato nomine, cum ante Bernardinus diceretur, se Pomponium Lætum vocari juberet: Quid hoc, inquit, ad te Pontifex Maxime? An si me Fœniculum appellari voluissim id reprehenderes? Risit ad hanc responsionem Pontifex; neque illum impediendum esse censuit, quominus suo sibi arbitrio nomen adoptaret.* (fol. LXXIX. edit. Venet. CIDLXXXIII.)

Pomponius, igitur, Romæ, scribit M. Antonius Sabellicus, ejus Vitæ Scriptor, & Discipulus, Petro Monopolitano aliquandiu dedit operam Poetæ, & Oratori suæ ætatis clarissimo. Mox sub Laurentio Vallensi tantum profecit, ut eo defuncto, continuo in magna nominis celebritate esse cœperit, ut qui ex omnibus illis affectatoribus, unus omnium prædicatione dignus haberetur, qui in defuncti locum succederet. Itaque Romanæ Gymnasio omnium favore collocatur; principemque locum ab initio adeptus, duo ferme de triginta annos, nescias majore gratia, an auctoritate illum tutatus est (In Vit. Pompon.). Docuit autem tanto concursu, ut ipsum crepusculo proficiscentem Romana Joventus post gallicinium præoccupandis subselliis præveniret. Ipse vero e Quirinali sæpe solus laternam præferens ad Gymnasium proficiscebatur. In Quirinali quoque Academiam instituisse omnium bonarum artium, ex qua, veluti ex Equo Trojano innumera pene ingenia prodiisse; Virosque doctos undique convenientes hospitio liberaliter excipere solitum domi suæ, quam cultissima Bibliotheca, vetustisque Marmoribus, & signis exornaverat, narrat Joh. Matthæus Toscanus Lib. I. Pepl. Ital. fol. XXIV.

Claruit sub quattuor Summis Pontificibus: Paulo II., Xisto IV., Innocentio VIII., & Alexandro VI. a quo postremo in Germaniam missus veterum Auctorum Libros perquirere, multos Romam advexit: ac veteres Historias diligenter scrutatus, ut Vossius ait, factus est omnis vetustatis peritissimus: *Præceptor meus*, scribit citatus Sabellicus in *Schol. ad Sueton. Vitell. Cap. III.*, *Pomponius Lætus omnium, qui ætate nostra fuere, omnisque*

vetustatis peritissimus. Quod & idem dicunt Alex. ab Alex. III. *Genial. XI.*, Angelus Politianus *Miscellan. Cap. LXXIII.*, Gyrardus *De Antiq. Poet. Dial. IV.* Leander Albertus in *Ital.*, Beatus Rhenanus in *Epist. ad Theodor. Grefmund.*, & alii.

Jam vero in Romani sermonis elegantia princeps evasit, ipso pariter Ludovico Vives testante in *Lib. de Conscrib. Epist.*, a quo alioquin in *Lib. de Trad. Discipl.* male Pomponius audierat. Sed & Ludovico suffragantur Franciscus Floridus Sabinus in *Apolog.*, Antonius Masorg. *Orat. X.*, nec deignatur Erasmus his verbis, suum pariter addere calculum: Pomponius Latus, ait, *elegantia Romani sermonis contentus nihil affectavit ultra*. Revera ille, quem nominavimus, Vives hæc agebat: Pomponius Latus Romanæ puritatis adeo studiosus, ut nec Græcè quidem scire voluerit, ne quid alienum sonaret, aut admisceret linguae illi. Ita, & verba habet electa, & dictionem satis castigatam. (cit. *Lib. ult. de Conscrib. Epist.*)

Scripsit Pomponius I. *Librum de Mahomete* edit. Basileæ apud Henric. Petrum CIDDIX. in 8. Ex quo forte audit: Religionis Paganæ admirator. II. *Compendium Historiæ Romanæ*, in quo de Cæsaribus agit edit. Venet. CIDCCCCXCIX. in 4. III. *De Magistratibus Romanis*. IV. *De Arte Grammatica*. V. *Epistolas Varias*. VI. *Antiquitates Urbis Romæ*. VII. *Statii, ejusque Patris Vitam*. VIII. *Emendationes Sallustii, ejusque Vitam*. IX. *Emendationes in Varronem*. Quæ partim Venetiis, partim Romæ, & Parisiis impressa sunt, & omnia simul Argentinæ An. CIDCIXV. in 4. apud Schurerium. X. *Librum de Legibus*. XI. *De Sacerdotiis, & Jurispræritis*. XII. *Vitas Cæsarum ab interitu Gordiani Junioris, usque ad Justinum III.* XIII. *Autographum in Quintilianum, Martialem, & alia ejusmodi*, quæ & ipsa cum ejus Operibus M. S. extare in Musæo Laurentii Pignorii Thomasio notatum, & Vossio. XIV. *Glossarium Medicum*. Sed &: Non pauca quoque, scribit Toscanus ibid., ejus scripta supersunt, magnam Romanæ Historiæ, totique antiquitati lucem ferentia: plura tamen in direptione domus per civilem seditionem sub Xisto Pontifice intercidisse creduntur.

Obiit Pomponius septuagenarius, Alex. VI. Pontifice, gelidissimi vini potu ventriculi opprimente calorem: elatusque est, scribit Jovius in *Elog.* Eruditorum insignium piis humeris, honestante funus familia purpuratâ Alexandri Pontificis, & laudante Marso Oratore. Cum autem variis Elogiis Tumulus ornaretur, hoc Epigramma Pontani, locum consensu publico obtinuit:

Pomponi, tibi pro tumulo sit laurea sylva.

Ossa, Maris rores, myrteaque umbra tegant:

Teque tegant, artusque tuos violaque, roseque

Ver habeat, Zephyros spiret, & ipse cinis.

Stillet, & ipse cinis, quas, & Parnassus, & antra

Thespia, & ipse suas, Ascrea ministret aquas.

Non heic illud præteruisse nostræ fuerit ingenuitatis Jovium, scilicet & Toscanum hallucinari, dum alter Pomponium nostrum Picenum facit: alter Salernitanum: cui postremo Toppius, cum de more Calabriæ nostræ adversetur, libenter adhæret. His omnibus exufflandis præsto sit nobis unus testis Pomponii Synchronus: Pomponii Discipulus, qui patriam Magistris sui nosse poterat melius Jovio, melius Toscano. Unus, inquam, & idem, ut sic dixerim, inimicus, qui nimirum Calabriam alioquin vellit, & ex ea habuisse Magistrum quodammodo dedignetur: Marcus Antonius Sabellicus is sit, qui in Vita Pomponii Lati sic scribit: *Ortus est Pomponius Latus in Calabris quibus dempto Græcorum Commento, nihil est tota Italiâ simplicius &c.* Ita Sabellicus. Igitur missis aliis Scriptoribus: Thoma

ma Pope-Blount in *Cens. Celeb. Auct.*, Paulo Merula *Cosmogr. in M. Græc.*, Philippo Borgomate in *supplem.* Leandro Alberti in *Ital. Reg. IX.*, Ferdinando Ughello in *M. Græc.*, Auctore Novi Atlant. *Lib. IV.*, Theophilo Raynaldo *Tom. VIII. fol. CCLII.*, & *IDLVI.* aliisque innumeris, cui magis credendum sit in hac re Sabellico, an aliis? Oculato Testi, an aurito? saltem Pragmatici judicent; ac imprimis Toppius, dum propio servit affectui, prius fidem, & testimoniorum momenta perpendat, quam contra Calabriam nostram calculum suum injiciat in Urnam.

ANGELUS

Calaber. Scriptorem hunc Anno Christi CIDCCCCXC. florentem Cal. *Clar. An. Ch.* Calabriæ nostræ asserit Joh. Albertus Fabricius in *Indic. Generali* suæ 1490. Biblioth. Græc. Litt. A. his verbis: Angelus Calaber Abbas, Constantini Lascaris Byzantini Discipulus. Ejus Homilia *Εἰσα Βασι* in Ramos Palmarum incipit: *Εὐχὴ δὲ ὡσεὶ εὐαγγέλιον* apud Illustrissimum Carolum de Monte-ha: haftenus Joh. Fabricius. Reliqua de Angelo perinde scia cum ignavissimis.

S. FRANCISCUS DE PAULA

Paulæ ex Jacobo Martolilla, aliis: Martorella Consentino Patre, & *Clar. An. Ch.* Vienna a Fiscaldo Matre natus Ann. CIDCCCCXVI., & hic verè 1490. Sapientiæ Sæctator, inter humanæ Sapientiæ Professores ascribi non dedignabitur. Quippe qui Ordinis Minimorum, quos ita dictos voluit, ut, quemadmodum Hieronymus scribit in *Epist. ad Rustic. primi omnium fierent*; Institutor, & Patriarcha, Fratribus suis scripsit Italice = *La Regola de suoi Frati*, quam ter ab eo reformatam, eâ nunc demum, quam postremam conscripsit, utuntur = *Quella delle Moniche del suo Ordine, & anche del Terzo Istituto, & = Il Correttorio, & il Ceremoniale*. Nam de ejus Epistolis, quas Romæ edidit Franciscus Præste dictus a Longobardo, illas Apocryphas esse censuit S. C. *Indic. Rom.* tamen si esse alioquin quasdam Epistolas ab ipso S. Patriarcha vere conscriptas non dubitaverim. Sed enim Italico carmine Epicæ Poëseos genere, quod nos octonis versibus usurpamus, *Dominicam Passionem* illum pariter scripsisse, & hoc ejus Poema M. S. in una ex primoribus Europæ Bibliothecis servari a doctissimo Viro Amico, & Meccenate nostro Ignatio Maria Como, de quo supra dictum est, accepimus. Hinc merito a Posserino in suo *De Ecclesiast. Scriptoris. apparat.* annumeratur inter Scriptores Ecclesiasticos. Obiit Turone in Gallia unum, & nonagesimum annum agens. De eo nos in nostris *Icon. Calab.* plura dicemus.

Illud heic non prætermiserim, quod Volaterranus Franciscum Siculum dicit: quod vel ea, quæ de Sicilia nomine Calabriæ juxta, atque Siciliae Insulæ communi non uno in loco in nostra hac Bibliotheca sunt repetita, confirmat: vel si rem ad Insulam pertrahi ex falsa opinione Volaterrani, quanta apud nonnullos Scriptores Calabria nostra indigno livore laboret, ab usque Ciceronis ævo defluxo, dilucide ostendit. Quando Cicero dedignatus quodammodo a Calabris, & a Pythagoræis præsertim, de quibus loquitur, non modo reliquam Italiam, & Orientalem Græciam, sed ipsos quoque Romanos Instituitis, ac disciplinis fuisse eruditos, velle se hoc subticere, ait: *ne ea quæ peperisse ipsi putamus, aliunde didicisse videamur*. Ita Tullius in *IV. Tusc.* At præstat invidiam pati, quam invidiam agere: oderint Calabros, ut velint: in hujusmodi exteros labi non est insolens: interim ad doctos nostratûm virorum voces aures obstruere non poterunt; &

Clar. An. Ch.
1500.

Consentinus Poeta Elegantissimus, Academiae Celeberrimae, quam Cl. Pontanus instituerat, Musa insinuante cooptatus. Claruit Ann. Ch. CIDI. Proderunt ejus Latina Poemata sub Epigraphe: *Auli Pyrrhi Cicadae Adolescentis Patricii Consentini Poemata*. Neap. CIDI. quibus ingeniosa Auctoris Elegancia egregia laude commendatur.

JANUS PARRHASIUS

Clar. An. Ch.
1500.

Consentiae Patriae suae decus, & ornamentum: tunc dictus *Aulus Janus Parrhasius*, cum ea mentis vertigo Litteratos invaderet, ut nomen mutarent. Qua de re vide quae docte satis, & erudite congeffit Carolus Nardi in suis *Observ. super Sannaz. de Part. Virg. §. IV.* Nam proprie dicebatur *Joh. Paulus Parisius* ex Nobilissima Parisiorum Familia. Natus An. CCCCCCLXX. *Vir summae eruditionis, ac nulli Professorum Latinae Linguae secundus*. Ex Matthæo Toscano Lib. III. *Pepl. Ital.*, & sane profunde doctus ex Bartio XXI. *Animadvers. X.* Hic Ferdinando II. Regi carus, a quo Domini Titulo honoratus est: *Uxorem duxerat, ut Jovio in Elog. notatum, Demetrii Chalcondylis filiam, qua felici cognatione & Socer, & Gener mutui suffragatores in Scholis, utriusque linguae imperium tenuerunt; tanta Parrhasii fama, ut Trivultius summae dignitatis sexagenarius Imperator, inter Juvenes Auditores conspiceretur.*

Nec Mediolani tantum docuit, ubi Trivultium habuit Auditorem, & Andream Alciatum Celeberrimum J. C. ex Claud. Minore in *Vit. Alciat.* sed Romam tunc praesertim ad docendum legitur accessit, cum Leo X. Auream sui seculi eloquentiam in Urbem revocare contenderet. Cujus ad eum hæc extat Bulla, quam originaliter in Bibliotheca S. Joh. ad Carbonariam Neapoli repertam, Toppio in hæc referente, accepimus = *Leo PP. X. = Dilecte Fili salutem, & Apostolicam benedictionem = Cupientes ut Romanum Gymnasium Optimis Doctoribus abundet, quo ii, qui se bonis artibus dediderunt ea ex re percipere fructus uberiores possint; De tua in Studiis mitioribus doctrina certiores facti, ad ea docenda, profitendaque Romae publice Te eligimus, statuimusque ut singulis annis ducentos aureos haberes. Quamobrem hortamur Te, ut ad Urbem quamprimum Te conferas: libenti enim, & paterno animo Te videbimus. Dat. Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris. Die XXVIII. Sept. CIDI. P. An. II. = P. Bembo.*

Docuit, ergo, & Romae summo plausu, donec podagra correptus in Patriam rediret, in qua mori voluit, qui suis alioquin scriptis fuerat in omni ævo victurus. Et quidem tam feliciter, tantaque cum laude in scribendo versatus erat, notat Henricus Stephanus in *Epist. ad Ludovicum Castrovetum*, ut nihil parvum ab eo esset expectandum. Et paulo post ait: *Hunc, enim, præ ceteris fere omnibus, qui Poetas Commentariis illustrarunt, & variâ doctrinâ, & judicio, & ingenio, & memoriâ valuisse, limaue exactiore usum esse persuasum habeo.*

„ Scripsit, igitur, Parrhasius = In Cl. Claudianum de Raptu Proserpinae Libros Comment., edit. Basileæ apud Robert. Winter CIDI. XXXIX. in 4. = In *Epist. Heroid. Ovidii* Comment. apud Johan. Tacuin. de Tridin. CIDI. XXII., Francfurti, & Brixiae apud Ludovicum Britannicum CIDI. in 4. = *Compendium Rhetoricæ* ex optimatis utriusque linguae Auctoribus excerptum. Basileæ apud dictum Winter CIDI. XXXIX. in 8. = *Epistolas, Orationem, & Annotationes*

„ in

„ in Ciceronis *Orat. pro Milone*. Parisiis CIDI. LXVII. in 8. = *Orationem ante prælectionem Epist. Ciceronis ad Atticum*. Extat in prim. Tom. *Thesaur. Crit. pag. IDCCCXX., & IDCCCXXVII.* = In *Horat. Flacci Artem Poet. Comment. Neap. cura, & studio Bernardini Martyrani* apud Joh. Sultzbach. CIDI. XXXI. in 4. = *De Rebus per Epistolam quaesitis Lib. XX.*, ut notat Sertorius Quattrimanus in suo *Libro M. S. De origine, & principio Civitatis Consentinae*: Quorum tres tantum editi sunt Parisiis, & Ludovico Castroveto nuncupati. Barrius dicit esse XXV. Certe in editis extat *Syllage IV. De Rebus per Epist. quaesitis*, aliaque ad Rem Criticam spectantia, bis edita: primo apud Henric. Stephanum in 8. Secundo apud Gruterum in 1. Tom. *Thesauri Crit. a pag. IDCCCXXI.*, usque ad IDCCCLXXVII. De hoc opere sic scribit Joh. Pierius Ciminus in *Epist. ad Coriolanum Martyranum in Canis. Grammat. apud Barr. Lib. II. Cap. VII. Summopere dolendum est, quod nescio cujus iniquitate ejus opera fuerint intercepta. Imprimis etiam, deslenda est illius Divini Operis jactura. De Rebus per Epistolam quaesitis, quod ipse sæpenumero vidi, quod erat ad editionem paratum; Librisque constabat quinque, & viginti, ubi diversorum Auctorum loca pene infinita, Platonisque numeris obscuriora animata, Divinaque illa dicendi ubertate explicabantur. Scripsit quoque = Super Ovid. in *Ibin Commentarium* ex Gadd. Tom. II. *De Script. pag. CLXXXII.* Vel potius *Annotationes* ex Quattriman. ad Barr. l. c. = Super Ovidii *Metamorf. Annotationes* ex Gesner. De his tamen duabus ejus Operibus, cum non appareant. dubitant Eruditi an extent. Item = *Lucubrationes in Livium*, quas idem Parrhasius scripsisse se dicit in *Praef. super Comment. Claudianæ*. „ Extant præterea Neapoli in Reg. Bibliotheca S. Joh. ad Carbonariam sequentia ejus Opera M. S. in Ciceronis *Paradoxa* = *Liber de Viris Illustribus* = In *Caii Balbi Lib. III. in fol.* = *Prælectiones in Auctores diversos* = In *Cæsar. Commentarios* = In *Valerium Maximum* = *Libellus de arte dicendi* = In *Epist. Cic. ad Atticum* = *De Fragmentis Grammaticæ* = *Expositio super primum Librum Ciceronis de Oratore* = *Annotata in L. Florum* = *Annotata super Statii Sylvas* = *Commentarius super Elegias Tibulli* = *Commentarius super Satyras Juvenalis* = *Comment. super Satyras Persii* = *Comment. super priores Lib. IV. Æneid. Virgilii* = *Annotationes super tres Libros Cornelii Taciti* = *Annotationes super primum Librum Odarum Horatii* = *Annotationes super Valerium Flaccum* = *Tractatus de Sybari, Crate, & Urbe Thurio* = *Liber Epistolarum ad varios amicos* = *Liber suorum Poematum* = *Comment. super Librum Virorum Illustrium, cujus Auctorem putat esse non C. Plinium, sed Corn. Nepotem* = *Liber Poemat. super Libros, quos ipse in Cathedris exposuerat* = *Apologia contra Furium* = In *Ausonii Senarium Annotationes* = *De Quæstionibus Rhetoricis.**

„ Sed & Pausaniam in Latinum vertit, & Fl. Sospitrum, atque Charisium Veteres Grammaticos, qui interciderant, ab se repertos, idem edendos curavit Neap. apud Joh. Pierium Ciminum CIDI. XXXI.

Queritur Barrius l. c., multa, quæ Parrhasium Auctorem habuerunt, aliorum nomine edita esse; ac Plagii Aldum, & Paulum Manutios insinuat, praesertim propter partem quandam ex *Comment. Parrhasii in Virgilii Æneid.*, & Libros aliquot ex illis quos de Rebus per Epistolam quaesitis conscripserat; multisque argumentis querelam hanc probabilem reddit. Nos sic censemus: profecisse quidem Manutios ex Parrhasii laboribus, sed eam esse styli naturam, ut non diu aliquis cum aliena jactura locupletari queat.

Obit, nec admodum senex Parrhasius: cujus Elogium Matthæus Tosca-

scanus ejus pariter Auditor ex laudato Minoe ibidem in hæc legitur conscripisse in Pepl. Italiæ pag. LXIII. & LXIV.

Ille sui janus Sæcli Varro, ille veterum

Torquentem excussit, turba magistra, tibi.

Abdita Cecropiæ doctrinæ claustra refregit,

In Latinumque tuas transtulit, Hellas, opes.

Non satis est veterum quod vatum ænigmata solvit

Ille etiam numeros exprimit arte pari.

JOH. PIERIUS CIMINUS

Clar. An. Ch. 1510. **C**onsentinus Parrhasii Auditor. Scripsit *Epistolam ad Coriolanum Martyranum in Charisium Grammaticum*, quæ extat cum Charisii Libro in Biblioth. Vaticana ex Barr. *Lib. II. Cap. VII.* Vid. in Parrhasii prodiisse autem Epistolam hanc non Neap. tantum, ut in Parrhasio dictum, sed nuper quoque prodiit Genevæ in fronte Fl. Sosipatr. Charis. *CID.CCXXII.* in 4.

CAROLUS JARDINUS

Clar. An. Ch. 1500. **M**alatenfis, Parrhasii Auditor, Vir Græce, & Latine doctus, qui Romæ humanas Litteras publice est professus; excessitque rebus humanis admodum juvenis, cum se in Litterarum ocio morum in modum accinxisset ex Barr. *Lib. II. Cap. VIII.* Meminerunt de eo Spera *Lib. IV. fol. CCCCXXV.*, & Topp. in Biblioth.

JACOBUS CABALLUS

Clar. An. Ch. 1510. **A**mantheanus Jurisconsultus multi nominis ex Topp. in Biblioth. eumque dicit *Domini titulo honoratum in Execut. XVII. CID.CCXX. fol. CCXII.* in *M. Archiv. R. C.*, fuitque M. C. V. Judex sub Johanna II. ex Amat. in Pantopol.

FRANCISCUS GAROFALUS

Clar. An. Ch. 1510. **C**onsentinus Jurisconsultus clarissimus ex Topp. in Biblioth. *Clar. Ann. CID.CCVII.* Legatione Urbis functus est ad Ferdinandum Regem; fuitque M. C. V. Judex ex Amat. in Pantopol.

CHRYSOSTOMUS PALUMBUS

Clar. An. Ch. 1510. **O**pedensis Cælestinus Vir doctissimus. *Clar. An. CID.CCX. Scripsit Chronicon Monasterii Cælestinorum de Casaluce in Campania ex M. S. Gualter.*

NICOLAUS DE ROGIANO

Clar. An. Ch. 1515. **R**ogianensis, sic enim vulgo Oppidum hoc nominatur, alioquin Vergianum Barrio dicitur. Orator, & Poeta nobilis, Jani Parrhasii in Rom. Cathedra successor. *Clar. An. CID.CCXV.* Scripsit latino carmine *Libros IV. Sylvarum = De Conquestu Italiæ, & De Rebus Sacris, & alia quædam, apud Petrum Angelum Speram Lib. IV. De Nobil. Profess. fol. CCCCLI.*

FRANCISCUS PYRRHINUS

Cetrariensis Philosophus insignis. *Clar. An. CID.CCXV.* Leonis X. Summo Pont. familiaris. Extat Romæ in Basilica S. Laurentii in Damaso sequens in ejus Tumulo Inscriptio:

Deo Immo Sacrum.

Francisco Pyrrino a Cetrario Leonis X. Pon. Max. Familiaris. Julii Card. de Medicis a Secretis. Homini & fide eximia, & Litteris, ac moribus cultissimis, usuque Rerum, & Nationum variarum in primis habito, Idoneo ad Principum curas pertractandas. Initio fortuna secundioris ex humanis rebus erepto. I. A. Sadoletus ejusdem Pont. a Secretis Amico Optimo, benemerenti fecit. Vixit An. XLVIII. Neminem unquam, nisi morte offendit.

PETRUS PAULUS PARISIUS

Clar. An. Ch. 1520. **C**onsentia, vel, ut scribit Acetus, Filini natus An. *CID.CCC.CLXXIII.* ex Nobilissima Parisiorum Familia, S. R. E. Cardinalis Tit. S. Balbinæ. Vir Pontificii, & Cæsarei Juris Consultissimus: quod Romæ primum, summo plausu, publice est interpretatus: dein Patavii *CID.CCXI.* & demum, defuncto Carolo Ruino, Bononiæ, ubi Andreæ Alciatum successorem habuit, ex Pancirol. *Lib. II. De Clar. Legum Interpret.*; Namque ejus cum late fama inclaresceret, Romam a Paulo III. Pon. Max. arcessitus, Apostolicæ Cameræ Auditor, dein Episcopus Nuscanus, mox Anglonensis, & demum An. *CID.CXL.* S. R. E. Cardinalis creatus est; ac biennio post, una cum Morono, & Polo Cardinalibus S. C. Tridentini Legatus electus est, & Præses; Iterumque post annum, una cum Marcello Cervino Card. S. Crucis ad Carolum V. Cæsarem, Genovæ degentem Legatus mittitur: post quam Legationem Signandis gratiæ Libellis præpositus Ciacconio proditur, & Oldoino.

Sed enim ad ejus laudem non mediocriter conducit, quod se Præceptore duo Viri Hugo Boncompagnus Bononiensis, & Vincentius Laureus Tropeensis adeo profecerint, ut alter Pon. Max., Gregorius III. nominatus, alter S. R. E. Cardinalis creari meruerint, quod Flaminius Parisius Episcopus Bitontinus *Lib. I. g. 2. de Resign. Benefic.* notatum reliquit.

Jam vero quæ ingenii Eminentissimi hujus Scriptoris Monumenta supersunt, hæc sunt cedro digna, & æternitate = *Consiliorum Petri Pauli Parisii S. R. E. Cardinalis amplissimi, Pontificii, Cæsarei que Juris Consultissimi Pars I. II. III. & IV. Francofurti CID.CXC.*, & Venet. apud Nicolaum Bevilacquam, & Socios *CID.CCLXX.* in fol. De hoc opere notat Ciacconius: Scripsit (Petrus Paulus Card. Parisius) *Consiliorum Volumina quatuor, quibus largas sibi comparavit opes = In secundum Decretalium lectiones; idest in Cap. Præsentia, & in Cap. Quam contra de Probat. = De Testibus, De Exceptionibus, De Præscriptionibus ex Joh. Baptista Ziletto in Indice Lib. in fol. XI. at. = Commentar. in quatuor Juris Civilis postmeridianas Lectiones, ex Ciaccon. laudat. = Epistolas Canonicas super Cod., & Digest., & = Additiones ad Bartolum. Ex M. S. Gualt.*

Postremo Petrus Paulus, qui prius allegatus uxori susceptum ex ea filium, cum ipsa uxore simul amiserat, mox ingenii sui, his veluti foetibus superstitibus, obiit Romæ V. Id. Maii *CID.CXLV.* sepultusque est in

in Ecclesia S. Mariæ Angelorum ad Thermas : in cuius Tumulo sequens legitur Epiraphium.

Petro Paulo Parisio Consentino S. R. E. Presbytero Card. Qui ob celebrem Jurisprudentiæ famam in Nobiliss. Italiæ Cathedris spectatæ a Paulo III. Pon. Max. Bononiâ Romam Accitus, Apostol. primum Cam. Auditor, mox in amplif. Ord. Ascriptus; signandisq; gratiæ Libellis Præposit. Sac. tandem Conc. Trid. Legatus, ac Præses electus, ut vivens ætatis suæ Christianæque Reip. præsentis consilio, atque virtute, ita post mortem præclariss. editis ingenii, atque doctrinæ monument. plurimum posteritati profuit. Obiit V. Id. Maii Anno Sal. CIOXLV. Ætat. suæ LXXII. Flaminio Parisius Episc. Bituntinus Gentilis sui, studiorum, & gloriæ Æmulus Patriæ, & Familiæ ornamento fieri Testamento mandavit. Qui vixit An. XL. Fabritius Cajeta, & Prosper Parisius Exequunt. Curr. An. CIOCCIII. Corpus humo tegitur: Fama per ora volat: Spiritus astra tenet.

De eo meminerunt cum laude Paulus Jovius Lib. XLII., Valentinus Froster in Hist. Legal., Angelus Portinarus in Hist. Patavin. Lib. VII. Cap. IV., Toppius, & Nicodemus in Biblioth., Ughell. in Ital. Sac., & in Appendic. ad Ciaccon. Michael Justinian. super Conc. Trident. Indict. XIII., Pallavicin. in Hist. Conc. Trident. Lib. V. Cap. I. & II. & alii.

AURELIUS GAUDERINUS

Clar. An. Ch. 1520. SYllanensis Vir multæ, & variæ eruditionis. Clar. Ann. CIOXXX. Edidit: Duas Orationes luculentissimas: Unam de Philosophia, alteram de Virtute. Bononiæ apud Benedictum Hectorem CIOXXXIII. in 8. Ex Amat. in Pantopol.

LAURENTIUS GAUDERINUS

Clar. An. Ch. 1520. SYllanensis Vir eruditissimus. Clar. An. CIOXXXV. Docuit publice Bononiæ Humanas Litteras, ibique edidit: Libros X. Latinarum, & Jocosarum Epistolarum. Ex Spera Lib. IV. De Nobil. Profess. Gramm. fol. CCCXLVII. relat. a Topp. in Biblioth.

PETRUS CONTESTABILIS CIACCIUS

Clar. An. Ch. 1520. COnsentinus ex Nobilissima Ciacciorum Familia J. C. eximius, & Regius Consiliarius. Clar. Ann. CIOXXXVIII. Hunc doctissimum extitisse dicit Topp. in Biblioth. illumque narrat ob servitia præstata immunitatem ab Rege a public. vectigal. obtinuisse.

ANTONIUS HYERONYMUS N.

Clar. An. Ch. 1520. CHariatensis Præsul inter eos, qui sedentibus Leone X. & Clem. VII. Pontificibus, erant, omnium consensu doctissimus: a quibus Piceni Prolegatus, & Asculi Commissarius destinatus est: ejusque opera in arduis illorum temporum negociis præfatos Pontifices usos esse proditum est. Hinc extant duo ejus Volumina M. S. in fol., quibus exactam Rerum a se gestarum in negociis ipsis pertractandis historiam exhibet: quibusque etiam contemporaneæ Historiæ, quæ Rerum feracitate eximia est, & non inu-

inutilis accessio fit, & lux non mediocris infertur. Extabant autem duo ipsa volumina penes Cl. Virum Petrum Polidorum, Frentanum de Calabria nostra benemeritum, nunc vero penes ejus Nepotem Franciscum Antonium Polidorum scimus extare. Meminerunt de Antonio Hieronymo Fridericus Ubaldinus in Vit. Ang. Colotti Episc. Nuc. pag. XXI., Tafur. in Script. Regni, & alii.

CAMILLUS LUCIFERUS

CRotoniata, ejusque Urbis Archidiaconus, Vir Humanis Litteris valde excultus. Clar. An. CIOXXX. Scripsit Historiam Civitatis Crotonensis: de qua meminit Joh. Bapt. de Nola Molisius, eamque M. S. remansisse, eaque se in plerisque usum esse testatur in Chron. pag. 54. Vid. de eo Tafur. in Script. Regni Neap.

JOH. BAPTISTA MARTYRANUS

COnsentinus Vir eruditione clariss. ex Acet., & Poeta Jucundus. Flor. Clar. An. Ch. 1520. An. CIOXXX. Multa scripsit Italice, quæ interciderunt. De his Martyrani Poemat. sic scribit Leander Albert. in Descript. Italiæ: Joh. Baptista Martyranus Vir vari, & curiosi ingenii, argutis, & ornatis Poematibus suis, sublimitatem, subtilitatem, & amœnitatem propriæ doctrinæ cunctis mortalibus exhibet.

ANTONINUS PONTO

CAsulensis Vir Græce, & Latine eruditissimus Lib. II. Cap. VIII. Scripsit opus, cui Titulum nuncupavit: Romitipon, editum Romæ apud Antonium Blandum de Apula CIOXXXIV. in 4. Quo in Religiosos debacchatus, Romam describens, in illa temporis caligine, non admodum Romanæ Religionis favere sese demonstrabat.

VINCENTIUS VIANÆUS, aliis VOJANUS

Maidanus, quod Oppidum Melanium Barrio dicitur, Medicus, & Chirurgus eximius, qui, ut laudatus Barrius Lib. II. Cap. IX. notatum reliquit: Primus Labia, & Nasos mutilos instaurandi artem excogitavit. Et addit: Fuit & Bernardinus ejus ex Fratre Nepos, & artis heres. Viget modo hujus filius, & iidem artis heres. Puto Vincentium quidem claruisse Anno CIOXXX. Sed enim idem Barrius eod. Lib. Cap. XIII. de Tro-pæa Urbe loquutus, meminit de alio Vianæo sibi synchrono, cui Petronomen, quem Tropæensem facit: Vivit, ait, Petrus Vianæus Medicus Chirurgus, qui præter cætera Labia, & Nasos mutilos integritati restituit. Notat hoc mecum eruditissimus Nicodemus ad Topp.; Quare vel hic Vianæus Tropæensis eadem arte caller cum Maidano, vel Barrius memoria labitur, vel ridet utroque; nam si eam artem reperissent, quam dicit; nemini per mundum truncis naribus esset eundem; & tamen, ut Hieronymus ait: An unus in Urbe Roma est, qui habeat truncas inhonesto vulnere naves? (Epist. ad Bonas.)

TIBERIUS RUSSILIANUS

Clar. An. Ch.
1520.

Calaber. Vixit An. CIDIXX. Vir suo malo eruditus, & gloriæ Patriæ suæ, Nationisque nullius compendii. De quo Gabriel Naudæus in suo de Cardano Judicio, edito Amstelædami CIDIOLIV. fol. V. hæc scribit: Nam quis ferat Cardanum ejus impiæ vanitatis accusari ob excogitatum a se thema Natalitium D. N. Jesu Christi; quod tamen Tiberius Russilianus Sex. Calaber, sæculo præcedente, tribus variis Schematibus proposuerat in Apologetico, ut illum vocavit, adversus Cucullatos, Qui ex quadringentis propositionibus, quas Bononiæ Florentiæ, Patavii publice docendas susceperat, duodecim velut Hæreticorum placitis affines, damnaverat; & hæc imprimis, qua dicebat, quod Christum, quoad Corporis compagem elementariam, astris suppositum, ejusque genituram, & Prophetam magnum, & ea, quæ circa Corpus evenerunt, præsertim violentum ejus mortis genus nuntiasset, non inconvenit. Hanc enim Conclusionem, simul cum aliis, ut Tiberius defenderet Librum edidit, sedente Leone X. eo titulo, quem supra retulimus; & tria Christi geneseos Themata, secundum tres rationabiles differentium Doctorum opiniones, in eo tam luculenter enarravit, ut mirum potius sit Cardanum habuisse, unde post ipsum raumationes, & spicilegia colligeret. Verum nec ipse Tiberius Russilianus nullo alio Auctore, tam grande nefas molitus est. Nam Petrus de Alilaco &c. Et pauli post: Ceterum patet inde quam Vaser Cardanus fuerit; nam cum certo certius exploratum haberet Themata Christi natalitia ab Alliaceri, & Tiberio Russiliano exarata fuisse; nec illum latere possent, quæ Picus, Albumassar, & Bacchonus, de illis dixerant, noluit tamen eorum unquam meminisse, ut vulgo Litteratorum inventum istud suum fuisse persuaderet &c. Hactenus Naudæus.

DIONYSIUS SACCUS

Clar. An. Ch.
1520.

Policastrensis Franciscanus de observantia Vir doctissimus, & eloquentissimus, ex Episcopo Dorinen. creatus Archiepiscopus Rhemenfis: Leonis X. ad Galliarum Regem Legatus, in cujus Regis Aula mox inter primos, & Pares, quos dicunt, ascriptus. Plurimum ibi Reginarum, & præsertim Claudiæ Reginæ a Sacris Confessionibus fuit: a qua postrema unam ex Spinis Coronæ Dominicæ dono acceptam Policastri in Ecclesia S. Mariæ collocavit: de qua meminit Petrus Tom. III. de Mirac. perpet. Cap. VI. Claruit Dionysius ex dictis An. Ch. CIDIXX. Meminerunt de eo multi apud Nostrates Amat., & Accet.

ANTONIUS THYLESIUS

Clar. An. Ch.
1520.

Consentinus, ex Nobiliss. Thylesiorum Familia, Orator, & Poeta insignis ex Jovio in Elog., & Matthæo Toscano in Pepl. Ital. Lib. III. Clar. An. Ch. CIDIXX. Bernardini Thylesii Viri Cl. Patruus, & Præceptor. Docuit publice Mediolani bonas Litteras summo plausu, pari fructu. Ibi præ cæteris Auditores habuit Rodolphum Collinum, & Joh. Jacobum Ammannum, in Collegio Tigurino alterum Græcæ, alterum Latinæ eloquentiæ Professore, utrosque Præceptores Gesneri, ex eod. Gesner. in Biblioth. Sed & a Carolo V. Cæsare ad instituendum bonis litteris Philippum II. Filium suum arcessitus proditur ab Amat.

Ejus dicendi puritas, elegantia, & gravitas sublimis; quamobrem in Præfat. ejus Tragæd. Imber Aureus dictæ, scribit Lælius Alexander: Cum Tra-

Tragædia hæc Antonii Thylesii Viri, mediusfidius, ut ejus scripta declarant, ingenio, ac variâ doctrinâ expoliti, in manus meas pervenerint, sic ipsa sermonis elegantia, dicendique puritas: sic passim servata gravitas, sententiarumque splendor ubique sese mihi offerebant, ut non possem non majorem in modum admirari Virum his temporibus nostris id scriptis suis assequutum esse, quod nemo, post veteres illos, ne attingere quidem ausus est. Seneca enim, tametsi plenus sententiarum sit, arsque fortasse, quæ præstari a Scriptoribus omnibus præcipue debet, in eo non requiratur, tantum abest, ut eum Latine, ac pure loquutum esse existimem, ut ob id etiam in Latinorum Scriptorum numerum cooptandum esse minime censeam. At Thylesius de suo, non autem aliena scripta invadens, latine ita pure, ac proprie omnia Nobis exponit, ut Plautino, vel potius Terentiano ore eloqui videatur.

Scriptis = Orationem Latinam in funere Joh. Jacobi Trivultii, quam & ipse Romæ recitavit An. CIDIXXVI. in die Divi Lucæ = Annotationes in Horatium Flaccum edit. Venet. CIDIOLIX. apud Bonellum, sub hoc Tit. Annotationes Doctissimorum Antonii Thylesii Consentini, Francisci Robertelli Utinensis, & Henrici Glareani apprime utiles &c. = De Coronarum generibus apud antiquos Comment. ad Joh. Matthæum Gybertum. Colonia CIDIXXXI. in 8., & Basileæ CIDIOLV. in 8. = Libellum de coloribus. Basileæ CIDIOLV., & iterum ibidem in fine Actuarii de Urinis apud Cratandrum, & apud Trobevium, pro appendice Lazari Boyssii ex Gesner. = Cycloper hexametro carmine, & = Galateam Elegiaco. Tiguri apud Frostoverum CIDIXXXI. in 8. = Imber Aureum Tragædiam de Danae Acrisii filia, quam Jupiter in auream pluviam mutatus, gravidam fecit. Norimbergæ CIDIXXX. in 8. ex Gesner. = Idyllia, seu Poemata sex, videlicet = Æneam = Lucernam = Thetin = Charites, vel Fraga = Arundinem, & = Prometheum. Quorum: Lucerna, Arundo, Æneas prodierunt Basileæ apud Joh. Operinum CIDIOLV. una cum = Arancola, & = Cicindela, quæ & Ipse conscripserat ex Gesner. Epitom. cum Ad. dit. Simleri, & Joh. Jacobi Frisii = Reticulum = Hortulum = Tibiam = Navitarum laborem = Parmam = Turrin de Cælo percussam = Heniam de obitu Patris, una cum prædicta Lucerna excusa esse Romæ apud Franciscum Minutium Calvum CIDIXXIV. remanentibus M. S. apud Rodolphum Collinum Thetide, Charitide, & Promethæo, ut notatum in eadem Gesner. Epitom. = O tum Archintorum carmine concinnatum ex eod. Gesner. = Phœnicem = Orphæum = Uranum ex Sertor. Quattrim. Extant aliquot ex his Thylesii Operibus reimpressa in Amphib. Sapien. Socrat. Joco. Ser. Scriptis, & alia quædam, quorum notitiâ caremus. De eo præter Jovium, Tossanum, Quattrimanum, Toppium, Nicodemum, multos cum laude meminisse satis constat.

BERNARDINUS THYLESIUS.

Consentinus Antonii Nepos, natus Anno CIDIIX. Vir Clariss. Græce, & Latine doctus: Orator, & Poeta: cujus stylus ad Lucretia-
1509.
ce, & Latine doctus: Orator, & Poeta: cujus stylus ad Lucretia-
num proxime accedit ex Topp. Philosophus vero omnium consensu doctissimus, & celebratissimus. SSum. PP. Clementi VII. Paulo III. Marcello II. Pio IV. & Gregorio XIII., acceptissimus, ac Cardinali Farne-
sio Litteratorum tunc Mæcenati valde carus: quem solitum dicere accepimus criminantibus Thylesii doctrinam: Thylesio absente, omnes blaterant: præsentem obmutescunt.

Primus omnium contra Aristotelem insurrexit; & modio Brixianq
consulto, quæ propria excogitaverat Rerum principia, calorem, frigus, at-
que

que materiam: partimque forsitan interpolata novo Philosophiæ suæ systemate sententia Parmenidis libere, & incunctanter exprompsit, a quo sequuti mox Chartesius, Galilæus, cæterique Recentiores, idemque inter cæteros Thomas Campanella, in Aristotelem hincere didicerunt. Quod quamvis plerisque, & præsertim Bachoni de Verulamio in *Tractatu de Principiis*, atque *Origin. secundum fabulas Cupidinis, & Cæli, Parmenidis, Zelesii &c.* Solino Antonio Mantuano *Apologia* in eum edita, & Jacobo Antonio Marra displicuisset: qui postremus longe unde *Propugnaculum Aristotelis* contra eundem Thylesum elaboravit; placuit tamen multis, qui mox sententiam sequuti Thylefiani Philosophi a Thylefio Magistro audierunt, inter quos unus fertur Insignis Thomas Campanella, qui devorato intra paucos dies, Libro Thylefii, perspectaque ejus philosophandi ratione, atque probata, nec mora scribit Jan. Nycius Erythræus in *Phynac. minus undecim Mensibus ad Martæ Librum, undecim annorum labore exaratum rescriptit*.

Eddidit, ergo Opus suum celebre = *De Rerum natura juxta propria principia Libri IX.* primum Romæ CIDDCLXV. ex Gesner. dein Neap. CIDDCLXX. in 4. cum aliquibus a priore editione varietatibus, apud Josephum Cacchium; & iterum Neap. CIDDCLXXVI. apud Horatium Salvianum in fol. & postremo prodiit Genevæ apud Eustachium Vignon. Extat ejus Operis Italica versio Francisci Martelli M. S. in Bibliotheca M. Ducis Etruriæ ex Nicodemo.

Scripsit præterea = *De his. quæ in ære fiunt, &c.* = *De Terræmotibus* Librum unum, qui & ipse versus est in Italicum ab eodem Martello: Extatque M. S. in eadem Bibliotheca M. Ducis; Latine vero prodiit Neap. apud dictum Cacchium. CIDDCLXX. = *De Mari* Librum unum Neap. apud eundem Cacchium CIDDCLXX. in 4. = *De Colorum generatione* Opusculum ibid. apud eundem, eodem anno, & fol. 4. = *Varios Libellos de Rebus Naturalibus* inter quos illum = *De Somno* & illum = *Quod Animal Universum ab unica Animæ substantia gubernetur* ex Editione Antonii Persii. Venet. CIDDXC. = *De Febribus* Librum M. S. ex Quattriman. in *Epist.* ad Joh. Bapt. Vecchietum pag. XXIV., quamvis in *Epist.* ad Joh. Mariam Bernandum neget Librum hunc extare, aut certo posse reperiri. = Scripsit denique *Dissertationem de Fulmine*; quod instar Ferri in Oppido Caltrivillaro ceciderat. Ex eod. Quattriman. ibid. & Carmirina aliquot latina in laudem Johannæ Castriotæ, quæ cum aliis ejusdem argumenti a plerisque exarata prodierunt.

Obit Bernardinus An. CIDLXXXVIII., cum duo de nonaginta Annis vixisset: In cujus Tumulo Sertorius Quattrimanus sequentia Carmina inscripsit:

*Exiguum nati tumulum posuere parenti,
Exiguas tibi præbet opes sors dira Telesi:
At tibi perpetuum nomen, famamque perennem
Ingenii monumenta dabunt, Cæloque micabis
Lux nova syderco, nulloque aboleberis ævo.*

Celebrant viri clariss. doctrinam Innumeri, inter quos idem Bachon. de Verulamio l. c. dixisse non dubitavit: illum *Scientiis utilem & nonnullorum placitorum emendatorem*, & *novorum Hominum primum agnoscimus*: late plura Leonardus de Capua, Auctor Hist. Civ. lib. XXXIV. Cap. VIII. Tessler in *Eloges des Scavans*, Tayonus lib. IX. Cap. XXXV. Mover in *Diction.*, & Alii, quos vide apud Conradum Gegnerum in *Bibliotheca fol. CXVI.* Joh. Imperialem in suo *Musæo Hip. Physic. fol. LXXIX.* Janum Pe-lusium Lib. I. *Poemat. fol. LIII.* Thomam Campanell. Scipione Mazzell. ejus discipulum, & alios.

Jopoleus Philosophus, & Medicus, omnium sui florentissimi ævi celeberrimus; Claruit enim An. CIDDXX. Hunc Sinveffam quidam re-
petunt, quæis Toppius libenter adhæret; Verum deceptis Sinveffani vocabulo, quod Niphus ipse usurpavit, venia danda est; cæterum res ita se habet. Niphus, cum jam puer; mortua Matre, a Patre, & Noverca male haberetur, aufugit domo, & se Neapolim recepit: Quem præclaram præ se indolem ferentem Sinveffanus quidam cum esset intuitus, Sinveffam in domum suam duxit, ut Liberis suis inferviret. Qui quod acris ingenii, ac gloriæ cupidus esset, simul cum illis in litterarum studium incumbit; Atque inde cum eisdem Patavium profectus, Philosophiæ studio acriter navavit operam. Cumque postea Sinveffam, ac Neapolim reversus, Patrem omnia bona dilapidasse, ac subinde mortuum esse percepisset, noluit amplius Jopolim patriam suam redire, sed Sinveffæ Uxorem duxit, & Neapoli multos annos Philosophiam publice est professus. Verum Ipse in Sinveffanorum gratiam, quod apud eos aliquando degerit, uxoremque duxerit, Sinveffanum se scribebat. Quanquam sæpius in Gymnasio palam Calabrum se esse fateretur: Et in *epistola*, quæ est ad Arenarum Principem, in *Comment. super Perihermenas*, se Calabrum esse testatur. Id quod tamen in secunda Operis editione, sublatum fuit; dein vero tota *Epistola* sublata est. Hæc Barrius Lib. II. Cap. XIII. *De antiq. & Situ Calab.*

Ne qui tamen suspectum testem in ea re Barrium esse contendat, illum meminisse decet, honestum Scriptorem in negotio, nec tum vetustatis tenebris valde abdito, nec tum testium penuria valde ignoto (quid enim tum ætatis intercedebat inter Niphum, & Barrium, si illi sub Paulo III. mori, huic sub Pio V. Pon. Max. florere contingit?) noluisse famæ suæ fædo commento, turpi fūco tam pessime consulere, si quibus facile mox redargutis, cæteris rebus, quas pro illustranda Calabria conscripserat fidem subinde ademisset. Vivebant enim vero tunc qui Niphum, & Barrium cognoscerent; imo hic novisse se pariter Jopoli dicit Niphi propinguos; dum ergo verum audaciter temerasset, quis ad hæc, quæ tum erant notissima, non eum mendacem proclamasset? quis non eum pudoris omnis oblitum redarguisset? ac Sinveffa tota nonne Barrium manifesti plagii postulasset: cujus molem ab humeris mea suis depellere, atque amoliri nequivisset. Porro hic non adeo mente exciderat, nec Calabria in tantam aliorum Virorum æque Illustrum penuriam inciderat, ut ille, nisi raptò Sinveffanis Nipho, eam Regionem, exornare non posse putaret.

Sed fingamus Barrium, hac una in re, patriotico victum affectu, fuisse mentitum, certe alienigenæ Scriptores haud perinde pari affectu ad mentiendum adigi poterant. Ex Scriptoribus autem illi magis credatur necesse est, qui vel tempore prior, vel autoritate potior sit, vel certe, qui rem, de qua quæstio est, ex professo potius, quam obiter pertractarit. Jovius, igitur, Autor Sinchronus vel sola temporis, & autoritatis ratione ad vindicandum a Sinveffanis Niphum sufficeret, nisi etiam ratione pertractatæ quæstionis ex professo ad idem Cabriel Naudeus gravissimus Testis accederet. Is ergo Eminentissimorum Cardinalium Francisci a Balneo, Francisci Barberini, Julii Mazareni, ac Serenissimæ Christianæ Reginae Suecorum Bibliothecarius, natus Parisiis anno MDC. scilicet post quingagesimum circiter annum ab obitu Niphi: Librorum, Autorumque notitia plene imbutus, ac vir sane, nominis inter Litteratos magni ex

BIBLIOTHECA

74
Gassendo (de vit. Peiresk): In omni vetustatis ratione, cum industria, diligentia, ac labore plurimo versatus, ex Gasp. de Simeon. (Epist. ad Leon. Allat.) Iudicio, & lectione plane incomparabilis, ac vere *ἐμπειρὸς βιβλιοφίλος* ex Coring. Is, inquam, de Augustini Niphi Patria, Cognominibus, Discipulis, Laudatoribus, aliisque de rebus, ad eum spectantibus, in Prefat. Opusc. Moral. & Polit. ejusdem Niphi, quæ cum ipsius Naudæi iudicio, prodierunt Parisiis sumptibus Roleti le Duc an. MDCXLV. in 4. latissime cum disputasset, perpensis omnibus momentis, quæ quoquomodo Sinvestanis faverent, postremo concludit: Quo sane modo si Niphus loquutus fuisset, & se Jopolsensem Calabrum Patria: Lave vero Sinvestanum dixisset. . . . . Omnino siquidem Jopolsensis Calaber extitit. Contentit Naudæo Nicodemus in suis ad Toppii Bibliothecam additionibus: Nec dissimiliter censent reliqui Scriptores post Speram; ut si modo paucos excipias, quæ Toppius adheret, nemo sit, qui neget Augustinum Niphum omnino Jopolsensem Calabrum extitisse; ac ideo se dixisse Sinvestanum, velut Civitati illi gratificaretur, ut cum Barrio dictum, vel, ut Ego quidem censeo, quia Jopoli obscuro loco natus, eam Patriam sibi potius elegerit, in qua cœperat ejus fortuna fulgere; Namque is fuit, qui Mediceæ Familiæ Arma, & Cognomen aliquando affectavit assumere Carolæ V. Cæsare concedente. Sane vidi ego Neapoli Genealogicam Arborem Familæ Niphorum: cujus stipes Augustinus hic noster erat: ex qua statim intellexi eam arborem altioribus radicibus ideo esse destitutam, quia fuerat alio translata, sensuque protenus inde generis sumptum initium, unde Nobilitas cœperat inclarescere. Sed jam inanem quæstionem vexare, & nodum in scyrpo querere definamus, atque ad ea, quæ nostri argumenti sunt stilus accedat.

Scriptit Niphus multa, & præclara: de quibus Sanderus Tom. I. Flandrie Illustr. pag. LXVI. sic ait: Extant Divina Augustini illius Opera; quorum cum aliqua Ego nuper evolverem, adeo mihi jucunda, sapidaque eorum lectio fuit, ut dulcius me quidquam totâ vitâ, inter omnes Italiæ Scriptores quanquam omnium pene mellita sit dictio, summusque nitor, ac re exin iudicium, ac profunda doctrina, quancumque complecti cupias facultatem) legisse non meminerim &c. Præsertim vero in omnes Aristotelis Libros scripsit Commentaria: de quibus idem, quem laudavimus Naudæus l. c. Quod si quis, inquit, a D. Thoma discesserit (cujus, ut etiam Alberti Magni sapientia Cœlestis potius, quam humana Scholæ documenta fuisse videntur) is nullum alium reperturus sit inter Latinos Aristotelis Interpretes, cui, seu Librorum editorum multitudine, seu dogmatum Aristotelis perpetua, constantique propugnatione, seu denique sententiarum ejusdem explicatione facillima, gloriam eruditionis, & pervagatæ in omnes Europæ Provincias, perque omnium ora celebritatis concedere merito debeat. Sed enim Librorum omnium Augustini Niphi Catalogum in duas classes divisum, sequentem ab ipso Naudæo accepimus.

Augustini Niphi Librorum omnium editorum Catalogus. Prima classis
Commentariorum in Aristotelem, & averroem = Translatio, & expositio
Librorum Aristotelis de Interpretatione. Venet. apud Octavian. Scotum
CICLOXXXVII. Parisiis apud Joh. de Roigny CICLOLI. in fol. = Commen-
taria in Libros priorum Analyticorum Aristotelis. Neap. CICLOXVI. Ve-
net. apud Hieron. Scot. CICLOXLIX. apud Juntas CICLOLIII. in fol. = Com-
mentaria in Libros posteriorum Analyticorum. Parisiis apud Jacobum
Kerver MDXL. Venet. apud Octavian. Scot. MDLIII. & MDLXV.
in fol. = Commentaria in VIII. Libros Topicorum. Venet. apud eundem
CICLOXXXIII. & CICLOLIV. in fol. Parisiis apud dictum Kerver cum

cum Tex. Græc. & Latin. CICLOXLII. in fol. = Expositio in Libros de
Sophisticis Elenchis Venet. apud eundem CICLOXXXIV. Parisiis apud
Joh. Roigny CICLOXL. in fol. = Expositio, atque Interpretatio in tres
Libros Aristotelis de Rhetorica. Venet. CICLOXXXVIII. in fol. = Con-
versio in latinum sermonem, & expositio Librorum Arist. de Physico
auditu, recognit. cum Scholiis in margine. Venet. CICLOXIX. CICLOXLIII.
& CICLOXLX. & apud Juntas ibidem CICLOLII. in fol. Sunt Libri
duo; reliqui sex intacti remanserunt, Augustino morte prævento; penes
quem autem remanserint, ignotum = Translatio Librorum IV. de Cœ-
lo, & Mundo, cum eorundem expositione. Venet. apud eundem Scot.
CICLOXXV. CICLOXL. CICLOLIV. & ibid. eodem anno, apud Jun-
tas in fol. = Interpretationes, & Commentaria, item Paralipomena,
& dilucidationes in duos Libros de Generatione, & Corruptione. Ve-
net. apud Scot. CICLOXLIII. CICLOXXVI. CICLOL. in fol. = In IV.
Aristot. Libros Meteorologicos Comment. Venet. CICLOXXXI. apud
Scot. CICLOXLVII. cum ejus Effigie, & CICLOL. in fol. = Collecta-
nea, & Comment. in tres libros de Anima. Venet. apud eundem CID-
LOXXII. CICLOXLIX. CICLOLIX. & apud Juntas CICLOXLIV.
in fol. = Comment. in Libros Arist. de Physiognomia, & de animali
motu, Juventute, & Senectute, Vita, & Morte &c. Venet. apud Scot.
CICLOXXXIII. & apud Hieronym. Scot. CICLOL. & CICLOLIX.
in fol. = In XII. Libros de prima Philosophia expositio ibid. apud dict.
Hieron. Scot. CICLOXLVII. & CICLOLVIII. i fol. = In eisdem
Libros Metaphysicarum Disputationum Dilucidarium Venet. CICLOXXI.
in fol. = In duodecimum Metaphysices Arist. Volumen Comment. ibid.
apud Octavian. Scot. CICLOXVIII. in fol. = Expositiones in omnes Ari-
stotelis Libros de historia, partibus, & generatione animalium. ibid.
apud dict. Hieronym. Scotum CICLOXLVI. in fol. = Commentationes in
Librum Averrois de Substantia Orbis. ibid. apud Octavian. Scot. CID-
LOVIII. CICLOXIX. CICLOXLVI. & CICLOLXX. in fol. = In duos
Libros Averrois de Animæ beatitudine Comment. ibid. apud eundem
CICLOVIII. CICLOXXIV. in fol. = Commentationes in Averrois de-
structiones destructionum contra Algazelem. ibid. apud eundem CID-
LOXVII. in fol. & Lugduni, cum Averrois operibus editis in 8. apud
Scipionem de Gabiano.

Classis secunda Librorum, quos Niphus proprio Marte composuit = De
Intellectu Libri VI. & = De Dæmonibus Libri III. Editi simul Venet.
CICLOIII. & apud heredes Octaviani Scoti CICLOXXXVII. in fol. =
De Immortalitate Animæ adversus Petrum Pomponatium. ibid. apud
eosdem CICLOXVIII. CICLOXXIV. in fol. = Averrois de mixtione
defensio. ibid. apud eosdem CICLOV. in fol. = De Infinitate primi Mo-
toris quæstio. Jungitur fere semper Comment. in Lib. de Generat. & Cor-
rupt. sed excusa sigillatim reperitur Venet. CICLOIV. in fol. = Codicillus
de Sensu agente. Edit. simul cum Commentar. in destruction. destruction. =
De artificiosa interpretat. Somniorum, & de Prophetia Libelli duo. Sub-
duntur Commentar. in Lib. de Physiognom. juven. &c. = De diebus Cri-
ticis, seu decretoriis. Venet. apud Pentium de Leuco MDV. apud Ale-
xandrum Celedonium MDIV. cum = Enunciatis de medicamentorum
electionibus apud Octav. Scot. MDXIX. in fol. Argentorati, apud Hen-
ric. Fabole in 8. Marpurgi MDCXIV. in 4. = De nostrarum calamita-
tum causis Liber. Venet. apud hered. Octav. Scoti MDV. in fol. = Eru-
ditiones, & Apotelesmata Ptolomæi. Neap. MDXIII. in fol. = De figu-
ris Stellarum Helionoricis. Neap. MDXX. in fol. = De verissimis tem-

porum signis Comment. Venet. apud Hieronym. Scotum MDL. in 8. =
 De falsa diluvii prognosticatione, quæ ex conventu omnium Planeta-
 rum, qui in Piscibus continget anno MDXXIV. divulgata est Libri
 tres. Neap. apud Joh. Pasquettum MDXIX. in 4. Bononiæ MDXX. in 8.
 (Anno MDXXIV. imposturâ, ut notat Joseph Bonfin. Hist. Sic. Lib. II.
 ejusdam Monachi, rumor Februario mense increbuerat ex Planetarum
 aspectu in signo Piscium conjunctione diluvium futurum, quo omnes ab-
 forberentur; adeo ut non pauci utriusque Siciliæ Proceres in Cacumini-
 bus Montium Ædículas sibi construxerint; Populusque, concepta formidi-
 ne, consternatus, ad Augustinum Niphum Philosophum, & Astronomum
 peritissimum confugerit: qui sedata multitudine verbo, & exemplo, ni-
 hil timendum esse constanter asseruit. Resque ita accidit: nihil imbrum
 mense illo, imo summa serenitas. Ita Bonfin. = De ratione medendi
 Libri IV. ad Curtium Sessam Alumnum suum. Neap. apud Mattheum
 Cancer. MDLI. in 8. = Dialectica ludrica. Venet. apud Alex. de Burdonis
 MDXXI. in 8. = Epitomata Rhetorica ludrica. Venet. apud Philippum
 Pincium MDXXI. in 8. = De Auguriis Libri II. Basileæ apud Hervæ-
 gium MDXXXIV. Marpurgi, addito etiam Tractatu de Diebus Criticis
 MDXIV. in 8. Gallice vero reddit per Antonium Molinque Lugduni in
 8. & Parisiis MDLXVI. in 16. His accesserunt = Urania divinatricis, quo
 ad Astrologiæ generalia Libri II. = Prima pars Opusculorum in V. Li-
 bros divisa. Venet. apud Hieronym. Scotum MDXXXV. in 4. & Parisiis
 MDCXLV. in 4. Opuscula vero contenta sunt = De vera vivendi liber-
 tate Libri II. = De Divitiis Liber I. = De his, qui in solitudine apte
 vivere possunt Liber I. = De Sanctitate, & Prophanitate = De Miseri-
 cordia Liber I. = De regnandi peritia Libri V. Neap. MDXXIII. in 4.
 Parisiis iterum eod. anno quo supra = De his, quæ ab optimo Principe
 agenda sunt Libellus. Florentiæ MDXXI. in 4. Parisiis MDCXLV. =
 De pulchro, & amore Libri II. Romæ MDXXXI. in 4. Lugduni MD-
 XLVIII. in 8. Lugduni Batavorum MDCXLI. in 12. Parisiis MDCXLV.
 in 4. = De Re Aurica ad Phaulsanam. Neap. MDXXXIV. in 4. Parisiis
 MDCXLV. in 4.
 Haftenus ex Naudæo. Accedunt ex Toppio in Bibliotheca = De Ar-
 morum, litterarumque comparatione Commentariolus ad Andream Ca-
 rasam Sanseverinensem Principem = De Inimicitiarum lucro ad Anto-
 nium Isceram = Apologia Socratis, & Aristotelis ad Ludovicum Cano-
 sam Episcopum Veronen. Neap. per Evangelistam Papien heredem Sigis-
 mundi Mayr MDCXXVI. in 4. = De Rege, & Tyranno. Ibid. apud
 eundem anno, & folio isdem.

Obiit Niphus, ut cum Barrio dictum supra, anno MDXLVI. hono-
 ratus Diplomatus Leonis X. Pont. Max. & Principis Salerni, relatis a
 Toppio: laudatusque est Epitaphiis Galeatii Floremondi, M. Antonii Fla-
 minii adductis a Sanderio, & Francisci Suvertii: quod postremum Epita-
 phium Sinveffæ in Templo FF. Prædicatorum, in ejus Tumulo inscriptum
 & in Select. Christian. Orb. Delic. ejus Auctoris Lib. V. fol. LXXI. relatum,
 hujusmodi accepimus

Dum lapidi titulum mœrens Galeacius addit,

Et tristi curat funera, cum gemitu,

Se quis honos tumuli: non hoc tibi Niphe, supremum,

Sed Patriæ, & misero stat mihi munus ait.

Næ vivis meliore tui tu parte. Levamen

Nos luctus mediis querimus in lacrimis.

Extat, & de eo Pauli Jovii elogium fol. CXLV. Meminerunt etiam cum lau-

laude Conradus Gesnerus in Biblioth. fol. XCII. Petrus Gravina in Epistolis
 fol. LXXXVI. & C. Joh. Antonius Vander de Script. Medic. fol. LXV. Joh.
 Pierius Valerianus, & Cornelius Tellius De Litterat. Infelic. in Appendic.
 fol. XIII. Janus Anisius Lib. II. fol. XXI. & XXVII. Pæmar. & latissime San-
 derus in sua Flandria; qua in Regione extat nunc Niphorum Familia
 Titulis, & Imaginibus clara: eo scilicet a Ferdinando Augustini Filio
 translata: cujus Sanderus ipse numerat mox propagatos Heroes.

VINCENTIUS NIPHUS.

J Opoleus, Augustini germanus frater: Instituto Dominicanus: Magnus Clar. An. Ch.
 Italia Philosophus nuncupatus: quem Augustinus ipse in Philosophia 1520.
 nunquam se superasse testatur, apud Leandr. Albert. Lib. IV. De Vir. Illustr.
 Ord. Prædic. Philosophiam publice docuit Salerni. ex Topp. in Biblioth. ubi
 & Vincentium repetit Sinveffam; sed jam Toppio in Augustino abunde
 satisfacimus. Meminit de eo Amat. in Pentapol.

AGATHIUS GUIDACERIUS.

A Rothenensis, quod Oppidum in ulteriore Calabria est. Presbyter Lati- Clar. An. Ch.
 ne, Græce, & præsertim Hebraice doctissimus. Claruit An. Ch. 1527.
 MDXXVII. Hic, scribit Barrius, Romæ Hebraicas Litteras publice docuit,
 Leone X. & Clemente VII. PP. Inde Bibliotheca, quam multo studio, sibi
 comparaverat, amissa ea in direptione, quæ per Carolum Borbonium facta
 est, Parisios adiit: ibi plures annos easdem Litteras publice est professus.
 (Lib. III. Cap. XX.)

Cum enim (narrat Genebrardus in Chronogr. ad Ann. CIOIOXXX.)
 Franciscus I. Galliarum Rex Sermonis Hebraici, Græci, & Latini splen-
 dorem, in ejus Regni Scholis veteri dissipatum barbarie, atque depulsum,
 iterum revocandum statuisset, Agathium nostrum, una cum Francisco Va-
 tablo, destinato aureorum ducentorum salario, selegit, qui Hebraicas Lit-
 teras publice docerent. Docuit, ergo Agathius summo plausu, pari cura,
 atque diligentia. Quamobrem Paulus Paradisus, & ipse unus, quem Rex
 Linguarum, quas diximus, Doctorem elegerat in Dial. De modo legend.
 Lib., ita scribit: Mattheus: Talem, dicebat Præceptor, pronunciationem ha-
 bent Hispani. Ego semel, & iterum Lectionibus illius Regii Professoris in-
 terfuit, qui hanc litteram Hhhaifu adeo Religiose pronunciabat. Martialis.
 Cujusne ais? (nam duo sunt, & alii Hebraicorum Regii Interpretes, præter
 Præceptorem) Agathii ne, an Vatabli? Mattheus: Agathii sane, qui mihi in
 hoc Judæorum accuratam nimium pronunciationem affectare videtur. Martia-
 lis: Imo vero Arabum potius &c.

Et si autem publicis Lectionibus tantâ curâ obstrictus esset, ingenii
 tamen sui monumenta edere non omisit, quibus tum hac ipsa ejus in He-
 braicis Litteris peritia, tum Theologica facultate, & Divinarum, qua mi-
 re pollebat, Scripturarum Scientia, universæ posteritati prodesset. Scripsit,
 ergo, = Grammaticam Hebraicam editam Parisiis An. CIOIOXL., in 8.,
 qua se in addiscenda Lingua Hebraica doctissimus Antonius Magliabechius,
 in quadam Epistola apud Nicodemum, utiliter usum esse dicebat: ejusque
 Operis putat plures editiones existere. Equidem Gesnerus in Biblioth. fol.
 XV. meminit alterius Opusculi, quod idem Guidacerius Peculium inscrip-
 serat, Lutetia excusum apud Wechelium CIOIOXXXVII., ut notatum etiam
 in Epitome ejusdem Gesneri, cum Addit. Simleri, & Frisii: Cujus Opuscu-
 li argumentum sunt primæ præceptiones Linguae Sanctæ ex probatissimis He-

Hebræorum Præceptoribus Mose Kimki, Pethah Debavai, Michlol, aliisque, de Litteris, de Punctis, de quantitate Syllabarum, de Accentibus, deque perfecta pronunciandi ratione. Sed & in Epistola proemiali ejusdem Opusculi meminit Guidacerius de *Commentariis in Linguam Sanctam* a se scriptis, nec dum absolutis, apud laudat. Gesnerum: a quo in annotationis circa dictum Opusculum accepimus Guidacerium etiam scripsisse = *De Laudibus Psalmorum* = *In primum Psalmorum* = *In Orationem Dominicam*, & = *Verba Domini in Monte*. Quod autem scripserit & = *In Daniele* Barrio notatum accepimus.

Extant, autem, ex eo, præter Grammaticam, & Opusculum, quæ notavimus = *Versio*, & *Comment. in Cantic. Cantorum*. Excus. Parisiis CIDIXXXI. in 4., & = *Versio*, & *Comment. in XXIV. priores Psalmos Davidis*. Edit. Parisiis CIDIXL. in 8. Ex quibus a se scriptis Operibus quantus ac qualis Vir fuerit facile cognoscitur.

Obiit Guidacerius Anno VIII. Pontificatus Pauli III. ex Barrio, vel III. ex Spera *Lib. V. De Nobil. Profess. Gramm. fol. IXLVIII.*

Scribit Lambinus in *Epist. nuncupat. suorum Comment. in Horat. ad Carolum IX.* Guidacerium nostrum Hispanum fuisse: Qua quidem in re eo quoque argumento Lambinus credendus non est, quod & Paulum Paradisum, certe equidem Venetum, Hispanum pariter dicit. Tamen non est constans in omnibus Lambinianæ Lucubrationis editionibus lapsus; & in antiquis quidem non reperitur: in recentibus invidiâ Nationis nostræ irreplisse dicendus est. Cæterum utcumque Lambinus mentiat, quid refert, dum illi universa Scriptorum turba refragatur? Dum idem, quod primum est, Guidacerius palam se nostratem esse in prædictis ejus *Comment. super Cantic.*, & *super Psalm.* Edit. Parisien. profitetur? in quibus dicit se esse Catacensem, scilicet Urbem Ulterioris Calabriae principem, ut omnes fere, qui in longinquis Regionibus degunt, facere consueverunt, patriam usurpans. Non est, igitur, cur de aperto mendacio magnopere laboremus; nam ea, quæ sese palam falsa depredicant, si velint anxie redargui, oleum, & opera luderentur.

TIBERIUS ROSELLUS

Clar. An. Ch. 1530. **G**eminianensis Philosophus Augustini Niphi Auditor. Clar. Ann. CIDIXXX. Neapoli, post Niphum Præceptorem suum, primum locum inter Philosophos obtinuit, teste Barrio. Hic Salerni plures annos Philosophiam publice est professus; quæ tum Philosophorum Academia in tota Italia, & universa ferme Europa maxime florebat; sed inde Africæ visendæ impatiens, in eam veniens, ibi a Mancipio suo sopore sepultus interfectus est. Ex eodem Barr. *Lib. III. Cap. XX.*

LUDOVICUS SERRA

Clar. An. Ch. 1530. **C**onsentinus Jurisconsultus non mediocris ingenii ex Topp. Clar. Ann. CIDIXXX. Edidit Opus inscriptum: *Speculationes novæ super difficillima Lege Gallus ff. de Lib. & Posth. apprimè necessaria*. Neap. apud Matth. Cancer. CIDIXXXVIII. in 4.

JOHANNES BAPTISTA AMICUS

Clar. An. Ch. 1530. **C**onsentinus, adolescens Latine, Grece, & Hebraice doctissimus ex Topp. *in Biblioth. Clar. An. Ch. CIDIXXX. Hic, scribit Barrius Lib. II. cap.*

cap. VII.; juxta Peripateticorum placita Cælestium Corporum motus descripsit, nullis usus eccentricis, aut epicyclis: res ab antiquissimis Philosophis tot sæcula frustra tentata; & ni immatura morte fuisset præventus, aggressus esset majora. Equidem Patavii annum agens ætatis suæ XXVII., cum ingenio, quam ætate major esset, invidiam sibi conflagavit, cujus stylo vulnerratus occubuit: quare ibi in ejus Tumulo, sequens legitur Epitaphium, relatum a Schradero in suis *Monum. Ital. fol. XI. a terg.*

Johanni Baptista Amico

Consentino, qui cum omnes omnium liberalium artium
Disciplinas, miro ingenio, solerti industria,
Incredibili studio Latine, Græce, atque etiam Hebraice
Percurisset feliciter.

Ipsa adolescentia, suorumque laborum, & vigiliarum cursu
Pene confecto, a Sicario ignoto, literarum, ut putatur,
Virtutisque invidia, interfectus est.

CIDIXXXVIII.

Pramia, quæ referunt aliis, vitamque perennem
Virtutes, uni huic causa fuere necis.

CORIOLANUS MARTYRANUS

Consentinus Secretarius Regni, dein vero Ecclesiasticæ Militiæ ascriptus Clar. An. Ch. 1530. Episcopus Marcopolitanus Orator, & Poeta clarissimus, Græce, & Latine doctus. Clar. An. Ch. MDXXX. De quo Antonius Guidus in *Epist. ad eum conscripta: Mehercule*, ait, *ita res se habet Magnas Vir es, Coriolane, & cujus paucos pares in omni, & doctrina, & scribendi genere reperiri putem posse.*

Scripsit = *Epistolarum familiarium Volumen*, edit. Neap. CIDIOLVI. in 8. = *Tragedias VIII.* = *Medeam* = *Electram* = *Hippolytum* = *Bacchas* = *Phœnissas* = *Cyclopem* = *Prometheum* = *Christum*. Quam postremam a Gregorio Nazianzeno compilasse crediderim; tamen alioquin non desint, qui has ejus Tragedias a Seneca Patre conscriptis serio præstulerint; ex quo in nuperrima earum edit. Veneta de Anno CIDICCCXXXVII. apud Madestum Fenzi, fuisse qui de earum plagio cogitavit, nisi eorum, qui editionibus præerant vigilantia summa fecisset, ut solus affectus, non sequuto effectu puniretur, notat Carolus Nard. in suis *Poemat. fol. CXXXII.* Comœdias duas = *Plutum*, & = *Nubes* = *Odyssæe Libros XII.* Latinis *Versibus reddidit* = *Batrachomyomachiam* = *Argonauticam*. Omnia hæc Neap. excusa apud Janum Marium Simonettam An. CIDIOLVI. in 8. = *Orationes aliquot* = *Epistolas* = *Elegias* = *Epigrammata*, & = *Libros VII. Iliados latino carmine redditis*; itemque = *Epistolam metro scriptam ad quemdam Ponterium*. Cuncta hæc M. S. extare notat Quattrimanus in *Epist. ad Octav. Martyran. pag. CLXIII.*, & in illa ad *Franciscum Amicum fol. CVIII.* Quibus in Epistolis postremas has Coriolani Lucubrationes alteras Tullianæ majestati, alteras dignitati Horatianæ exæquat. Prodiit, & ejus *Concio habita in prima Sessione Concilii Tridentini VII. Jan. CIDIOLVI.* in 4. Non expressis anno, & loco editionis, nec nomine Typographi ex Sancassan. in *Biblioth. fol. 38.* Meminerunt de eo, præter nostrates, Janus Anisius *Lib. VIII. Poemat. fol. CXVIII.*, Toppius, Nicodemus, & alii.

Clar. An. Ch. 1530. **C**onsentinus Coriolani frater, Caroli V. Cæsaris a Consiliis, in Regno Neap. Secretarius: inter Viros sui ævi eruditissimus, quem Toppius in suam retulit Bibliothecam. Nos de eo plura diximus in nostris *Icon. Calab.*; nam quod ad præsentis Operis argumentum spectat notasse sufficiat: Illum Poeticum Opus Italico Carmine Octonis versibus conscripsisse, quod *Le Stanze* appellatur: quo Polyphemi amores erga Galatheam describit: Ipsumque Opus, a Bembo laudatum *Vol. III. Lib. XI. Epist. VI.* nuper apud doctiss. Matthæum Ægyptium extitisse M. S. Cæterum, quæ latina Poemata scripserat, omnino periisse dixerim, ac *De Rebus Consentinis* Opellam, propter nominatos in ea Viros, qui sequuta fuerunt ætate, ab eo abjudicandum non dubitaverim.

S T E P H A N U S.

Clar. An. Ch. 1440. **C**ofanus, five Cassanensis Ord. Præd. S. T. M. Publicus in Gymnasio Neapolitano Theologiæ Cathedricus, Decanus, & Vicecancellarius Collegii Theologorum, & Sac. Apostolici Palatii Magister, Vir suo ævo doctissimus, quem laudat Toppius in *Biblioth. Clar. An. C1D1XXX.*

HADRIANUS GUILIELMUS SPATAFORA

Clar. An. Ch. 1530. **C**onsentinus: cujus familia adhuc in ea Urbe antiqua nobilitate viget: Regii Archivi Præfectus. *Clar. An. C1D1XXX.* Antiquarius summæ eruditionis: cujus domus Neapoli, qua in Urbe diu moratus est, frequentissima erat Litteratorum Academia: in qua doctos Lapidés, antiquas, in quam Inscriptiones, Statuas, nummosque, ac quicquid denique juxta Cumas, Puteolosque e terra identidem eruebatur, illustranda a sese, & interpretanda, servabat. Ex Topp. in *Biblioth.* Meminerunt de eo cum laude Scipio de Mont. in *Epigramm.*, Capac. in *Elogiis* fol. CCCXXXVII., & alii: Extant & Bernardin. Rotæ in ejus laudem Epigrammata in *Lib. Epigramm.* fol. XLIX.

Uror, amo, excrucior, divellor, saucior, odi,
Surraptor, jactor, restitutor, taceo,
Irascor, fugito, sileo, queror, insequor, opto,
Dispero, spero, decipior, metuo.

Hec in amore meo sunt, mi Guilielme, nec ipse
Heu morior, cum jam vivere desierim.

Et in eodem Libro fol. LI. aliud de eo, & Joh. Baptista Porta.

Ecquis te melius poterit Guilielme referre,
Furtivas scripsit quas modo Porta notas?

Ecquis item melius poterit te Porta referre,
Quæ Guilielmus habet Signa vetusta domi?

Dat lucem chartis alter, dat vivere saxis

Alter: ita ingenio, ut sanguine utrique pares.

Alter utrumque refert: sic uno nomine si quis

Alterutrum dicet, dicet utrumque simul.

JANUS THESEUS CASOPERUS

Cirenensis Vir eruditissimus. *Clar. An. MDXXX.* Edidit *Psychronai Syl-* *Clar. An. Ch.*
varum *Lib. II. Elegiarum, & Epigrammaton Lib. IV. Venet. Ann. 1530.*
MDXXXV. apud Bernardinum de Vitalibus: Item *Psychronai Amorum*
Lib. IV. ad Fastiam MDXXXV. in 8. Item Psychronai Epistolarum Lib.
II. in 8. Meminit de eo Gesnerus in Biblioth., & Gualt. in M. S.

JOH. NICOLAUS ANGELONIUS

Hipponiensis Jurisconsultus, qui Romæ summâ rerum gerendarum per- *Clar. An. Ch.*
ritiâ claruit *An. MDXXX.* De eo apud Schraderum in *Monum. Ital. 1530.*
fol. CLIII. extat sequens Epitaphium a Topp. in *Biblioth.* relatum.

Joh. Nicolao Angelonio
De Monteleoni Jur. Conf. summa, & inte-
gritate, & rerum gerendarum peritia præ-
dito: principibus suæ ætatis Viris gratiss.
Diana Uxor, Tenolia Cassindia, & Hieronyma
Castorea filia b. m. Curante Farnesio Ben-
nato Amico præcipuo fon. cur. Vixit annis
XLVIII. Obiit Kal. Junii An. Sal. C1D1L.

JOH. BAPTISTA ALEMAGNA

Scyllæus Medicus celebris ex Topp. Floruit *An. MDXXX.* Edidit *Tra-* *Clar. An. Ch.*
ctatum de febribus. Neap. anno prædicto apud Joh. Sultzbachium in fol. 1530.

B. BERNARDINUS MOLITIUS

Reginus Ord. Capucin. *Clar. An. MDXXX.* Hic (scribit Dionysius ab *Clar. An. Ch.*
Janua in *Biblioth. Script. Ord. Capuc.*) ob ingenti excellentiam, & 1530.
perspicacitatem Georgius appellatus est. Cumque adhuc inter PP. de observan-
tia moraretur, eam sibi Divinarum Litterarum præstantiam est assequutus, ut
summa cum ejus doctrinæ laude, a Facultate Parisiensi Sacram Doctoratus Lau-
ream acceperit. Græci sermonis fuit peritissimus; pluresque Sanctorum Libros
illius Idiomatis est interpretatus, tanta facilitate, ut Græcus natus videretur.
Mirabilis erat huic Viro ad summas, & difficillimas Disciplinas capessendas
promptitudo; & in Scoti doctrina subtilitatibus, distinctionibus, & argutiis
summe versatus; maximam in iis explicandis admirationem Auditoribus exci-
tabat; quo fiebat, ut qui semel cum eo congressi essent, illius deinceps ingenium
pertimescerent. . . . Præter Publicas, Philosophicas, ac Theologicas Elucubra-
tiones, alia plura doctissime conscripsit; inter quæ, ut notat Wadingus, ex-
tant adhuc = Commentaria doctissima in Librum primum Scripti Oxonien-
sis, in tria volumina distributa. Hactenus ille. Scripsit præterea = Conce-
ptus Quadragesimales = Chronicon Regini, ac = Verit ex Græco in Latinum
Vitam S. Eliæ Abbatis ex Familia la Bozzetta, ex Zuccalà. Obiit septuagena-
rius MDXXXVI. Vid. de eo Bover. ad hunc annum, Gonzagam P. 2.
de origin. Seraph. Relig. Willot. in *Athen. Orthodox v. Bernardini*, Gravin.
in *Lib. inscripto Vox Turturis.* Florum *Tom. II. & alios.* Extant postrema
ejus tria opera, quæ diximus, in *Biblioth. Capucin. Hieracii M. S.* ex lau-
dat. Zuccalà.

Clar. An. Ch. 1530. **R**eginus Ord. Capucin. unus ex dicti Ord. Confundatoribus. Vir Sanctitate, Miraculis, & Prophetiæ dono conspicuus. *Clar. Ann.* MDXXX. Scripsit: *Sermones Varios Latinos*, qui M.S. extant in Biblioth. Capuc. Castrivetus. Meminerunt de eo David Romæus *De VII. Urb. Protect.*, Bover. *Tom. I. An. MDXXXVII.*, Dom. Gravat. *Vox Turt. p. p. Cap. XXIV. Flor.* & alii.

JOH. PETRUS CÆSARIUS

Clar. An. Ch. 1530. **C**onsentinus, Orator. *Flor. An.* MDXXX. Edidit *Orationem Latinam* in Obitu Ducis Ferdinandi Alarchonis in 4. ex Topp. in Biblioth.

VINCENTIUS AGRIPPA

Clar. An. Ch. 1540. **C**onsentinus Poeta. *Flor. An.* MDXL. Edidit *Librum Hymnorum ad Christum Omnipotentem*. *Florentiæ An.* MDXLIX. in 8. ex Nicodemo ad Topp.

NICOLAUS RICCIUS

Clar. An. Ch. 1540. **T**abernenfis Carthusianus. *Flor. Ann.* MDXL. Scripsit: *De Viris Illustr. Sac. Carthusien. Ord. collect. ex variis Monumentis: dein auctus, & emendatus a D. Severo de Neap. Monacho Carthusiæ Neapolitanæ*. Extat M. S. in ipsa Carthusia Neapolitana ex Topp.

VINCENTIUS MANERIUS

Clar. An. Ch. 1540. **T**errænovanus, Instituto Carthusianus, pietate, & eruditione conspicuus. *Flor. An.* MDXL. Edidit: *De Morte Christi Lib. III. = De Ascensione Christi Libros totidem: illos heroico, hos Carmine Saphico Neap. An. MDXL. apud Joh. Sultzbachium in 8. Scripsit etiam = Delle lodi di S. Catarina Vergine Lib. I. = Summulam Casuum Conscientiæ = De Viris Illustr. Ord. Carthusiens. Lib. I. Quæ omnia extant M. S. in Carthus. Neap. ex Topp. & Tutin.*

FABIUS DE NIGRA

Clar. An. Ch. 1540. **T**errenovanus C. C. Philosophus, & Theologus satis doctus, & Poeta amcenissimus. *Clar. An.* MDXL. Ejus Poemata Italica summo plausu a Doctis sui ævi Viris excepta notatum Joh. Maria Crescimben. *Vol. IV. Lib. II. Operis*, quod inscripsit: *Commentarii all' Istoria della Volgar Poesia*. Verum Poemata ipsa, quod tanta Auctoris verecundia, ut ab eo nullo in pretio haberentur, pro majore eorum parte, dolentibus Eruditis, dispersa esse scribit Vir Clariss. & Amicus noster Joh. Bernardinus Tafurus in suo Opere *De Script. nostri Regni*. Extant ex illis aliquot duntaxat, quæ in *Tom. II. Operis* inscripsit: *Raccolta di Rime piacevoli di diversi Autori*, prodierunt Venetiis An. MDCIX. Extabat tamen eorundem Fabii Poematum integrum Volumen M. S., quod in Bibliotheca Capucinatorum ejusdem Civitatis Terrænovanæ servabatur; sed & ipsum dispersisse scimus; & fortasse docta contrectatum manu, ut laudatus Tafurus suspicatur, materiam plagio præbuisse conjectare licebit.

PE-

Rossanensis, ejusque Metropolit. Ecclesiæ Decanus, Vir scientia divina. *Clar. An. Ch.* 1540. rum litterarum valde clarus, & in SS. Patrum sensibus investigandis celeberrimus. *Claruit An.* MDXL. Edidit duntaxat *Librum Exorcismorum*, de quo testantur Cajetanus Tremigliotius, & Tafurus in *Script. Regn. Neap.* Fuit, & Julius Cæsar Foggia itidem Rossanensis Episcopus Umbriacensis, qui Tridentinæ Synodo interfuit An. MDXLVII. ex Amat. in *Pantepol.*

ASCANIUS PISCIANESIUS

Scyllacensis Poeta eruditiss., & suavissimus. *Clar. Ann.* MDXL. Scripsit *Clar. An. Ch.* 1540. multum, sed pauca extant ejus Poemata, quæ prodierunt *Lib. V. Operis* inscripti: *Raccolta delle Rime di diversi Eccellentissimi Autori*. Meminit cum laude multa de eo Joh. Marius Crescimben. *Vol. IV. Lib. II. Operis*, quod nuncupavit *Commentarii all' Istoria della Volgar Poesia. Cent. 3. num. 59.*, & Hieronymus Ruscellin suo Opere, cui titulum indidit: *Lettura sopra un Sonetto del Marchese della Terza, fatto in lode della Marchese del Vasto pag. 69.*

NICOLAUS SALERNUS

Consentinus Poeta clarus, quamvis non æque favente Musa uteretur. *Clar. An. Ch.* 1540. *Flor. An.* MDXL. Edidit Opus poeticum, quod *Sylvas* nuncupavit; partim non contempnendum, partim vero admirandum. *Neap. apud Joh. Sultzbach. MDXXXVI. in 4.*

JACOBUS MAZZA

Reginus Min. de Observ. Provincialis *Clar. An.* MDXL. Edidit Opus *Clar. An. Ch.* 1540. inscriptum: *Lucerna Confessionis*. *Neap. MDXIX. in 4. ex Topp. & Flor.*

JANUS LACINIUS

Cirenensis Minorita Philosophus doctissimus. *Clar. Ann.* MDXL. Edidit: *Clar. An. Ch.* 1540. *Pretiosissima, & nobiliss. Artis Chimicæ Collectaneam, de occultiss., ac pretiosiss. Philosophorum Lapide*. Venet. apud Aldum MDXLVI. in 8., & Norimbergæ apud Gabrielem Hayn MDXLIV. in 4. Vide de eo Gesner: *Wading. Topp. & alios.*

JOH. ANTONIUS CÆSARIUS

Castionensis ingenio, & doctrina clarus. *Flor. An.* MDXL. Edidit: *Gram. Clar. An. Ch.* 1540. *maticæ Institutionis Rudimenta, & = Notationes in Livium*. Ex Barr. *Lib. II. Cap. VIII.*

BONAVENTURA

Reginus Ord. Capucin. Procurator Generalis. *Flor. An.* MDXL. Scripsit *Clar. An. Ch.* 1540. Opusculum, sub Tit. *Methodus celebrandi cum fructu Orationem Quadragesimæ*, ex Dionys. ab janua in *Biblioth. Capuc. fol. 99. & = Vitam Fr. Bonaventura ab Rhegio Laici Capucini, & alia quædam Theologica ex Gualterio de SS. Marr. Calab. fol. 329.*

L 2

FRAN-

BIBLIOTHECA
FRANCISCUS FRANCHINUS

Clar. An. Ch.
1550.

Consentinus strenuus quandoque Miles, qui Carolum V. in Africana expeditione sequutus ex Thuan. *Lib. XIII.* elegantissimis carminibus res in ea gestas cecinit, dein vero Sacra Militia ascriptus &c. Massæ Populoniae Episcopus creatus est: Orator, & Poeta nobilis. Clar. An. MDL. Scripsit *Librum Poematum* editum Basileæ in 8. ex Gesnero, & Romæ apud Joh. Honorium, & Hæredes Natalis Veneti MDLIV. in 8. Quæ tamen Poemata, cum minus pudica essent, merito editionem Libri statim prohibitio consequuta est. Matthæus Toscanus aliquot ex his Franchini Poematibus reimprimi curavit: deque eorum Auctore sic in fronte cecinit:

*Tam dulci tenores cantat Franchinus amores,
Carminibus plus nulli, aut debeat alma venus.
Ille tamen veneri plus se debere fatetur,
Auspice qua in tepidos venit amica sinus.*

Scripsit præterea Dialogos quosdam, de quibus meminit laudat. Thuan: quorum aliquot extare ætate sua subiecit. Meminit etiam Wanderlinden in *Lib. I. De Script. Medic.*, alterius Franchini Operis, quod de *Sanguinis Mifione* inscriptum, Venetiis MDLXXI. produsse dicit in 8. Caterum in carminibus, quorum plerisque in suis usum elogiis Jovium, satis constat, *πολυτροπος* audit ab Anisio, quod figuris nimium scateret. Obiit A. MDLIV. Meminit & de his Poematibus Franciscus Suvert. in *Select. Christiani Orb. delic.* Extat quoque ejusdem Franchini *Epistola* edita fol. XV. *Epistolar. Famil. Martyr.* Obiit sexagenarius: ejusque Epitaphium, quod Romæ est, a Schradero relatum in *Monum. Ital. fol. CLXXXIII.* hujusmodi legitur.

*Francisco Franchino
Consentino Massæ Populoniae Episcopo
Prudenti, acrique Viro, atque venusto Poeta
Qui Phœbi, Martisque castra sequutus
Retulit ad patrios bina trophæa Lares
Jacobus Sfortia
Et Johan. Baptista Franchinus Hæredes P.
Mæstiff. Vixit Annos LIX.*

FRANCISCUS VITALIS

Clar. An. Ch.
1550.

Consentinus Orator. Flor. an. MDL. edidit = *Pro amplissimo viro Fabricio Pignatello Marchione Circlarii, Præsidi in Brutiis Orationem, ad Viros Provinciales, & Patres Consentinos.* Neap. apud Matthæum Cancer MDLXVI. in 4. Scripsit etiam, & quidem egregie: *De Magistratibus Romanorum*, & = *Commentarium in Librum Ciceronis de Legibus.* Topp. ex Scipion. de Mont. Vid. in *supplem. Biblioth. Neapolit.*

THOMAS CASELLIUS

Clar. An. Ch.
1550.

Rossanensis Instituto Dominicanus, ex Episcopo S. Leonis, quæ Sedes Siberenati Sedi copulata est, cum S. Leonis Urbs interiisset, Episcopus Britoricensis, dein Oppidenfis; denique anno MDL. creatus Episcopus Cavenfis ex Ughell. *Tom. I. de Episc. Caven. fol. ICCLX.* Vir doctissimus, qui Tridentinae Synodo bis interfuit: ibique Regularium exemptionem ab jurisdictione Ordinariorum, etiam quoad casus in Jure non exceptos, constanter defendens, plus Caputio, ut notat Pallavicinus in ejus *Hist.*

Hist. quam Mitrae detulisse visus est. Sed & in ea Synodo Catholicam doctrinam acerrime propugnans innumeros pro ea labores suscepisse Epitaphio proditur, quod in ejus Tumulo Romæ positum in Ecclesia S. Mariæ supra Minervam, in hæc Schraderus in suis *Monum. Ital.* retulit:

D. O. M.

*Thomæ Casellio Patritio Rossanen.
Ordinis Prædicatorum Litterarum
peritissimo, Catholica doctrina propu-
gnatori acerrimo, Episcopo Caven.
Qui pro Sancta Rep. Christiana
Innumeros labores suscepit.*

*Vixit annis LX. Obiit die XIX. Martii ICICLXXI.
Marius Protonobilissimus Patrit. Neapolit.*

Poni curavit.

Scripsit Casellius Tractatum *De Sacramentis* ex Tafur. in *Script. Regn.* Vid. plura de eo apud Cavaler. *Tom. I. fol. CCCCXXVI.*

POMPILIUS MOLLI.

Montaltinus Jurisconsultus satis celebris. Claruit an. MDL. Scripsit *Ad-Clar. An. Ch.*
notationes breves super Regni Constitutionibus, editas cum eodem 1550.
Constitutionum Volumine Lugduni apud Hæredes Jacobi Junctæ MDLXVIII. Vid. de eo Amat. in *Pantopol.*

MANILIUS CAPUTUS.

Consentinus Poeta elegantissimus. Clar. an. MDL. Laudatur a Scipione *Clar. An. Ch.*
de Montibus, & ab eo, qui Elogia Sigismundi Poloniae Regis in 1550.
ejusdem obitu collegit: apud quos extant aliquot Manilii nostri Carmina
pro Johanna Castriota, proque ipso Sigismundo Rege modulata, ex quibus Musæ indoles internoscitur.

BERNARDINUS MOTTA.

Castrivillarenfis Vir doctissimus, Clementi VII. ex Aceto, vel Paulo IV., *Clar. An. Ch.*
ut dicit Amatus, a Secretis, & in Concilio Tridentino ejusdem Pon- 1550.
tificis Eques Auratus; nec non, & Caroli V. Cæsaris familiaris acceptis-
simus. Clar. an. MDL. Hunc Bembus, Ariothus, & Annibal Carus, miris
de eruditione, & doctrina laudibus efferunt.

FERDINANDUS POERIUS

Tabernensis Jurisconsultus multi, ac celebrati nominis, ac summi Vir *Clar. An. Ch.*
ingenii, Regius Familiaris, & Commensalis ex Topp. in *Biblioth.*, 1550.
Clar. an. MDLI. Fuit, & Odoardus Poerius Poeta nobilis, qui anno MD-
CXX. Varia Opera Scenico-Tragica Carmine edidit. Et Dominicus Poe-
rius Medicus, qui scripsit: *De i tre Seggi della Città di Taverna.* De quo
vid. *Flor. lib. I. p. 2. cap. 5.* Quod Opus extat ineditum.

Gentilis a temporali ad æternum supplicium : a profluente ad permanentem mortem cursus fuit.

JOSEPH VENANTIUS NIGER.

Vixit An. Ch. 1550. **C**onsentinus, de quo vere dixerim : *Hic niger est Hunc tu Romane caveto*. Fuit fortasse Gentili Concivi suo Synchonus, ejusque Religionis Sæctator. Nam in Bibliotheca Antitrinitariorum, de qua in eodem Valentino dictum, duæ ejusdem Josephi Epistolæ inter reliqua pestiferæ Religionis Munimenta reperiuntur, sub Epigraphe : *Josephi Venantii Nigri Consentini ad Lismaninum Epistola*. Ex quibus Autoris notitia, quæ utinam oblivione contereretur, emerfit. Ex Tom. III. dict. *Biblioth.*

CAMILLUS FERA

Clar. An. Ch. 1550. **C**onsentinus Orator, & Poeta Nobilis & Topp. *Clar. An. MDL. Edidit Opus Italico Carmine, inscriptum : Selva della Vita Umana Opera nuova dilettevole, ed utile Neap. apud Cancer MDLI. in 4.*

JOH. ANTONIUS PANTUSUS

Clar. An. Ch. 1550. **C**onsentinus Episcopus Litteranen. Claruit An. MDL. Interfuit Synodo Tridentinæ, in qua pro Catholica veritate acerrime disputavit, ex Pallavicin. Lib. XVII. Cap. XIV. Obiitque Tridentin. Anno MDLXII. ex cit. Pallavicin. ibidem. Scripsit *Comment. in Epist. Pauli ad Romanos*, quibus Errores Calvinii in Opere ejusdem Argumenti refelluntur. Prodi-
erunt Venet. MDLXVI apud Damian. Zenar in 4. & *Tria Opusculorum Volumina*. In quorum I. extant *Tractatus = De Visibili Christi Ecclesia = De Primatu Petri = De Sacrificiis Veterum = De Merito Christi = De Meritis Sanctorum*. In II. = *De Lib. Arbitrio = De Contingentia Rerum = De Divina Providentia = De Originali Peccato = De Justificatione*. In III. = *De Lege, & Fide = An Gratia Fidei sit major Sacramentali = Cur in Sacram. Pœnit. imponantur Opera satisfactoria = De Spe = De Paternitate Spirituali*. Quæ uno Volum. comprehensa in 4. prodierunt ibid. ex Georgio Draudin. in *Biblioth. Class. edita MDCXXV. fol. CCXXIX.* apud Topp. Vide de eo Michaellem Justinian. in *Hist. Concil. Trident.* Quare corrigendus Barrius, qui illum Campaniæ Episcopum dixit, Pandosium nuncupans, nec bene ejus Scripta distinguens, & Ughellus, qui eundem in sua Cathedrali obiisse mendose testatur.

SIMON FORNARIUS

Clar. An. Ch. 1550. **R**eginus Carthusianus Vir doctus, & eruditus. *Clar. An. MDL. Scripsit : Comment. super Ludovicum Ariostum, ejusque vitam = Epistola delle furie di Orlando Amante = Le Poesie varie*. Quæ omnia prodierunt Florentiæ apud Laurentium Torrentinum in 8. An. MDL. & MDXCVI.

JOHANNES BOCCANELLUS

Clar. An. Ch. 1550. **R**eginus Medicus. *Clar. An. MDL. Edidit : De consensu Medicorum in curandis morbis Lib. IV. & = De consensu Medicorum in cognoscendis Simplicibus*. Venet. MDLIII. in 8. & alibi. Meminerunt de eo Topp. Flor. Zuccalà, & alii.

JOH.

JOH. BAPTISTA MODIUS.

Siberenates Medicus, & Philosophus celebris, unus ex primis Filiis *Clar. An. Ch. S. Philippi Nerii* : cujus opera bis sanitati restitutus est. *Clar. Ann. 1550.* MDL. Scripsit *Librum De Aqua Tiberina = Annotationes in Cantica B. Jacobi Tudertini = Annotationes Criticas in Libros Macrobiani de Somnio Scipionis, & Saturnal.* quas postremas Autographas apud Cl. Virum Petrum Polidorum Frentanum vidit Acetus ; animadvertitque multiplicem Modi Eruditionem etiam in lingua Græca. Meminit de eo Papebrochius Tom. VI., Sed & Antonius Gallonius in *Vita S. Philippi Nerii ad An. MDLVI.* de eo sic scribit : *Johannes Baptista Modius Calaber, qui inter alios Philippi Filios præcipuus erat, bis uno ferme tempore a media morte ejus operâ revocatus fuit. Erat is professione Medicus Vir doctus æque atque pius : Cujus Liber De Aqua Tiberina inscriptus, ut missas faciam quas in B. Jacobi Tudertis Cantica elucubravit Notationes, non sine Autoris laude circumfertur*. Et post : *Hujus deinde Operâ B. Pater in enarrandis Præscorum rebus gestis, magno cum fructu, & solatio audientium usus est : Erat enim melliflud quadam facundiâ præditus, qui cum verba ad multitudinem faceret, utile dulci miscens, Adstantium pectora mira suavitare replebat. Denique, cum magna in Pauperes flagraret caritate, misericordiæ, Christianæque pietatis operibus maxime deditus, aliquot post annis in Dei famulatu absumptis, obiit ita religiose, piæque, ut vitæ responderit eodem tenore transactæ.*

BERNARDINUS MANDELIUS

Tabernensis Philosophus & Theologus profundus. *Clar. An. MDL. Edidit Librum De futuro, & proximo Judicio. Neap. apud Mathiam 1550.* Cancer MDLX. in 8. ex Marafiot.

JOH. ANTONIUS ANANIAS

Tabernensis Presbyter doctrinâ, & pietate clarus. Floruit an. MDL. *Clar. An. Ch. Hic Hæresim Calvinianam, quæ An. MDLX. Vardiæ in Calabria 1550.* grassabatur, primus detexit. Historiamque ejus rei carmine cecinit ex Flor.

GALEATIUS DE ANGELIS

Terranovanus Vir Eruditiss. *Clar. An. MDL. Hunc de eruditione, & Clar. An. Ch. Poesis suavitare valde commendant Camillus Fera in Sylv. V. H. fol. 1550.* 73. Scipio de Mont. in *laud. Joh. Castriot. & Topp. in Biblioth.*

MARCUS PARAMATUS

Rossanensis Medicus. *Clar. An. MDL. Edidit Librum De Potu frigido Clar. An. Ch. An. MD. & de Angina pestilentiali An. MDXX. ex M. S. Mart. & 1550.* Cajetan. Tremiliet. in *Opusc. de orig. Academ. Navigan.*

GASPAR DE FOSSO

Rublanensis Ex-Generalis Ord. Minimorum, dein ex Episcopo Scalæ, *Clar. An. Ch. Archiepiscopus Reginus Clar. An. MDL. Vir doctissimus, prudens 1550.* tiffimus, & memoriæ profundissimæ, ut de eo scribit Flamin. Paris. Lib. IV.

IV. de Resignat. Benefic. q. 111. Nec doctrina tantum, sed & morum integritate conspicuus fuit; & proinde S. Carolo Borromæo acceptus, crebras ab eo Epistolas accepit: quarum una Rhegii asservatur ex Act. Hic a Pio IV. ad OEcumenicum Synodum Tridentinam missus pro Regularium Juribus in ea acerrime propugnavit, & solus, ut notat Amat. in Pantopol. Et quod plus est: Ibi (notat Ughell. Tom. IX. de Archiep. Rheginis) nihil eo inconsulto, definitum est; imo ejus sententia semper primas obtinuit. Eo usque, ut Pastoralis cura sollicitus, cum de reditu in Sedem suam cogitasset, Pontificia ab illis PP. auctoritate implorata, quem utilem valde, & Rei, de qua agebatur, necessarium putabant, invitum retinerent, ex Pallavicin. Lib. XXI. cap. II. Ipse eam Synodum docta Oratione, & plena spiritu aperuit; quæ Typis vulgata sub sequenti Titulo circumfertur: *Oratio ad Sacrosanctum OEcumenicum Concilium Tridentinum: quæ de Ecclesiæ auctoritate, & imitandis Apostolis differitur: habita per R. P. Gasparem de Fosso Archiepiscopum Rheginum in ejusdem Concilii aperiitione die XVIII. Januarii An. MDLXIII. in 4. Prodiit etiam in Opere Concil. Philippi Labbè, & Lovanii MDXCV. Scripsit: De Abbatis Regularis dignitate, ac potestate circa Insignia, functionesque Pontificales Librum Apologeticum, qui extat M. S. Neapoli in Biblioth. Montis Oliveti ex Amat. l. c. Arcesitus Romam a Summ. Pontifice, ut Cardinalium Cœtui ascriberetur, tantum honorem pari animi moderatione recusavit ex Topp. in Biblioth. Obiit tandem sextum, & nonagesimum ætatis suæ annum agens MDXCII. In cujus Tumulo Rhegii sequens legebatur inscriptio, quæ tamen hodie non extat; Fuit enim Tumulus hic a Præfecto Turcicæ Classis, & Fidei nostræ desertore Cicada excisus, & tanti Viri Cineres vento dati*

D. O. M.

Fr. Gaspar a Fosso Archiepisc. Rhegin.

Minimorum Religionis Alumnus

Qui Concilio Tridentino interfuit,

Et illud sub Pio IV. Oratione sua

Aperuit, ubi cum Ecclesiam hanc Turcarum Incendiis devastatam, ad priorem candorem Revocasset, Sacellumque hoc ob sui devotionem Construxisset, hoc sibi vivens Sepulcrum erexit, Præsulatus sui Anno XXVIII.

Vita sue LXXXXVI. & Domini MDLXXXVIII.

Obiit die XXVIII. Decembris MDLXXXII.

DOMINICUS PIZZIMETTUS

Clar. An. Ch.
1550.

Hipponiensis Philosophus Latine, & Græce doctiss. Clar. An. MDL. Vertit ex Græco in Latinum Prædicamenta Archite Tarentini. Edit. Venet. apud Hieronymum de Jacobo MDLIV. Scripsit quoque Opus, cui Tit. fecit: *Democritus Abderites de Arte Sacra, sive de Rebus Naturalibus, & Mysticis, scilicet de Alchymia, cum Comment. Sinensi, & Pelagii.* Editque Colonia apud Joh. Bapt. Perchemannum MDLIV. in 4. Scripsit & Breve Chronic. Patriæ suæ. Ex M. S. Gualt. & Mazzell.

MAR-

MARCUS DE PHILIPPIS

Syllæus Poeta nobilis ex Marasiot. Clar. An. MDL. Scripsit Italico Carmine: *La Vita di S. Caterina V. e Mart.* ex cod. Marasiot. Clar. An. Ch. 1550.

JOH. DOMINICUS DE NIGRIS

Crtoniata Theologus, & Philosophus celebris. Clar. Ann. MDLX. Clar. An. Ch. 1560. Scripsit: *De Animalibus Volatilibus, & Aquaticis metri numero compactis cum Moralibus Sacre Paginae testimonii comprobatis.* Libros III. editos Neap. an. MDLXII. apud Raymundum Amat. in Pantopol.

JANUS PELUSIUS

Crtoniata Poeta, & Orator inclytus ex Topp. Clar. An. MDLXVII. Clar. An. Ch. 1560. Edidit: *Lusuum* libros IV. Neap. Apud Johan. de Boy MDLXVII. in 8. = Item *Hymnorum, Od. & Commentarium in quosdam Poetas.* Parmæ MDXCII. aliaque: *Hunc Urbini Duces in oculis ferebant, ut notatum Aceto. Vid. Joh. Juven. de var. Tarentin. fort. Speram, & alios.* Obiit Romæ An. MDC. Sepultusque est in Ecclesia S. Eusebii, ut ibi Tumuli docet inscriptio.

JOH. ANDREAS DE NOLA

Crtoniata, Philosophus, & Medicus doctissimus. Clar. An. MDLX. Clar. An. Ch. 1560. Edidit opus, cui titulum fecit: *Quod Sedimentum Sanorum, & Egrotumque Corporum non sit ejusdem speciei, adversus Ferdinandum Cassanum.* Venet. MDLXIV. in 4. ex Topp.

SIMON CERVINUS

Querquaviensis Parochus Ecclesiæ Collegiæ S. Nicolai de Urbe ad Carcerem dicti. Claruit Ann. MDLX. Edidit *Praxim Moralem* Clar. An. Ch. 1460. suum Conscientiæ, de qua meminit Pignatellus Tom. I. Consult. XCVIII.

JOH. PAULUS CÆSARIUS

Castionensis Joh. Antonii Filius ex Quattriman. in animadvers. ad Barr. Clar. An. Ch. 1560. Orator, & Poeta Nobilis. Clar. Ann. MDLX. Hic Romæ Latinas Litteras publice professus est: alioquin Græce pariter doctissimus. Edidit *Commentarium in XXXII. Q. Horatii Flacci Odas.* Romæ apud Vincentium Lucchinum MDLXVI. in 8. = *Orationum, & Poematum Librum* Ibidem apud eundem MDLXV. in 8. ex Topp. Et denique, non ut Barrius scribit: qui opus Patri adjudicat, sed idem Joh. Paulus filius, *Plutarchi Opusculum de Immoderata verecundia Latinitati donavit.* Ex Quattriman. laudat. De eo vide plura apud Amat. in Pantopol.

JOH. GERMANUS

Edaulensis Presbyter eruditus. Clar. An. MDLX. Edidit *Librum super Vaticanis S. Malachie* An. MDLXXIV. ex M. S. Mart. Clar. An. Ch. 1560.

M 2

JOH.

JOH. BAPT. PALATINUS

Clar. An. Ch. 1560. **R**ossanensis Vir Litteris & virtute conspicuus : propter quas animi sui dotes Romanâ Civitate donari promeruit . *Clar. An. MDLX. Edidit : Le Regole di formare i Caratteri. An. MDLXX. ex Tafur. in Script. Regni & Trimeliot. in Memor. Hist. Academ. Rossanen.*

FRANCISCUS SCARINUS

Clar. An. Ch. 1560. **M**ontaltinus Vir eruditus . *Clar. An. MDLX. Edidit : Il Trattato nel quale con alcune Regole , e precetti si da un certo modo assai facile di compor lettere , colle sue risposte . Patavii apud Laurentium Paschatum MDLXIX. in 8.*

DESIDERIUS MEDIOPICA

Clar. An. Ch. 1560. **C**hristinenfis Ord. Carmelitanorum Theologus multi , & celebrati nominis ex *Acet. Claruit An. MDLX. Interfuit Synodo Tridentino ; & ex Episcopo Bosano in Sardinia , Ugentinus in Regno Neap. Episcopus creatus est . Obiit An. MDXCIII. Laudant Virum hunc Ughell. & Guait. in M.S. Quidam cum Siculum dicunt , sed nullo prorsus momento .*

NICOLAUS RHODIUS

Clar. An. Ch. 1560. **S**cyllæus Philosophus , & Medicus celebris . *Flor. An. MDLX. Edidit : Redargutiones in Ferdinandum Cassanum , pro Altimaro , & Joh. Andrea Nola Crotoniata . Venet. apud Franciscum Rampazetum MDLXVIII. in 4. ex Topp.*

JOHANNES THOMAS MARTYRANUS

Clar. An. Ch. 1560. **C**onsentinus , Coriolani Nepos ex Quattrim. Vir in Mathematicis studiis eruditus . *Clar. An. MDLX. Scripsit de Speculo Comburente Lib. II. = De Mechanica Lib. I. = De Pract. Arithmetica , & Geometrica demonstrativa Lib. I. Omniaque Opera Archimedis explicavit ex Barr.*

JOH. FRANCISCUS SCAGLIONUS

Clar. An. Ch. 1560. **C**onsentinus J. C. satis clarus . *Floruit An. MDLX. Scripsit Comment. super aliquot Ritus M. C. V. & Regni Pragmaticas , quæ in Opere Prosperi Caravitæ , & Scipionis Roviti ejusdem respectivi argumenti prodierunt . Meminit de eo Topp. Lib. IV. Cap. I. part. II. de Orig. Tribunal. quo loci disertè illum Consentinum appellat .*

FRANCISCUS GRANUS

Clar. An. Ch. 1560. **C**ropanensis Philosophus , & Poeta non injucundus , Grece , & Latine doctus *Clar. An. MDLX. Edidit : De Situ, Laudibusque Calabriae , deque Arocha Nymphæ metamorphosi Poema . Romæ MDCLXX. in 8. Scripsit etiam Carmine Heroico Diatrib. in Homerum : Quas tamen in lucem produisse non constat . Meminerunt de eo Flor. Amat. & alii .*

HIE-

HIERONYMUS ADINAMO

Dinamenfis Ord. Capuc. Concionator , & Theol. magni nominis : *mo- Clar. An. Ch.*
rum sanctitate suo tempore spectatis. Scripsit Opus sub Epigraphe : 1560.
Divina Predestinazione , ristretta in cinque Capitoli dall' Autore predicando , e legendo in Venezia nell' anno 1565. Prodiit ibidem in 8. Sed IV. tantum Capitibus divisum , apposita Autoris Effigie cum Veste Famil. Dominica- na . Dein vero , addito alio capite , prodiit iterum Tarenti MDLXVI. in 8. & rursus Patavii . Scripsit etiam Historiam Originis Religionis Capu- cine . Vid. Bernard. a Bonon. in Biblioth.

LUDOVICUS RUFUS

Consentinus Jurisconsultus Eruditissimus , & utriusque Academiae Neap. *Clar. An. Ch.*
Rector ex Topp. *Flor. An. MDLX. Edidit : Orationem , & Elegias sub 1560.*
Tit. Ne Filius pro Patre conveniatur . Neap. ex Typogr. Raymundi Amati
cod. Ann. in 4.

B. SYLVESTER DE FRANCO

Rossanensis Instituto Capucinus , ejusque Ordinis Procurator Generalis : *Clar. An. Ch.*
qui oblatum sibi a Gregorio XIII. Mileti Episcopatum , recusavit : 1560.
Concionator doctus , & fervens : quod munus Romæ , Neapoli , Venetiis ,
Panormi , Messanæ , & Florentiæ summo plausu exercuit : qua postrema
in Urbe Societatem Sanguinis Christi instituit . Sanctæ Vitæ Vir : quem
Deus miraculis illustravit . Edidit : *De contemplatione Sanguinis Christi* ,
five : *De duodecim effusionibus Sanguinis Christi* Florentiæ An. MDLXV.
apud Marefcortos in 4. ex Wading. in Sillab. Script. Ord. Min. fol. CCCXVI.
Obiit , sepultusque est Montalti cum honorifica Tumuli inscriptione , quæ
legitur in Ecclesia Capuc. ejus Urbis : An. MDLXXXVI. Ætatis suæ
Annum agens LVIII. Meminerunt de eo Topp. in Biblioth. Zaccar. Bo-
ver. *Ad An. MDXCVI. Num. XLII. Gualter. Lib. I. fol. IOXXXVIII. Flor.*
& alii .

CAMILLUS SALERNUS

Castrovetatis , five Cauloniates J. C. An. MDLX. Edidit *Annotationes Clar. An. Ch.*
ad Consuetudines Neapolitanas , ex Flor. & Amat. & = Additiones ad 1560.
Angelum de Perusio in Solemni Repetitione L. Si Vacantia C. de Bonis Va-
cant. Lib. X. Neap. apud Raymund. de Amato , & Joh. de Poy Socios
MDLXVI. in 8. ex Topp. qui tamen corrigendus , dum illum , ejusque
Filium Faustinum Neapolim repetit . Videatur Florus Top. cœvus Tom. I.
par. 2. Cap. IV.

GUILLIELMUS SIRLETUS

Virdiavallensis , ut ipsemet testatur in Epistola ad Scylacenses dat. Ro- *Clar. An. Ch.*
mæ X. Julii MDLXVIII. relata ab *Acet. ad Barr. Lib. III. Cap. XV. 1560.*
& ex Topp. in Biblioth. ubi narrat impetratam ab eo præfatæ Patriæ suæ
a Turcis vastatæ decennalem publicorum vectigalium immunitatem . Hinc
in prima statim linea corrigendi Ciacconius , & Spondanus , qui Guilliel-
mum Scylacei natum scripserunt .
Natus Anno MDXIV. brevi evasit Vir Latine , Græce , Hebraice ,
& Chal-

